

DE WAPENRUSTING GODS

**OM VAST TE STAAN EN TE STRIJDEN TEGEN DE LISTIGE
OMLEIDINGEN DES DUIVELS, DE DUISTERNIS DEZER EEUW EN
TEGEN DE GEESTELIJKE BOOSHEDEN IN DE LUCHT.**

ZESTAL LEERREDENEN OVER EFÉZE 6: 14 – 18

DOOR

E. FRANSEN

IN LEVEN GEREFORMEERD LERAAR TE LISSE

UITGEVERIJ STUUT - RIJSSEN – 1980

**STICHTING GIHONBRON
MIDDELBURG
2015**

INHOUD

Voorbericht Ds. E. Fransen

1. De Gordel de Waarheid

Eféze 6: 14: *"Staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid."*

2. Het borstwapen der gerechtigheid

Tekst: Eféze 6: 14b: *"En aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid."*

3. Het Evangelie des vredes

Tekst: Eféze 6: 15: *"En de voeten geschoeid hebbend met de bereidheid van het Evangelie des vredes."*

4. Het Schild des Geloofs

Tekst: Eféze 6: 16: *"Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met welken gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen."*

5. De Helm der zaligheid

Tekst: Eféze 6: 17: *"En neemt de helm der zaligheid."*

6. Het Zwaard des Geestes

Tekst: Eféze 6: 17 en 18: *"En neemt het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in de Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid, en smeking voor al de heiligen."*

Voorbericht

Door het klimmen mijner jaren en mijn veelvuldige arbeid zijn alle aanzoeken tot schrijven van behandelde waarheden door mij afgeslagen, doch tot het uitgeven van dit zestal leerredenen zijn de aanleidende oorzaken:

Ten eerste: de liefde en toegenegenheid van mijn tegenwoordige gemeente, die voor het merendeel uit jeugdige mensen bestaat. Het dacht mij goed aan hun begeerte te voldoen, om een kleine nagedachtenis van mijn arbeid in hun midden bewaard te doen blijven mocht het in Gods lieve gunst zijn tot zegen.

Ten tweede: om mijn kinderen en vrienden in vele gemeenten opmerkzaam te maken en te waarschuwen tegen de verregaande afwijkingen van de innerlijke waarheid, en tegen de openbare en heimelijke verloochening des Heiligen Geestes door al die menselijke ijver, en tegen de donkeruitziende dagen der verleidingen.

Ten derde: om ook "de weinigen in ons Nederlands Sardis, die haar klederen niet bevlekt hebben", ze allen tezamen te vermanen, om met alle biddingen en smekingen, met de wapenrusting Gods toegerust en bekrachtigd te worden en te strijden, "tegen de listige omleidingen des duivels, de duisternis dezer eeuw en tegen de geestelijke boosheden in de lucht", want wij kunnen uit de tekenen der tijden niet anders dan vervolgingen verwachten, omdat "de kostelijke kinderen Sions tegen fijn goud geschat de aarden flessen zijn gelijkvormig geworden; het oordeel begint van 't Huis Gods", het heilige zaad, het steunsel van kerk en staat heeft de bladeren afgeworpen, van een standvastige aankleving en strijd voor de innerlijke waarheid.

Ach, dat de Heere eens helden en voorbidders mocht verwekken, gelijk een Mozes, Samuël, Ezra, Nehémia, Daniël, enz., die dag en nacht niet zwijgen konden, om de breuk der dochter Sions te bewenen.

Ds. E. Fransen.

Voorwoord

Aan geestelijk leven is geestelijke strijd verbonden. Er is geen mens zonder strijd. In Job 7 vinden we de bekende woorden: "Heeft niet de mens een strijd op aarde, en zijn zijne dagen niet als de dagen des dagloners?" De apostel heeft echter kunnen zeggen dat hij de goede strijd had gestreden. Dat is de strijd des geloofs. Die het ware geloof door genade deelachtig mogen zijn, zullen weten dat aan dat geloof strijd verbonden is. Maar aan die strijd is ook de overwinning verbonden. De Heere wil dan ook Zijn volk voorzien van een geestelijke wapenrusting.

Ds. E. Fransen heeft ons in dit boekje een zestal leerredenen nagelaten over die geestelijke wapenrusting. Deze getrouwe leraar uit onze vroegere Kruisgemeenten heeft voor de zuivere Schriftuurlijke-bevindelijke Waarheid pal gestaan.

De geschriften die hij heeft nagelaten, zijn voor ons ook in het bijzonder in deze tijd van onschatbare waarde. In de voetstappen van deze getrouwe Godsgezant dienen we in ons kerkelijk leven voort te gaan. *Zo alleen* behouden we het recht van ons de wettige voortzetting van de oude Kruisgemeenten te noemen.

Om de bevindelijke inhoud van de preken van ds. Fransen, zijn die preken door Gods ware volk onder ons altijd zeer geliefd geweest. En waar die preken in de leesdiensten nog gelezen worden, zijn ze de gemeenten tot stichting.

Zelf kunnen we zeggen, van onze kinderjaren af een bijzondere voorliefde voor de preken van ds. Fransen te hebben gehad. Daarom hebben we graag aan het verzoek van de uitgever willen voldoen, om een kort voorwoord in deze nieuwe uitgave te schrijven.

Er is een strijd die van buitenaf tegen de Waarheid en alzo ook tegen de ware Kerk wordt gevoerd. Maar de inwendige bestrijding blijft Gods ware volk en knechten ook niet gespaard. Als men echter hier in dit leven niet met de vorst der duisternis leert kennismaken, dan zal dit na dit leven geschieden. We moeten God in ons leven leren kennen, maar ook de duivel leren kennen. De bestrijdingen des duivels kunnen zeer zwaar zijn. Zondag 16 van onze Heidelbergse Catechismus spreekt zelfs van de *hoogste aanvechtingen*. En in het bijzonder in die hoogste aanvechtingen, zullen we de noodzakelijkheid gaan zien van bekleed te zijn met de geestelijke wapenrusting Gods, waar we bij ervaring ook wel iets van weten.

In de preken van ds. Fransen, die in dit boekje ons worden aangeboden, kan dan ook zeer veel tot onze lering, vertroosting en bemoediging voor ons te vinden zijn. Eens zal de strijd door Gods volk voorgoed gestreden zijn, waar ds. Fransen in zijn preken ook gedurig op wijst. Maar hier zijn we nog op 's vijands bodem. We moeten dat weten. Zonder strijd geen kroon. Toch grijpen we altijd maar naar de kroon en willen we van de strijd verschoond blijven. Maar niemand wordt gekroond, als hij niet wettiglijk heeft gestreden.

De Heere doe ons van de heilige oorlog geen vreemdeling blijven, opdat satan ons straks niet als zijn prooi voor eeuwig ten verderve zal slepen. De strijd kan Gods ware volk in dit leven soms wel zwaar vallen, maar de eeuwige gelukzaligheid zal alles verzoeten. De Heere stelle het lezen van deze predicaties nog ten zegen in deze zeer bange en droeve tijd, opdat ons jeugdig geslacht onder alles wat van de Waarheid aftrekt, toch nog aan deze Waarheid zal worden verbonden en opdat de ware geestelijke pelgrim er door gesterkt en bemoedigd zal mogen worden in alle strijd die hem hier in- en uitwendig niet gespaard blijft.

Rhenen, najaar 1980

Ds. F. Mallan.

De Gordel der Waarheid.

TEKST: EFÉZE 6: 14.

VOORZANG: PSALM 91: 2.

Geliefde toehoorders, de Heilige Geest vergelijkt de waarheid bij "een rondas en beukelaar", hiermee waren oudtijds de krijgsknechten omgord, om onbevreesd te staan en te strijden tegen hun vijanden. De onderdanen van Sions Koning worden vermaand "de gehele wapenrusting Gods aan te nemen", om hen van rondom te beschermen, gelijk een rondas en beukelaar, tegen het legio zielsvijanden van binnen en al de instrumenten des satans van buiten. Zij kunnen er geen van missen maar moeten bovendien zorgvuldig opletten, om geen vervalste of nagebootste wapenen te gebruiken.

1. De waarheid wordt bovenaan geplaatst. Waar die ontbreekt zijn alle overige wapenen krachteloos. Wij hebben Goddelijk licht nodig om de letterlijke van de geestelijke waarheid te onderscheiden. De letterlijke waarheid wordt van mensen geleerd, doch daar wordt de kracht Gods bij gemist; de geestelijke waarheid wordt door de Heilige Geest geleerd en behoort alleen in de wapenrusting Gods, die door de HEERE gezegend en bekrachtigd wordt. De wapenen onzes krijgs zijn niet vleselijk maar krachtig door God tot nederwerping der sterkten. 2 Cor. 10: 4.

2. "Het borstwapen der gerechtigheid." Waar de gerechtigheid des levens voorop geplaatst of met Christus' gerechtigheid wordt ingekleed, is het een vervalst wapen waarmee de HEERE vertoornd wordt, en waar de gerechtigheid des levens niet volgt, die loochenen dat Christus van de Vader tot heiligmaking gegeven is, 1 Cor. 1: 33.

3. De voeten geschoeid hebbend met bereidheid van het Evangelie des vredes." Door de vermenging van Wet en Evangelie worden beide vervalst en krachteloos gemaakt. Het is een algemene dwaling dat de HEERE na de val van de strenge eis der wet afziet, Zich schikt en voegt naar de onmachtige mens en een nieuwe Evangelie-wet gegeven heeft, waardoor Hij hun goede voornemens voor volkomen aanneemt; zulk een Evangelie wordt door Paulus vervloekt, Gal. 1.

4. Bovenal aangenomen hebbend het schild des geloofs, waarmee zij al de vurige pijlen des bozen zal kunnen uitblussen. Het geloof der uitverkorenen is een nieuwe schepping en inplanting van de mededeelbare eigenschappen Gods, maar door de hooggeroemde vooruitgang en wijsheid dezer eeuw, worden er scholen opgericht, waar de leerlingen in een korte tijd een onwankelbaar geloof en verzekering ontvangen. O, verregaande misleiding en verblindheid! Duizenden maken tegenwoordig van hun historisch geloof hun schild, daar Christus alleen het Schild is, Gen. 15: 1, wat door een lege geloofshand wordt aangenomen. Zou het geen grote dwaasheid zijn van een krijgsknecht zijn hand tot bescherming voor zich te houden tegen de zwaarden, spiesen en pijlen der vijanden; even dwaas is het op zijn historisch geloof te vertrouwen. O, vrienden! wees gewaarschuwd; indien gij niet een plant met Christus wordt in Zijn dood en opstanding, dan blijft de toorn Gods op u, Joh. 3; Rom. 6.

5. "En neemt den helm der zaligheid." Het tegenwoordig christendom wordt verplicht vast te geloven dat zij naar de hemel gaan, want ongeloof is een grote zonde; doch het zijn listige omleidingen des duivels; tenzij dat zij met Paulus jagen en lopen om hier op aarde in de hemel te wandelen, Fil. 3. Gods eer is hun hemel en zaligheid, daarom zijn ze "in hope zalig." Maar ach helaas! zij hebben en genieten maar kleine beginseltjes van 't hemelleven, daarom dragen zij hier op aarde rouwkleren tegenover

de hemelingen, Openb. 21: 4.

6. "En het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, met alle biddingen en smekingen." De krijgsknechten van Koning Jezus worden in de voorgaande vijf wapenen opmerkzaam gemaakt op hun zwakheid en onervarenheid om niet ongeroepen, ongewapend of voorbarig zich in de strijd te begeven, omdat de listen en 't geweld hunner vijanden groot zijn, want hun wapens zijn allen tot bescherming en beveiliging, slechts dit ene wapen, Gods Woord, is hun gegeven om daarmee hun vijanden ten onder te brengen en te doden, gelijk hun Koning haar is voorgegaan om des duivels verzoeken krachteloos te maken met dat woord: "daar staat geschreven", Matth. 4. Met dat tweesnijdend zwaard, dat uit Zijn mond gaat, regeert Hij de koningen der aarde, Ps. 2, en brengt Hij de vijanden van Zijn kerk en volk onder Zijn voeten, Ps. 45. Daardoor voert Hij krijg in Zijn gemeente, Openb 2: 16.

Daarom zijn alle menselijke wapenen en uitvindingen vruchteloos om kerk of vaderland te redden, maar de oprechte onderdanen moeten door Koning Jezus geroepen, door Hemzelf geleerd en geoefend worden, want een krijgsknecht leert door parade en manoeuvre's maken zonder oorlog, des vijands list en macht niet kennen; noch een geneesheer kan uit de boeken met de ziekte der patiënten bekend worden; evenmin wordt een predikant door zijn studie of een leerling door het doen van zijn belijdenis een christen.

O neen, wij moeten eerst herschappen en vernieuwd worden, des Heeren vijanden moeten onze vijanden worden. Wij moeten vooraf door zielsoefeningen met onze inwendige vijanden bekend zijn, zullen wij tegen de uitwendige kunnen strijden. Dit was mijn voornemen, mijzelf en ulieden de noodzakelijkheid uit Gods Woord voor te stellen, om met de gehele wapenrusting Gods toegerust te worden, tegen de omringende verleidingen en het naderend gevaar, wat ons van rondom dreigt.

Tekst, Eféze 6: 14: ***"Staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid."***

De gemeente Eféze van was van heidense afkomst en door satans bedriegerijen tot ijdele kunsten verleid, doch door de prediking van Paulus bekeerd; daarna verbrandden zij hun ijdele boeken, de waarde van vijftig duizend zilveren penningen, Hand. 19. Hierop zinspeelde de apostel: "Wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed."

Waren de Efeziërs de strijd van vlees en bloed dan te boven? O neen, hun bloedvrienden en rustlievend vlees zijn sterke vijanden, waardoor zij ook afgetrokken en verleid zijn geworden en hun eerste liefde hebben verlaten", Openb. 2: 4. Maar des apostels oogmerk was om de Efeziërs opmerkzaam te maken tegen hun omringende listige vijanden. Het waren geen geringe eenvoudige personen van vlees en bloed, maar overheden, machten en geweldhebbers der wereld, nl., heidense overheden, priesters en filosofen, die met hun gaven van wijsheid en welsprekendheid, de mensen door alle eeuwen het allermeeft verleidden, omdat het werk des Heiligen Geestes voor hen verborgen, ja een dwaasheid is, 1 Cor. 2.

Maar voornamelijk verstaat de apostel onder "niet tegen vlees en bloed", de listige omleidingen des duivels, die geen vlees en bloed omdragen, "de duisternis dezer eeuw, de geestelijke boosheden in de lucht", die zich veranderen in engelen des lichts, 2 Cor. 11: 4. Deze boze geesten gebruiken wijze en schrandere geesten van wijze en geleerde mannen, die voorgeven dat zij van de Heere geleerd zijn, en met hemelse openbaringen de zinnen der eenvoudigen betoveren, alsof zij goede engelen waren. Daarom werken zij uit de lucht, doch het zijn bedriegerijen des satans die zich kenbaar

maken; zij worden opgevoerd in de lucht van zelfverheffing en mensenbehagers. Hiertegen was noodzakelijk, met de gehele wapenrusting Gods toegerust te worden. Laat ons een aanvang maken, om met de gordel der waarheid bekend te worden.

- I. De inhoud der eeuwige waarheid.
- II. De geestelijke krijgsknecht met de gordel der waarheid.

O HEERE! leid en heilig ons in Uw waarheid, om de goede strijd des geloofs te strijden met alle biddingen en smekingen, Amen.

I. De inhoud der eeuwige waarheid. Adam in de staat der rechtheid, bezat een ingeschapen Godskennis, doch de HEERE had Zich aan hem geopenbaard als een enig en volzalig God, waarin zijn zaligheid en gelukstaat bestond. Door de bondsbreuk is deze kennis in duisternis veranderd en zijn er maar kleine overblijfselen in de consciëntie overgelaten, Rom. 1, 2. Daarom was het noodzakelijk dat de HEERE Zich door dromen en mondelinge openbaringen aan de vaders bekend maakte, en later door de profeten en apostelen Zijn Woord door ingeving des Heiligen Geestes heeft laten beschrijven. Daarvan zegt de Zoon Gods in Zijn Hoge priesterlijk gebed: "Uw Woord is de waarheid." In dat Woord maakt Zich Jehovah als een enig, onbegrijpelijk en gelukzalig Wezen bekend, in Zijn namen, deugden, eigenschappen en werken, maar ook in het huishoudelijk werk der genade, als Vader, Zoon en Heilige Geest. Van die verborgen Drieëenheid roept de bruid in verwondering uit: "O Fontein des Levens, nl. Christus de Fontein des Levens, Put der levende wateren, dat zijn de stromen des Heiligen Geestes, die uit Libanon vloeien, uit des Vaders eeuwige verkiezende liefde, uit Hem, de Vader, door Hem, de Zoon, tot Hem, de Heiligen Geest, zijn alle dingen", Rom. 11: 36.

1. God de Vader is de waarachtige Waarheid, Jer. 10: 10. Hij zweert in Zijn Woord: "zo Ik lust heb in de dood der goddelozen", Ezech. 33: 11. Merkt hierin op dat wij door moed- en vrijwillige bondsbreuk in ons stamhoofd Adam, en door volharding in onze onbekeerlijkheid, goddeloosheid en ongeloof, Gods heilige deugden genoodzaakt hebben, ons met de driedubbelen dood te moeten straffen; maar die door vrijmachtige herschepping geloven dat zij goddelozen zijn, daartegen roept de Vader van de hemel: "Deze is Mijn geliefde Zoon in dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem, Matth. 17. Hoort Hem, dat Hij alleen goddelozen roept: dat de zaligheid in geen ander is, " Hand. 4: 12; Rom. 4: 5.

2. God de Zoon getuigt Zelf: "Ik ben de Waarheid", Joh. 14: 6. "Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven", 1 Joh. 5: 20. Zoveel beloften Gods als er zijn die zijn in Hem ja en zijn in Hem Amen", 2 Cor. 1: 20. Deze kunnen geen duivel, zonde of ongeloof krachteloos maken, evenmin brengt het geloof er enige waardigheid aan.

3. God de Heilige Geest is de Geest der Waarheid, Joh. 14: 16, Die al de vaten der barmhartigheid in de Waarheid leidt en heiligt om in de waarheid te wandelen. Onze Heidelberger Godgeleerden hebben uit de Waarheid aangetoond dat des christens troost in leven en sterven bestaat in drie stukken: kennis van ellende, deze heeft zijn oorsprong uit de kennis Gods; de kennis van verlossing vloeit uit God de Zoon, en de dankbaarheid wordt door God de Heilige Geest in de harten der gelovigen uitgewerkt. Het is uit onkunde en in strijd met de waarheid dat sommigen leren dat de mens eerst zijn *ellende* leert kennen, daarna *de verlossing en eindelijk de dankbaarheid*. O nee, deze nemen in 't uur der minne alle drie tegelijk een aanvang. Dit te ontkennen zou

strijden tegen de eenheid in 't Goddelijk Wezen, dat de ene Persoon zou werkzaam zijn, waar de Anderen van uitgesloten waren. Maar aan de zijde der gelovigen zijn er trappen, niet tot de genade maar in de doorleiding van licht en gelovige omhelzing tot vrede en troost voor hun zielen. Hiertoe worden wij door de Waarheid geroepen, ons zelf nauw te onderzoeken, of wij de vrijmakende kracht der waarheid zijn deelachtig geworden.

II. Om de eigenschappen van een geestelijke krijgsknecht met de gordel der waarheid uit Gods Woord tot zelfbeproeving te beschrijven, is het noodzakelijk onze aandacht te vestigen op vier hoofdleringen: op hun roeping, heiliging, zielsoefening, en strijd voor de waarheid.

A. De geroepen dienstknechten van Koning Jezus; het is des Heeren gewone weg Zijn Kerk met barensnood werkzaam te maken. "Sion heeft weeën gekregen en zij heeft haar zonen gebaard", Jes. 66: 8. De vrouw "was zwanger en riep barensnood hebbende en zijnde in pijn om te baren", Openb. 12, om een mannelijke zoon te baren, nl. een mannelijk sterk zaad tegen de woede van de grote rode draak en tegen de rivier van ketterijen van de oude slang, daarom zien wij dat de kerk Sions Koning met gebeden en smekingen opwekt: "Gord Uw zwaard aan de heup, o Held!", Ps. 45. En rijd voorspoediglijk op het witte paard om met de pijlen Uwer almacht Uw uitverkorenen te beoorlogen, het ijzeren borstwapen des ongeloofs in stukken te slaan en van vijandschap te verlossen, opdat zij het loflied eens mochten aanheffen: "Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft in heilige sieradiën, Ps. 110: 3.

B. De dienstknechten van Koning Jezus worden door de kracht der waarheid vrijgemaakt en geheiligd, dat zij zich kenmerken en Zijn livrei dragen!

1. Zij worden vrijgemaakt van de heerschappij der zonde, op de dag van Christus' heirkraft worden de koperen boeien en ijzeren grendelen verbroken; dan wordt de absolute belofte aan hen verheerlijkt: "De zonde zal over u niet heersen", Rom. 6: 14. Zij beginnen zich met Efraïm te beklagen, gepaard met hartelijk berouw, heilige schaamte en een droefheid naar God die een onberouwelijke bekering tot zaligheid werkt. Zij worden uit geen slaafse vrees van hun consciëntie, of door de donder van Sinai gedrongen om de wereld en de zonde te verlaten. O nee, zij gaan met Abraham, Ruth en Rachab vrijwillig hun volk en vaderland verlaten, "dan begint de woestijn, dorre plaatsen en wildernis lustig te bloeien; de heerlijkheid van Libanon, de sieraad van Karmel wordt haar gegeven." Dan schrijven zij met de hand: "ik ben des Heeren" en laten zich als een vrijwillig volk optekenen, op de strijdrol van getrouwe krijgsknechten, om hun Koning in lief en leed te volgen en tot in de dood getrouw te blijven. Daarmee is Christus zo ingenomen, dat Hij zegt: "Eer Ik het wist, zette mij mijn ziele op de wagens van mijn vrijwillig volk", Hoogl. 6: 2. Het was Hem niet onbekend naar Zijn Goddelijke natuur, evenmin naar Zijn rijkgezalvde menselijke natuur, veel minder buiten Zijn Middelaarstrekking en bearbeiding.

O nee, maar Hij spreekt op menselijke wijze om Zijn verwondering en blijdschap te kennen te geven. Als Zijn volk met de zielswagens van geloof, hoop en liefde tot Hem vluchten. O die zendt Hij niet ledig heen. De vrijwillige offeranden waren onder de schaduwdienst de Heere zo aangenaam, deze werden niet, gelijk de andere offeranden door de Wet bekeurd, Lev. 26. Daarom was in het maken van de tabernakel en het bouwen van de tempel de dassenvellen en het geitenhaar even welkom als goud en zilver, Exod. 25, 35; 1 Kron. 29.

2. Zij worden vrijgemaakt door de Waarheid van de schuld der zonden; des Heeren woord spreekt van bloemhoven en van loktijd, en de Bijbelheiligen van hun snarenspeel en de dagen hunner jeugd; maar als de dagen der spening aanbreken, dat zij in de woestijn moeten dwalen in een weg der wildernis, zonder woonplaats, zonder brood en water, dan wordt haar ziel overstelpt, Ps. 107.

O, vrienden! als de Heere Zijn volk uit de lusthof van verkwikking en uit het paradijs van haar zalige voorsmaken uitdrijft, dat is veel zielgrievender en pijnlijker, als toen zij wereld en vrienden moest verlaten. Door hun afgoderij en ingenomenheid met hun gestalten, Hebben zij de Heere genoodzaakt dat zij verschrikt werden door hun openstaande schuld en zij worden met Efraïm nader met zichzelf bekend gemaakt. Nu beginnen zij op de heup te kloppen en schaamrood te worden, dat zij zo op zand gebouwd hebben. Dit brengt hen met Maria wenende aan de voeten van Jezus om door Hem als die grote Profet in Zijn Middelaarswerk geleid te worden, want zij zijn geen dieven of sluipmoordenaars om met de handen van een historisch geloof de deur open te breken. O nee, zij moeten wachten dat die Heilige Geest als de rechte Deurwachter de deur opent, om door het geloof op Christus het Lam Gods te zien, Die het pak van hun schuld wegneemt, Joh. 1: 29.

De hemelse openbaring van het gezegende priesterambt, gaat onafscheidelijk gepaard met gezicht van de noodzakelijkheid en dierbaarheid van het koninklijk ambt van Christus en de zalige vrijheid in die veilige Vrijstad.

O, dan blijft er geen vrees of pijn over, dan blinkt menigmaal de martelaarskroon hun blijmoedig tegen, dat zij zo ruim de geloofstriumf kunnen aanheffen; dat geen hoogte of diepte, geen leven of dood, tegenwoordige of toekomstige dingen, hen van de liefde van Christus kan scheiden. Rom. 8.

3. Zij worden vrijgemaakt door de Waarheid van de smet der zonden. O vrienden! die door Gods licht klaar en onderscheiden zien uit welk een grote nood en dood zij verlost zijn, en door Christus waarlijk zijn vrijgemaakt, Joh. 8: 36. Als die in waarheid lezen: "Hoedanig behoort gij te zijn in heilige wandel en Godzaligheid", 2 Petrus 3: 11, en daar tegenover hun ongelijkvormigheid en de vuile smet der zonden, dan is hun ziel een gewaterde hof, zij kunnen nimmer laag genoeg kruipen; dan leren zij bevindelijk de kracht der Waarheid tot driemaal toe bij Ezechiël opgetekend: "En gij zult een walging van uzelf hebben" en met de boetsalmen van David, Asaf en Heman hartelijk instemmen, dat zij vluchten tot de tegenbeeldige hysop en de geopende Fontein, om niet alleen van de schuld, maar ook van hun onreinheid sneeuw wit gemaakt te worden in Jezus' bloed, 1 Joh. 1: 7.

4. Zij worden ook vrijgemaakt door de Waarheid van de dode werken der zonde. Door de overblijfselen der Wet en gebrek aan zelfkennis en eigenliefde geraken vele zielen in een vormelijke en plichtmatige godsdienst, waarin zij zichzelf behagen, maar als door de Waarheid hun consciëntie gereinigd wordt van dode werken om de levende God te dienen, Hebr. 9: 16, dan leren zij eerst verstaan: "Ik de Heere heb het recht lief, Ik haat de roof in het brandoffer, en Ik zal geven dat hun werk (niet hun staat, maar een gezonde praktijk) in der waarheid zal zijn", Jes. 61: 8. Dan krijgen zij klaar in te zien, dat zij meer door eigenliefde naar de binnenkamers zijn gedreven, dan door de lievens- en dienenswaardigheid Gods, zodat zij door ontdekking en verootmoediging meer en meer in Christus' Middelaarswerk schuilen en tot de Heere naderen.

5. Zij worden ook vrijgemaakt door de Waarheid van de kracht der zonden; "de Wet des Heeren is volmaakt, heilig, rechtvaardig en goed", maar de vijandige

Adamsnatuur kan en wil zich de Wet Gods niet onderwerpen. "De Wet werkt toorn, maakt de zonde levendig en bovenmate zondigende, ja geeft kracht aan de zonde", Rom. 6 en 7, en 1 Kor. 15. Daarom, hoe meer de gelovigen aan de verbonds-eisen der Wet leren sterven, door een schuilen in de gehoorzaamheid van Christus, hoe meer de kracht der zonden verbroken wordt, want sterven aan de Wet gaat onafscheidelijk daarmee gepaard, "opdat zij Code leven zouden", Gal. 2: 19. Daarom vermaant de apostel de Galatiëers: "staat dan in de vrijheid Met welke ons Christus vrijgemaakt heeft." Dit blijft voor de gelovigen een zwaar strijdperk. Daarom worden:

C. De krijgsknechten van Koning Jezus vermaand, zich te omgorden met de Waarheid. Haar Koning was als Middelaar voor Zijn gemeente met een gouden gordel om Zijn lendenen omgord, Jes. 11 en Openb. 1. Maar heeft hierboven een voorbeeld voor Zijn krijgsknechten nagelaten, gepaard met een vermaning; "om door gewooneheid de zinnen te oefenen", Hebr. 5: 14.

1. Om hun verstand te oefenen: opschortende de lendenen des verstands," 1 Petrus 1: 13. Om met alle naarstigheid Gods Woord te onderzoeken: "met alle biddingen en smekingen", om gewapend te zijn; tegen de listige omleidingen des duivels en de geestelijke boosheden in de lucht.

2. Om hun gehoor te oefenen, om de verstandelijke voorkomingen uit de Waarheid van de inwerkingen des Heiligen Geestes te onderscheiden, de inwerpen des satans van de opwellingen des harten, om door geen opgesierde beelden, redeneringen en droge letterschors van de bevindelijke waarheid afgetrokken te worden. O vrienden! dit is hoogst noodzakelijk in onze geesteloze dagen, omdat op welsprekendheid en om mensen te behagen zoveel studie en arbeid besteed wordt.

3. Om hun gezicht te oefenen. De vier dieren waren van binnen, van voren en van achteren vol ogen, Openb. 4. Van binnen is noodzakelijk om met hun eigen hartsverdorvenheid, bij einden en geestledigheid bekend gemaakt te worden, om ware behoefte te krijgen aan hartreinigende genade en de volheid van Christus. Maar zij hebben de ogen van buiten niet ontvangen om die te sluiten. O nee, maar om daarmee toe te zien om door geen gaven en goede woorden misleid te worden. Jezus' oprechte volk hebben "duivenogen, eenvoudige ogen" ontvangen, Hoogl. 4: 1, Luk. 11: 36. Waarin de vreze Gods en eerbied voor Zijn Woord te lezen is, "De Heere stelde een teken aan Kaïn" om hem kenbaar te maken. De Waarheid maakt ons opmerkzaam tegen "boze ogen", Mark. 7: 22. Op vele predikers en belijders staat de hoogmoed, wereldsgezindheid, oneerbiedigheid en meer andere zonden met duidelijke letters tot waarschuwing te lezen.

4. Om geoefend te worden in de reuk. Wij lezen, Jes. 11, dat Christus niet naar 't gezicht der ogen en gehoor der oren richt en bestraft "maar Zijn rieken zal zijn in de vreze des Heeren." Dat 't gezicht en 't gehoor verborgen is maakt menigmaal de reuk openbaar, zij wiens zinnen in de waarheid geoefend zijn laten zich niet meer, gelijk in hun jeugd, door woorden en schijn zo lichtvaardig verblinden, maar geven nauwkeurig acht op de reuk en de echo. De bruid zegt: "Als de koning aan Zijn ronde tafel is, geeft mijn nardus zijn reuk", Hoogl. 1: 12. Het gaat met het werk des Heiligen Geestes gelijk met de gebroken nardusfles van Maria "het huis werd vervuld van de reuk der zalf", Joh. 12: 3.

5. Om geoefend te worden in de smaak der spijs. Een wedergeboren kind vindt zelfs in verwaterde melk geen smaak, veel minder een geoefende in letterschors, geschiedverhalen, kunstwoorden, opgeblazen en ongegronde roem en juichtaal. O nee, zij krijgen een fijne smaak, of hun vruchten worden opgedist uit Edens hof van de begeerlijke boom der kennis, en van de boom des levens, dan uit het tegenbeeldig paradijs van Christus lusthof, de bruid kon ze goed onderscheiden: "Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet", Hoogl. 2: 3.

6. Om zich vooral te oefenen in een onderscheiden oordeel. Hiermee staat al het voorgaande in verband. Het is een kwaad waarvoor de mens licht vatbaar is, om door vooroordeel tegen personen, de Waarheid af te keuren, maar daartegenover zeer gevaarlijk om door voorliefde voor kerkgenootschappen, personen, denkbeelden en eigen gevoelens, schadelijke leringen te omhelzen, of zichzelf verkeerd te beoordelen, gelijk Simon: "dat hij wat groots was", Hand. 8: 9. De Heere zegt van de zonen Zadoks "om onderscheid te leren tussen het heilige en onheilige, het reine en onreine", Ezech. 44.

D. Eindelijk worden de krijgsknechten van Koning Jezus vermaand met den gordel der waarheid, standvastig te strijden. Daartoe waren vanouds de gordels om de lendenen tot sterkte, sieraad en bescherming, om zich tot de strijd gereed te maken, dezelve niet af te leggen voor de overwinning behaald was. Daarom neemt de wapenrusting een aanvang; "staat dan" nl. om geen voetstap af te wijken, op des satans verboden of betoverende grond, om te strijden tegen de verleidingen der wereld. Toch is het veel gevaarlijker zich te begeven uit nieuwsgierigheid, of om eer of fortuinwil, onder lichtzinnige en zielverdervende leringen.

Daardoor worden velen door de listige omleidingen des duivels, van de waarheid afgetrokken, "God zendt een kracht der dwaling dat zij de leugen geloven, daardoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben om zalig te worden", 2 Thess. 2: "Staat dan" om met alle biddingen en smekingen hun ziel te oefenen in de Godzaligheid "om tegen de duisternis dezer eeuw" te strijden, want "vele valse profeten zullen opstaan en zullen er velen verleiden, en omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden." De Zoon Gods heeft er ons tegen gewaarschuwd: "Ziet Ik heb het u voorzegt", Matth. 24: 1.

Tussenzang: Psalm 74: 1 en 3.

TOEPASSING

Het is nu ruim anderhalve eeuw geleden, dat de getrouwe Godsknecht, Ds. Fruijtier, zulke donkere wolken over Nederland zag drijven, "dat de Waarheid tegen hare hartgeliefde zuster Godsvrucht zo bitterlijk bedroefd weeklaagde, dat zovelen door haar in de Waarheid onderwezen afvallig werden, en allermeeest smart het mij, dat mijn kinderen die voorgeven mij lief te hebben, de mishandeling van hare moeder kunnen aanzien, en ben daarom geresolveerd ergens een woonplaats te gaan zoeken, en het volk van Nederland te gaan verlaten."

O wee nu onzer, de Heere heeft Zijn getrouwe knechten thuis geroepen, en daar worden er bijna geen in deszelfs plaats herboren, en onder die weinigen, die er nog gevonden worden, die missen het licht, kennis en liefde voor de Waarheid, om zich gelijk die ontslapene dienstknechten, over te hebben, om openlijk te protesteren tegen 's lands zonden en de afdwalingen van de Waarheid.

Wat is de duisternis dezer eeuw groot in de overheden en machten dezer wereld, om

ons pijnloos diep gezonken vaderland te herstellen. Helaas! met wapens uit het rijk der duisternis. Wat heeft de Heere schrikkelijke bedreigingen gedaan over de hoer van Babylon, die dronken is van het bloed der heiligen, daar de martelaren in de hemel om wraak roepen: "O heilige en waarachtige Heerser en oordeelt en wreekt Gij ons bloed niet van degenen die op de aarde wonen", Openb. 6. Het bloed onzer vrome voorvaderen dat roept niet weinig om wraak. Wanneer onze waarheidslievende prinsen van Oranje nu Nederland eens aanschouwden, dat die bloednatie nu te hulp geroepen wordt om de brand in kerk en vaderland te helpen blussen, zij zouden om hun verbasterd nageslacht geen tranen genoeg kunnen storten, over de miskening van Gods uitreddingen, dat zij nu de god van Ekron te hulp roepen, 2 Kon.

O vrienden! dit zijn de voortekenen en -bereidselen om de brandstapels voor Gods volk te helpen oprichten.

De geestelijke boosheid in de lucht is tegenwoordig groot; mannen met wijsheid en gaven staan op om de kerk in ons vaderland te redden, maar van nabij beschouwd, zijn ze de bitterste vijanden van Waarheid en Godsvrucht. De Godzalige Witsius noemt de wijsheid dezer eeuw, "een moorderes der Godzaligheid." Die wijze wet- en schriftgeleerden verblinden de ogen der eenvoudigen; zij bouwen zichzelf en elkander op, dat zij als een oud en echt kenmerk om de Waarheid gehaat en gesmaad worden, hetzij door eigenliefde en satansverblindings, of, wat nog waarschijnlijker is, tegen beter weten, om eer en gewin te behalen, daar de haat en smaad zijn oorsprong heeft uit de revolutiegeest van twist en tweedracht.

Augustinus noemt ze duivelsmartelaren. De Godzalige Lodenstein klaagde in de *Beschouwing Sions* zo over de letterknechten. O vrienden! wat wordt de school des Heiligen Geestes door die geleerde mannen verloochend en jongelingen gevormd en toegelaten tot predikanten, die hun uitgeschreven geschiedverhalen en gebeden de hoorders voorlezen, als er bekeerde mensen onder kunnen zitten, dan hebben zij toch verregaande de smaak der innerlijke waarheid verloren.

O, wat ligt er toch een zwaar oordeel op de kerk, dat de Heere het om onze zonden toelaat. O, wat is de duisternis dezer eeuw groot, wat worden die nieuwmodische tijden en gewinschriften onder allerlei titels en benamingen met smaak gelezen, de besten zijn zouteloze leringen en een lichte kost tegenover de geschriften onzer vaderen, die Gods Woord met de zalving des Heiligen Geestes hebben verklaard. Als de Heere eens een waarachtige bekering en reformatie verwekte, dan zouden er meer dan voor vijftigduizend penningen boeken te verbranden zijn.

Het schijnt al zo hoog geklommen te zijn, dat er zonder bloedstorting geen verbetering te verwachten is, daar alle verbroedering de voortekenen en toebereidselen van zijn, dat de tijd nabij komt. Daarom geliefden! worden wij geroepen ons aan te gorden met de waarheid, om het reine van het onreine, Godswerk van mensenwerk te onderscheiden.

1. De moderneren zijn met al hun natuurlijke wijsheid, "de duisternis dezer eeuw", omdat zij de onfeilbare ingeving van Gods Woord loochenen en zij hebben vele navolgers, daarom is de Geest des Heeren van ons geweken, de kracht der Waarheid wordt in 't algemeen gemist, integendeel, er moet op rotsen geploegd worden.
2. Het liberale christendom vervalt al meer en meer in diepe onkunde en lusteloosheid, zij lezen liever couranten en romans dan Gods Heilig Woord, zij schrikken en beven niet dat er geschreven staat: "dat God met vlammend vuur wrake zal doen, over degenen die Hem niet kennen", 2 Thess. 1: 8.
3. De orthodoxe belijders zijn tegenwoordig een grote menigte, dit is de laatste

modeleer. Liberaal en modern zijn verouderd, die geen vergaderingen, zendingsfeesten en verenigingen bijwonen, voor stemmingen en kerkherstel ijveren, en met goud en zilver ondersteunen, behoren tot het lijdelijke en Laodiceesche christendom; maar ach van nabij beschouwd heeft Arminius het beroemde kleed van Gomarus aangetrokken. Van ware godsvrucht zijn ze geheel en al ontbloot. O vrienden! als wij van zulke vervalste wapenen Nederlands redding verwachten, dan moeten wij de waarheid ter zijde leggen.

4. Met historische christenen zijn steden en dorpen vervuld. Zij beminnen een ruim Evangelie, hebben hun Heiland door 't geloof aangenomen, gaan trouw ten Avondmaal, zij bezitten een diamanten geloofsverzekering, verachten het arme volk van God als een ziekelijk christendom, spotten met hun zuchtingen en zijn bittere vijanden van de innerlijke waarheid die naar de Godzaligheid leidt en van ontdekkende prediking.

O vrienden! die op zulke losse gronden bouwen, maken Gods Woord voor onwaarheid, daarom roept die godsdienst nog meer om wraak dan van de zorgeloze wereldlingen. De Heere Jezus heeft het wee wat uitgesproken over de Farizeeën en Schriftgeleerden, die met hun eigen godsdienst zo voldaan en ingenomen waren. Ja, geweend en gebeden: "och of gij ook bekendet, ook nog in dezen uwen dag 't geen tot uwen vrede dient.

O Jeruzalem, Jeruzalem! hoe menigmaal heb Ik u onder de vleugelen willen vergaderen en gijlieden hebt niet gewild." O, bedenk toch dat gij u maar eenmaal bedriegen kunt, staroogt de gelovige dwaze maagden eens na, hoe vrijmoedig zij aankloppen en luistert eens naar hun ongelukkig uiteinde. "Voorwaar zeg Ik u, Ik ken u niet." Och dat gij nog eens door de schrik der eeuwigheid voor dat onherroepelijk zelfbedrog bevreesd en aan het roepen mocht komen: "Doorgrond mij, o God en ken mijn hart, beproef mij en ken mijn gedachten, en zie of bij mij een schadelijke weg is, en leid mij op de eeuwige weg", Psalm 139.

Geroepen krijgsknechten van Koning Jezus, de gordel der Waarheid is noodzakelijk tot bemoediging, ontdekking, vermaning en vertroosting, in het strijdperk van dit leven.

1. Tot bemoediging voor oprechte doch strijdvolle Sionieten; die met des Koningsdochter hun volk, hun bloedverwanten en vrienden hebben verlaten, maar ook uws vadershuis de aangeboren godsdienst waarin de mens leeft in zijn zondig eertijds. O, Gods kinderen kunnen en mogen niet ontkennen, hoe dierbaar hun de waarheid en de oprechte beminnaars van dezelve zijn geworden, en de zoete bruiloftsdagen van hun jeugd, toen zij met geen wereld of zonden hadden te strijden.

Maar ach helaas! de Bruidegom is weggegaan en nu komen de dagen van vasten en treuren, doch die moeten er absoluut komen. Christus zegt: "die zullen komen", Matth. 9. Maar door ongeloof en moedeloosheid wordt u zwak in de strijd en brengt gij uw vijanden gewin toe.

De grote oorzaak daarvan is, 't gemis van de gordel der waarheid. Gij hebt de weg naar de hemel naar uw eigen denkbeelden buiten Gods Woord afgebakend, namelijk een toenemende heiligheid, geloof, kracht en vooruitgang, en nu ondervindt gij het tegenovergestelde, onheiligheid, ongeloof, machteloosheid ten goede en achteruitgang, ja menigmaal boze atheïstische inwerpingen, vloeken en boze gedachten.

O vrienden! als de Heere Zijn waarheid eens voor u mag ontzegelen, dan zijn het gronden van bemoediging, niet op zichzelf, o neen, maar het zijn de voetstappen der

schapen, de gans melaatsen, uitgeteerden en doodarmen van geest, zijn de onderwerpen van de vertroostende waarheden; de wapenrusting Gods is niet voor het tegenwoordig juichend christendom. Immers neen. Die kennen geen strijd, maar alleen voor Sions treurigen. Als uw armoede u meer vat- en ontvangbaar maakt voor Christus' rijkdom, als uw achteruitgang meer tot Gods eer en heerlijkheid uitloopt, dan hebt gij alle reden van dankerkentenis. De algemene predikers dringen de gehele vergadering op, om de Heere op Zijn Woord te geloven.

O vrienden! dit is zielsverderfelijk; maar het is een gezegend middel voor heilzoekende zielen, meer met de Godsspraak te raadplegen, dan met uw werkheilige redeneringen des vleses; daarom wordt gij zo vermaand "staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid."

2. Tot verootmoediging voor geroepen krijgsknechten over te weinig zielsoefening in de gordel der waarheid. Velen blijven in de kindergeboorte staan, anderen komen zover dat zij jaren bij hun bekering en verzekering voortleven en bij herhaling met een koud hart vertellen, en door gebrek aan zelfkennis en aan satanslisten 25

worden zij in de lucht van zelfverheffing opgebouwd, en door onkunde en onvoorzichtigheid door anderen daarin gestijfd, zij worden meesterachtig tegen heilzoekende zielen, die veel méér genade beoefenen dan zij zelf.

O vrienden! als uw zielen in de waarheid geoefend mogen worden, dan zoudt gij met schaamte terugzien. U doet niet alleen anderen, maar ook uzelf veel kwaad, de Heere schenkt Zijn genadegiften niet, die aan hun geloof en verzekering genoeg hebben, maar aan uitgeledigden en behoeftige zielen, en boven dit alles ge doet de Heere Jezus grote oneer aan, door uw zelfvoldoening, wat voor het merendeel uit eigenliefde voortvloeit. Den mens is uit God uitgevallen; dat Godsgemis en het veraf-leven van die volzalige Jehovah dat is de klacht van de levende kinderen Gods. Daarom is Christus op Zijn Middelaarstroon en Zijn beloofde Geest zo onmisbaar voor haar zielen. Daarom laat uw bidden en smeken zijn, om in genade op te groeien, namelijk in de ware Godskennis, daardoor zal uw ziel verliefd worden om tot het grote einde der herschepping bekwaam gemaakt te worden, namelijk om uzelf te verloochenen, u niet in uw geloof en verzekering te beroemen, maar om uw ziel te oefenen om door de kracht van het kruis van Christus uw zaligheid en blijdschap te smaken in de verheerlijking Gods, zijnde de hoogste trap der genade in dit leven, dat over de dood wordt voortgezet tot in alle eeuwigheid.

3. Tot vermaning aan de standvastige krijgslieden, om met de gordel der waarheid te strijden tegen de listige omleidingen des duivels en de geestelijke boosheden in de lucht. De waarheid heeft reden van weeklagen dat vele kinderen Gods, die vroeger de oude verbondsleer beminden, met de verleidende leer worden ingenomen. Wij zien vervuld dat de Weleerw. Ledeboer schrijft: "dat sterke dammen en dijken wegspoelen."

O vrienden! wij treden een strijdvolle tijd tegemoet: Zij maken listiglijk een heimelijke aanslag tegen het arme volk in Nederland, zij hebben onderling een verbond gemaakt en zeggen: komt en laat ze ons uitroeien dat ze geen volk meer en zijn, zij hebben in 't harte tezamen beraadslaagd de tenten Edoms, en de Ismaëlitien. Moab en de Hagarenen, Gebal en Ammon en Amelek, Palestina met de inwoners van Tyrus, ook heeft zich Assur bij hen gevoegd; zij zijn de kinderen van Lot tot een arm geweest. Sela! Ps. 83.

De Heere roept u toe "staat dan", om pal te staan tegen de stoomijver om door menselijke vormen volk te werven. O vrienden bij die Jehu-ijver van onze eeuw wordt

de waarheid en Godzaligheid gemist. Daarom besteedt uw kostelijke tijd tot zielsoefening in de geestelijke geschriften onzer vaders: "houdt dat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme", Openb. 3: 11.

4. Wij eindigen met een woord van vertroosting, voor het kleine overblijfsel die onder Sionsrampen gebukt gaan, die veel haat en smaad van nabestaanden en moederskinderen moeten verdragen. Velen moeten het pad der verdrukking door ziekten en tegenspoed in de wereld bewandelen, en daar de ziel onder dat alles "schreeuwt naar de levende God", daar ontbreken de zielbestrijders niet: "mijn tranen zijn mij tot spijs dag en nacht, omdat zij de ganse dag tot mij zeggen: "Waar is uw God?"

Och geliefden! laat uw zielsoefeningen zijn "met alle biddingen en smekingen" dat de Heere u met de waarheid omgorden mag: "gelijk een gordel kleeft aan de lendenen eens mans", want de strijd zal niet lang duren, het is maar een verdrukking van tien dagen en Koning Jezus zal Zijn kerk en waarheid veilig beschermen en een volk doen overblijven, die de getrouwheden bewaren. Tracht maar gewapend te zijn tegen de verklager der broeders, om voor die geestelijke boosheden die u in de lucht voeren, bewaard te blijven. Wij dragen allen het buskruit bij ons, want die zich inbeeldt dat hij daar niet vatbaar voor is, die zijn door satanslisten er blind voor.

Ontdekte zielen aan dat kwaad belijden en betreuren dat het de wormen zijn die het kostelijke Manna stinkende maken. Ja, zij maken de hemel van koper dat het Manna spaarzaam regent. Ook geliefde medestrijders, laten wij het oog op elkaar houden tot waarschuwing tegen de verleidende bijpaden, en het oog vestigen op de wolk der getuigen wiens voetstappen staan op de nauwe weg en het pad der verdrukking en bovenal op de Overste Leidsman en Voleinder des geloofs, Die Zelf door lijden en strijden in heerlijkheid is ingegaan.

Daarom aan het einde van de strijdbaan is de kroon opgehangen en die het meest geleden en gestreden heeft daar zal de overwinning zoveel te zaliger voor zijn, omdat zij uit groter verdrukking zijn verlost, om dan te aanschouwen onbegrijpelijke en onverwelkelijke gelukzaligheden in alle eeuwigheid. Amen.

Nazang: Psalm 69: 14.

**Het borstwapen der gerechtigheid.
TEKST EFÉZE 6: 14.**

VOORZANG: PSALM 72: 1, 2.

Geliefde toehoorders, in deze Psalm zingt het Israël Gods, van de uitgebreidheid van het rijk van Christus, de duidelijke eigenschappen van Zijn onderdanen, en de rechtvaardige regering door Sions Koning.

A. De uitgebreidheid van het geestelijk Koninkrijk van Christus is "van de zee tot aan de zee; en van de rivieren tot aan de einden der aarde", de vleugelen Zijner regering strekken zich uit over de "breedte uws lands, o Immanuël", Jes. 8: 8. Zijn Goddelijk meetsnoer heeft de breedte en lengte gemeten, en vast bepaald: "Jeruzalem zal dorpsgewijze bewoond worden", "de poorten der hel zullen het nimmer overweldigen;" "de HEERE spreekt: "Ik zal haar wezen een vurige muur van rondom", Zach. 2.

B. Met de eigenschappen van Zijn onderdanen is meer dan een derde deel van de Bijbel vervuld, tot onderzoek en bemoediging van Zijn gunstelingen, die met list en geweld bestreden worden, en tot veroordeling van die algemene en voorwerpelijke predikers. De Zoon Gods heeft er Zijn Leraarsambt mee begonnen en geëindigd, ook David, als een groot profeet beschrijft in deze Psalm de eigenschappen van de onderdanen van de Messias.

1. Het zijn ellendigen, die hun ellende met het hart geloven; zij gevoelen de pijn van hun dodelijke en ongeneeslijke ziekte; zover moet het komen: "ellendigen en die geen helper heeft", vers 12.
2. Het zijn nooddruftigen; zij zien zich in nood en levensgevaar, met hun eigen huis- en redmiddelen zijn zij ten einde gekomen, daarbij wordt geen baat gevonden, maar veel erger, gelijk de bloedvloeiende vrouw, Mark. 5. Zodat zij het vonnis des doods in haar omdragen. Hierop zinspeelt de waarheid: "en haar bloed zal dierbaar zijn in Zijn ogen," vers 14.
3. Het zijn armen; dat betekent "allerarmst"; die geen uitkomst of raad weten en niet het minste krediet bij iemand hebben overgehouden, zij moeten alleen van de hemel geholpen worden, daarom lezen wij: "men zal hem geven van het goud van Scheba", vers 15.
4. Eindelijk, het zijn rechtvaardigen, namelijk die de rechtvaardigheid Gods liever hebben dan hun eigen levensbehoud; zij hebben het recht lief: "Sion moet door recht verlost worden", Jes. 1: 27; daarom lezen wij vers 17: "Zij zullen door Hem gezegend worden", namelijk uit Zijn gezegende Middelaars-ambten.

1. Hij is gezalfd als haar hoogste Profeet en Leraar; al Zijn onderdanen moeten door Hem geleerd worden: "Ziet Ik kom. Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente", Ps. 40. Gerechtigheid en genade zijn beide op Zijn lippen uitgestort, Psalm 45. Hij predikt met Goddelijke kracht het recht der Wet, nl. de onmogelijkheid om daardoor behouden te worden, maar ook het recht in 't Evangelie, om rechtvaardige schuldvergiftenis en een rechtvaardige kroon van gelukzaligheid te ontvangen, 2 Tim. 4.

2. Hij is als die enige Hogepriester, boven Zijn medegenoten overvloedig gezalfd; dat de zalfolie van dat gezegend Hoofd "op de zoom Zijner klederen" nederdaalt, nl. de toerekening van Zijn lijdelijke gerechtigheid en de versiering van Zijn gehoorzaamheid, waardoor zij met geloofslicht het recht der Wet in 't Evangelie zien opgeluisterd, gelovig als haar eigendom omhelzen.

3. Hij is als die eeuwige Koning gezalfd om Zijn volk te beschermen tegen de listen en het geweld hunner vijanden, maar Hij zal hen ook recht doen op hun klachten, Hij zal hun verdrukkers verbrijzelen, gelijk de lossers onder Israël, die zich moesten wreken aan de vijanden; zij hebben met een legio hartsverdorvenheden te strijden, daar zij met Josafat van moeten uitroepen: "in mij is geen kracht tegen die grote menigte;" van die inwendige dochteren Babels zingt het Israël Gods: "Welgelukzalig zal Hij zijn die uw kinderkens grijpen en aan de steenrots (nl. Christus) verpletteren zal," Ps. 137.

Wordt nu de rechtvaardige regering van Sions Koning zo geroemd, dan moet dit ook noodzakelijk in Zijn onderdanen openbaar worden, als een volk die de gerechtigheid lief heeft. Dit hopen wij nader uit de heilige Waarheid aan te tonen.

Tekst: Eféze 6: 14b: ***"En aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid."***

Na de gordel der waarheid volgt in de wapenrusting Gods, het borstwapen der gerechtigheid; want de ware krijgsknechten moeten een gerechtigheid bezitten die de toets der waarheid kan doorstaan. De borstwapenen der Romeinen werden van verschillende metalen gemaakt, bij de aanvang der uitvinding waren zij rondom het lichaam, maar door het vluchten der krijgsknechten in 't vervolg van tijd alleen maar voor de borst, om pal te staan tegen de spiesen, pijlen en zwaarden hunner tegenpartijders, en om nimmer de vijanden de rug toe te keren. Doch laat ons trachten onze tijd te besteden, om de geestelijke verborgenheden te onderzoeken.

De gerechtigheid Gods is de luister van al Zijn onkreukbare deugden en eigenschappen. Aan de gehoorzaamheid der Wet is een eeuwig loon beloofd en aan de overtredingen een eeuwige straf. Dit is na de bondsbreuk, sinds de eerste moederbelofte bekend gemaakt is, in vele voorbeelden en slachtoffers te aanschouwen; een uitmuntend en zielroerend schaduwbeeld zien wij op Moria vertoond, daar Abraham met het mes gereed staat zijn geliefde zoon Izak te slachten; maar het tegenbeeld is op Golgótha vervuld, daar ontwaakt en blinkt het wraakzwaard van Gods geduchte rechtvaardigheid tegen Zijn eigen, eeuwigen Schoot- en Wonderzoon: "tot een beloning van Zijn rechtvaardigheid", Zach. 13: 7; Rom. 3: 25. In dat slachtoffer is een volmaakte gerechtigheid voor de uitverkorenen verworven, en om niet, zonder een zucht of voorafgaand geloof, haar toegerekend; het borstwapen der gerechtigheid, namelijk de gerechtigheid des levens, is daarvan een bewijs en onmisbaar vruchtgevolg, daarom luidt de vermaning: "doet aan, neemt aan", omdat de gerechtigheid des levens noodzakelijk is, om met een geheiligde vrijmoedigheid tegen onze vijanden te strijden.

Laten wij onze aandacht op twee hoofdleringen vestigen.

- I. Op het borstwapen der gerechtigheid.
- II. De strijd van getrouwe krijgsknechten.

O HEER, laat dien regen der gerechtigheid op ons nederdalen, leid ons in deze verborgenheid en maak ons tot Uw eer en heil standvastig in de strijd. Amen.

I. Het borstwapen der gerechtigheid

De leer der rechtvaardigmaking om niet, heeft door alle eeuwen wat pijlen des satans, twistschriften en woordenstrijd doorstaan, aan wat namaaksel en misbruik onderworpen geweest. Luther zegt: "daar staat of valt de waarheid mee." Wij zullen zoveel mogelijk dit voor eenvoudigen en onbelezenen trachten duidelijk te maken en

uw opmerkzaamheid zoeken op te wekken in een viervoudige rechtvaardigmaking: vóór het geloof, en door het geloof, en uit het geloof en uit de gerechtigheid des levens.

A. De rechtvaardigmaking vóór het geloof

De leer der twee verbonden zijn de grondzuilen der eeuwige waarheid; God die een volmaakte liefde tot Adam had, werd door die liefde genoodzaakt een verbond met hem te maken, Adam daartegenover had als een mededeelbare eigenschap Gods zijn Schepper hartelijk lief, en begeerde niet los of onafhankelijk te leven, maar heeft uit liefde tot de HEERE zijn God, het verbond der werken vrijwillig en met blijdschap goedgekeurd. In dat verbondmaken waren zijn nakomelingen in dat stamhoofd opgesloten en op volkomen gehoorzaamheid het recht tot de eeuwige gelukzaligheid beloofd, maar door de bondsbreuk is "door één misdaad de schuld gekomen over alle mensen tot verdoemenis", Rom. 5: 18.

Het verbond der genade heeft zijn oorsprong uit de eeuwige verkiezende liefde des Vaders. De uitverkorenen zijn niet om Christus bemind; o neen, alleen in Hem bevestigd. "Alzo lief (namelijk geheel vrijwillig) heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft", Joh. 3: 16.

In de *Raad des vredes* zijn alle erf- en dadelijke schulden der uitverkorenen op Christus overgedragen, door Hem als Zijn eigen aangenomen en heeft Hij Zich daardoor verbonden de straf te dragen en al de verbondseisen te gehoorzamen, op welke Borgstelling de Vader een volkomen welbehagen nam. Uit kracht van dat verbond kende de Vader Zijn uitverkoren kinderen als verlost en gerechtvaardigde bondgenoten: "De Heere kent de weg der rechtvaardigen en heeft de rechtvaardigen lief", Ps. 1: 6 en 146: 8. Daarom zijn ze gekenden van het uur van hun ontvangenis af en worden als Zijn lieve kinderen in al hun levensperikelen bewaard als het zwart van Zijn oogappel, dat in 't vervolg in de dadelijke opzoekende liefde Gods, met tranen bewonderd en beaamd wordt.

De voornaamste Godgeleerden hebben ten allen tijde met de waarheid tegen de heilloze Antinominianen verdedigd, *dat ze niet van eeuwigheid gerechtvaardigd zijn*, noch het beginsel, het zaad of de kiem des geloofs in zich deelachtig zijn, o neen, dat getuigt het leven van leven duidelijk het tegendeel, en Gods Woord spreekt het beslist tegen. Lees eens ons aller zwarte zonderegister, Rom. 3: 9-22: "Zijn wij uitnemender? ganselijk niet. De gehele wereld is voor God verdoemelijk, daar is geen onderscheid, wij waren van nature kinderen des toorns gelijk ook de andere", Efése 2, uit de synagoge des satans afkomstig, Openb. 3: 9.

B. De rechtvaardigmaking dóór 't geloof.

Wij lezen in Ezech. 16: "Alzo zegt de HEERE HEERE, Ik zag u, en uw tijd was de tijd der minne, geen oog had medelijden met u om de walgelijkheid uwer ziele, Ik zeide tot u, in uwen bloede leeft, ja Ik zeide tot u in uwen bloede leeft; daarna wies Ik u met water, bekleedde u met volmaakte sierklederen; u was volmaakt door Mijn heerlijkheid die Ik op u gelegd had, spreekt de HEERE HEERE." Alzo lezen wij in Jes. 43 Als de HEERE Zijn volk krachtdadig bij naam roept, dan zegt Hij: "Van toen af dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest." De HEERE schenkt bij de aanvang der bekering een volmaakte rechtvaardigmaking. In de gouden keten kan geen schakel gemist worden. "Die Hij geroepen heeft, deze heeft Hij ook gerechtvaardigd, en die Hij gerechtvaardigd heeft, deze heeft Hij ook verheerlijkt."

De heerlijkmaking neemt dadelijk een aanvang, "omdat zij verordineerd zijn, den beelde Zijn Zoons gelijkvormig te zijn." Zij worden door een hemelse en heilige

roeping en trekking uit het rijk der duisternis getrokken, en in het Koninkrijk van de Zoon van Gods liefde overgezet en van stonden aan vruchtbaar gemaakt door de Heilige Geest, om door de wateren des heiligdoms te groeien in de voorhoven Gods, te lezen Ps. 1 en 92, Jes. 17 en Ezech. 47.

Menigvuldige verkwikkingen en vertroostinggen genieten zij in de grazige weiden van Gods dierbaar Woord, en vele liefdekussen en troetelingen des Vaders worden in de dagen hunner jeugd gesmaakt. O, dat hartelijke schuldbelijden, dat aanhoudend en zalig worstelen aan de troon der genade, die innerlijke en oprechte liefde tot Gods lieve kinderen, dat alles zijn zalige eerstelingen. Maar onder al die zalige bearbeidingen rust de verklager der broederen ook niet, de satan is de hond van de grote en goede Herder; bijna al de schapen gaan haar stand; en legerplaats verlaten, en maken zich schuldig aan diefstal om in weiden te grazen, waar ze nog geen recht toe hebben, en daarom wordt de duivel toegelaten hen daar uit te drijven, en naar de bewijzen van eigendom en kwitantie te vragen.

Zie, geliefden! zo wordt de zielevijand gebruikt om de schapen uit hun rustlegers te drijven, en voor verdere doorleidingen en verbondsweldaden voor te bereiden. De HEERE leidt na de loktijd in de woestijn, daar zij dan de kracht der waarheid bevindelijk leren verstaan, "ik was uitgeteerd", Ps. 116, "ik verga van honger."

Dan beginnen zij dag en nacht tot Hem te roepen, in schijn menigmaal vruchteloos; ja wel afwijzend, gelijk een Jacob en de Kanaänese vrouw, maar worden met eeuwige liefdearmen ondersteund: "Hoewel Hij lankmoedig over haar is", namelijk, om haar zielsbegeerten niet spoedig te vervullen, om de nood groter en de giften dierbaarder te maken, zo zal de HEERE "in vindenstijd haastelijk recht doen Zijn uitverkorenen die dag en nacht tot Hem roepen", Luk. 18.

C. De rechtvaardigmaking *uit* het geloof.

De vaderen onder het Oude Testament leefden door het geloof in de Goddelijke beloften in de toekomstige Messias en hebben dezelve geloofd en omhelsd en zijn in de eeuwige rust ingegaan. Wij lezen: "de rechtvaardige zal door zijn geloof leven", Hab. 2: 4. Deze woorden worden driemaal in het Nieuwe Testament aangehaald: Rom. 1: 17; Gal. 3: 11; Hebr. 10: 38; doch met deze opmerkelijke verandering, niet door maar "uit het geloof", gelijk ook Paulus van de rechtvaardigmaking uitgewerkt in de consciëntie met deszelfs eigenschappen en vruchtgevolgen alzo spreekt: "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde dit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus", Rom. 5: 1.

In het uur der minne wordt door *de roeping* het rechtvaardigmakend geloof in de ziel geplant, en het verloren beeld Gods herschapen. Daarom wel opgemerkt, in de eerste schepping had de HEERE Zich alleen aan Adam geopenbaard als een éinig en volzalig God; daarom zijn de gelovigen bij de aanvang der herschepping meer met God in het gemeen werkzaam, maar als de rechtvaardigmaking in hun consciëntie wordt uitgewerkt, dan leren zij noodzakelijk de Drie Personen onderscheidenlijk kennen.

1. God de Vader moet als Richter gekend worden, de gelovigen moeten in hun consciëntie voor de heilige rechtbank gedaagd worden, en gelijk het uitgeleide Israël van Sinai de vreselijke wet horen afkondigen. Die wet is een bediening des doods voor verworpingen, tot opluistering van Gods rechtvaardigheid; maar ook voor de uitverkorenen: "Mij zal geen mens zien en leven", Exod. 33: 20, doch tot overvloediger heerlijkheid Gods, 2 Kor. 3.

Alle Adamskinderen moeten sterven, hetzij een zachte of harde, een plotselinge of

langzame dood, alzo moeten al de uitverkorenen sterven door de Wet: "Hij voleindt een zaak en snijdt ze af in rechtvaardigheid, want de Heere zal een afgesneden zaak doen op de aarde."

2. God de Zoon openbaart Zich in dit dodelijk tijdsgewricht, als zij met de Tollenaar God rechtvaardigen en zich op de borst slaan waardoor zij bekennen de slagen van een rechtvaardig God verdiend te hebben, dan blijft er alleen over: "O God wees mij genadig." De hemelse pardonbrief van genade wordt alleen aan doodschuldigen verheerlijkt, gelijk de Zoon Gods zegt: "Ik zeg ulieden, deze ging af gerechvaardigd in zijn huis", Luk. 18: 14. De Zoon Gods openbaart Zich gelijk aan Jozua met de verkiezende liefde des Vaders.- Is deze niet die Jeruzalem verkiest, een vuurbrand uit het vuur gerukt?" Dan wordt al hun erf- en dadelijke schuld "op een dag" weggenomen, met blinkend fijn lijnwaad van lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid bekleed; al de beschuldigers worden op de vlucht gedreven.

3. Dan komt God de Heilige Geest met eerstelingen en onderpanden der zaligheid hem van de hemel toeroepen: "Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE uw Ontfermer", Jes. 54. Dit is een vrede Gods die alle verstand te boven gaat, dat door menigeen in het vervolg door redeneren en opsieren maar verduisterd wordt. De Heilige Geest verlicht hun verstand, leidt hen in de waarheid, om de kracht van hun gereformeerde belijdenis bevindelijk te verstaan, namelijk de leer der twee verbonden, zij worden levend in 't paradijs in hun stamhoofd Adam verplaatst dat zij in hem één leem zijn geworden, de eeuwige soevereine vrijmacht van de grote Pottenbakker, in het verkiezen en dat al in de tweede Adam in de nooit-begonnen eeuwigheid verlost en vrijgemaakt, Adams rechtstaat oneindig overtreffende. Adam had maar een schepselsgelukstaat, daarom kon hij daar uitvallen, maar de uitverkorenen bezitten een Goddelijke gerechtigheid, daarom is het onmogelijk dat zij die verliezen kunnen.

O, dit gaat gepaard met een onuitsprekelijke verwondering in dat welverordeneerde en onberispelijke verbond der genade. Zie hier geliefden! de rechtvaardigmaking uit het geloof, gepaard met de inleiding in de twee verbondshoofden, Adam en Christus, zoals de Heilige Geest die ook, aan elkander verbonden heeft, Rom. 5.

D. De gerechtigheid des levens is de proef op de som, dat het geen ingebeelde of genomen rechtvaardigmaking is; "maakt de boom goed en zijn vrucht goed", Matth. 12: 33. Wij lezen van Zacharia en Elizabeth: "Wij waren beide rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren onberispelijk", Luk. 1: 5. Uit de gerechtigheid des levens was ook Simeon kenbaar: "deze mens was rechtvaardig en godvrezende", Luk. 2: 25. Daar zijn drie noodzakelijkheden, waarom de gerechtigheid des levens niet gemist kan worden.

- (1) Om hun naasten zonder woorden door hun wandel voor Christus te winnen, het is een absolute verbondsbelofte: "allen die haar zien, zullen ze kennen dat zij zijn een zaad dat de HEERE gezegend heeft", Jes. 61: 9. Christus zegt: "Gij zijt het licht der wereld, laat uw licht alzo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien en uw Vader, Die in de hemelen is verheerlijken", Matth. 5: 16. "Houd uw wandel eerlijk onder de heidenen, opdat in 't geen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken mogen", 1 Petrus 2: 12.

- (2) Om in hun eigen consciëntie uit de vruchten der gerechtigheid overtuigd te worden; dit lezen wij in de grote wolk der getuigen van Abel af; zij hebben uit hun geloofsgehoorzaamheid getuigenis bekomen, dat zij rechtvaardig waren, Hebr. 11 De apostel Jacobus zegt, dat een geloof zonder goede werken een dood geloof is, en bevestigt dat met een voorbeeld van de vader der gelovigen: "Abraham onze vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd", niet voor God, Rom. 4, maar in zijn eigen consciëntie, "En hij is een vriend Gods genaamd geweest." De ervaring bevestigt Gods Woord, zij, die bij hun eenmaal ondervonden rechtvaardigmaking en staat leven, vervallen bijna allen, de een in een zondige wandel, een ander in dodigheid, een derde in hoogmoed, enz.
- (3) En allermeeft om de Heere te verheerlijken. Christus vermaant Zijn discipelen zo dringend: "hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en dat Gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven", Joh. 15. Het vereist wel een nader onderzoek, waarin de gerechtigheid des levens zich kenmerkt, deze wordt beoefend door een Evangelische heiligmaking, en dagelijkse rechtvaardigmaking, de Vader heeft Zijn Zoon zowel tot "heiligmaking als tot rechtvaardigheid geschonken", 1 Kor. 1: 33.

In het Hoge priesterlijk gebed heeft de Zoon Gods voor allen, die Hem van de Vader gegeven zijn, gebeden: "Heilige Vader, Rechtvaardige Vader, Ik heilige Mijzelven voor haar, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in de Waarheid." Gods heiligheid en rechtvaardigheid zijn in Christus' voldoening opgeluisterd. Daarom is de Vader genoodzaakt Zijn volk te moeten heiligen. Zij ontvangen een inwendig vermaak in de Wet Gods "en hebben een ernstig voornemen niet naar sommige, maar naar alle geboden des Heeren te leven, gelijk zij ook de HEERE gedurig bidden daartoe te nemen. De allerheiligste bezit maar een klein beginseltje van die gehoorzaamheid, zij moeten met Paulus uitroepen: "ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods."

Daarom leert de Zoon Gods Zijn volk bidden: "Vergeef ons onze schulden." En die rechtvaardig is (namelijk, in zijn staat) dat hij nog gerechtvaardigd worde van zijn dagelijkse zonden, Openb. 22.

Dit wordt ons levendig en krachtig afgebeeld in Jozua de Hoge priester, Zach. 3. In zijn persoon werd het uitverkoren, verlost en koninklijk priesterdom vertegenwoordigd, 1 Petrus 2: 9, hij stond met vuile klederen, namelijk, met de smet der zonde bekleed, hij wordt beschuldigd over zijn onrein priesterwerk, en kan geen enkel woord tegenspreken; maar gelukkig, de engel des Heeren, namelijk Christus, maakte Jozua bij vernieuwing geheel vrij, zijn vuile klederen werden hem uit en de reine witte wissel- en priesterklederen aangedaan en hij volkomen in zijn dienst en tempelwerk herteld. Uit dit zinnebeeld worden wij onderwezen dat Christus alleen het ware tegenbeeldige Heiligdom van Zijn volk is, Jes. 8: 14. Daarin werd Asaf als een groot beest bij vernieuwing met God verzoend en bevredigd, Ps. 73.

Het Israël Gods begeerde daar al de dagen des levens in te wonen, om van Christus een gelovig gebruik te maken.

Al de gereedschappen in de tabernakel en tempel zijn voor het geestelijke priesterdom tot dagelijkse rechtvaardigmaking onmisbaar.

In 't voorhof stond het blinkend koperen wasvat met zuiver stromend water, zowel des winters als des zomers, Zach. 4. Het blinkend koper was tot een spiegel der priesteren om in al hun tempelwerk met schaamte en ootmoed en met behoefte aan

Christus' verzoenend bloed werkzaam te zijn, gelijk de Zoon Gods in het voetwassen van Petrus Zijn volk onderwijst, dat de zalige gemeenschap met Hem, de levende verzekering en de troost van hun rechtvaardigmaking, uit Hem alleen ontvangen moet worden, Joh. 13.

In 't heilige was het werk der priesters, om dagelijks de gouden kandelaar met reine olijfolie te vullen en het afgebrande van de lampen af te snuiten; zij mogen Gods bevelen niet nalaten, maar evenmin in hun gedane plichten berusten, hierop wordt door Paulus gezinspeeld en gewaarschuwd: "Blust den Geest niet uit", 1 Thess. 5: 19. Het geestelijk priesterdom moet door zielsoefeningen tot hun schaamte belijden, dat zij in die leerschool niet veel vorderingen maken maar hun leven lang met twee onreine handen van plichtverzuim en plichtverzaking van het koperen wasvat gebruik hebben te maken.

Bij de gouden kandelaar stond een gouden reukaltaar tot grote troost, om al hun onrein priesterwerk op Christus' verdiensten en voorbede neer te leggen, om tot een lieflijk reukwerk gemaakt te worden door dat "gouden reukaltaar dat voor de troon Gods is", Openb. 3. Doch ook hiertoe gevoelen zij zich kracht- en behoefteloos en zien tot hun grote blijdschap dat de tafel der toonbroden dagelijks met vers en nieuw brood voorzien wordt. Zie geliefden! Christus' priesterambt voor het Israël Gods afgeschaduw.

In 't heilige der heiligen stond de Arke des Verbonds, daarin werd Jehovah's Wet, Aärons staf en de gouden kruik met manna bewaard. Een afschaduwing van het gezegend koninklijk ambt van Christus in Zijn volk; door Zijn kracht blijven ze in zichzelf gelijk Aärons staf, dode onvruchtbare staven, al hun bloei en vrucht dragen erkennen zij alleen aan Hem toe, dat Hij Zijn Wet in hun harten heeft geschreven en door het verborgen manna moet blijven versterken, om met het borstwapen van de gerechtigheid des levens te strijden.

II. De strijd van getrouwe krijgsknechten van Sions Koning. Zij hebben zich te oefenen in de strijd tegen de volgende listige omleidingen des duivels en de geestelijke boosheden in de lucht.

1. Tegen een eigengerechtigheid; deze listige vijand verbergt zich menigmaal onder een zuivere belijdenis. O vrienden, wij hebben met alle biddingen en smekingen te waken om bewaard te blijven, dat ons oordeel niet verduisterd mag worden, om onszelf op geen hoogte te plaatsen, waar wij van de HEERE niet gebracht zijn. Velen beelden zich in, dat zij van al die wettische werken zijn vrijgemaakt door hun rechtvaardigmaking, zij roemen in de vastigheid van het eeuwig zoen- en zoutverbond, maar zij misbruiken die heilige waarheden om naar de lusten van hun vlees te leven, zij keuren met woorden een eigengerechtigheid af, maar hebben heimelijk een gerechtigheid in hun eigen oordeel aangenomen; het borstwapen van Christus' gerechtigheid, werkt een tedere consciëntie, ootmoed droefheid en strijd tegen de zonden.

2. Tegen het aannemen van Christus' gerechtigheid door een historisch geloof. De listige oude slang heeft in het laatst van deze eeuw, een dwaalleer uit zijn mond geworpen, die de wereld doorstroomt, om Jezus door 't geloof aan te nemen. Daarin verdrinken duizenden belijders tot hun eeuwige misleiding. Door het uitsterven der waarheid worden ook vele eenvoudige kinderen Gods daarmee besmet, om door de plicht en het bevel ten allen tijde Christus door geloof op Zijn Woord aan te nemen. Het gevolg is, zij worden behoefteloos, en het hongeren en dorsten naar Christus'

gerechtigheid sterft af. Bij de oprechte en levendige kinderen Gods worden des Heeren eisen en bevelen met biddingen en smekingen beoefend, zij zien in de Bijbelheiligen en door ervaring dat de HEERE tot elke geloofsdaad bijzonder moet invloeden.

3. Tegen een verstandelijk vertrouwen op Christus' gerechtigheid. Velen stellen hun vertrouwen erop, dat zij voor de waarheid ijveren en tegen de dwalingen strijden, maar zij vertrouwen op hun wapens en op hun goede zaak. Zij lopen de Heere vooruit, zij blijven met Gods oude volk niet achter de vuur- en wolkkolom, daarom worden zij zo menigmaal verslagen door hun vijanden. Israël verblijdde zich, dat ze de Arke Gods in hun midden hadden, zodat de aarde dreunde, maar ach, helaas! zij misten de HEERE en werden overwonnen tot "een zeer grote nederlaag", 1 Sam. 4.

4. Tegen een zondige vrijmoedigheid in de strijd. Indien zij strijden met een vrijmoedigheid zonder het borstwapen der gerechtigheid des levens, dan strijdt de HEERE Zelf menigmaal tegen Zijn volk, als zij hun zonden gaan bedekken en even vrijmoedig met een koud hart maar voortgaan te noemen. O nee, vrienden! over onboetvaardige en onverzoende schuld verbergt de HEERE Zijn aangezicht, dan worden de levende kinderen Gods onvrijmoedig en bevreesd in de strijd. Hoort David eens weklagen: "Mij is zeer bange", 2 Sam. 24. "Mijn sap is veranderd in zomerdroogte", Ps. 32. "Mijn zonde is steeds voor mij", Ps. 51. "Indien ons hart ons veroordeelt, God is meerder dan ons hart"; dan hebben wij geen vrijmoedigheid, 1 Joh. 3: 23.

5. Eindelijk, het borstwapen van de gerechtigheid des levens maakt vrijmoedig in de strijd, "en heeft een grote vergelding des loons", Hebr. 10: 35. Hoort David eens in een geheiligde vrijmoedigheid roemen: "De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid, ik ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan, want ik heb des Heeren wegen gehouden, Zijn rechten waren steeds voor mij, ik was oprecht voor Hem. Gij omgort mij met kracht ten strijde, Gij gaf mij de nek Mijner vijanden, ik vernielde en verguisde ze als stof der aarde", 2 Sam. 22. Met dat borstwapen is "elke rechtvaardige moedig als een jonge leeuw", Spr. 28: 1. Dit maakte Hiskia vrijmoedig om op te pleiten: "Och Heere gedenk toch dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb", Jes. 38: 3. En Paulus zeide: "Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt? Want ik ben bereid niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven te Jeruzalem voor den Naam des Heeren Jezus", Hand. 21.

Tussenzang: Ps. 92: 7, 8.

TOEPASSING

Wij hebben uit de waarheid gehoord, dat Sions Koning Zijn onderdanen Zijn gerechtigheid toerekent als hun eigendom, maar ook bekleedt met het borstwapen van de gerechtigheid des levens, om daarin hun zielen te oefenen tegen de listen hunner inwendige vijanden. Dit moet absoluut voorop gaan, des Heeren vijanden moeten eerst door herschepping onze vijanden worden, zullen wij met de wapenrusting Gods tegen zonden, dwalingen en geestelijke boosheden in de lucht kunnen strijden, die ons van rondom omringen.

1. Zij hebben te strijden tegen de werkers der ongerechtigheid, door zich af te

zonderen van hen, die in woorden, wandel en gezelschappen zich openbaar maken, dat zij van alle vreze Gods ontbloot zijn, om niet door hun ongerechtigheid besmet te worden. O ongelukkige wereldlingen! vindt gij zulk een vermaak in de zonde, uw consciëntie zal in nood of ziekten u wel aankondigen de voorsmaken van de rampzalige eeuwigheid, doch die tracht gij te verdoven. Dit zal eenmaal, als ge zo komt te sterven, nog een hel in de hel uitmaken. De Heere roept u nog toe: *Haast en spoed u om uws levens wil, om de toekomstige toorn te ontvlieden.*

2. Zij hebben te strijden tegen de verloochenaars van Christus' genadeleer. Hebt een afkeer van die algemene genadeleer, die grof of fijn in alle steden en dorpen gepredikt wordt. Gij kunt het in de aanhef der gebeden al wel horen: onze God, onze Heiland is het begin en het einde, dat wordt met de naam bestempeld van een ruim Evangelie. O, wat zal het vreselijk zijn zichzelf en zoveel zielen verleid te hebben voor de eeuwigheid.

Toen de Heere voor een aantal jaren Ds. Sijpkens van zijn algemene dwaalleer overtuigde, herriep zijne eerwaarde openlijk zijn blindheid en beklagde de zielen, die gestorven waren, zeggende: "O wee mij, indien het bloed des Lams mij niet vrijmaakte, die zielen zouden ten jongsten dage tegen mij zeggen: Gij hebt mij verleid." O, gij die tot hertoe onder de verleiders behoort of die zich laten verleiden, o mocht gij eens door Christus' waarschuwingen aan uw inbeelding ontdekt worden en zandgronden gaan verlaten, want "uw val zal groot zijn, Matth. 7.

3. Zij hebben te strijden tegen de belijders van Christus' gerechtigheid. De eerste zonde in ons stamhoofd Adam had zijn oorsprong in een streven naar onafhankelijkheid, om zichzelf buiten de Heere te willen redden. Dit kwaad neemt tegenwoordig algemeen toe, om in een verstandelijke toestemming der waarheid te berusten, dit is de grote oorzaak van de dodigheid en geesteloosheid van onze eeuw, wat zal het u baten, die belijdt, dat ge onbekeerd zijt en alleen door Christus' gerechtigheid behouden kunt worden?

O, vrienden, nog eens! Wat zal het u baten, dat uw verstand verlicht is in de waarheid, hetwelk zijn oorsprong heeft uit uw ouders, onderwijs of omgang met de vromen. Och! och! als ge onder dat alles een dode ziel in uw binnenste blijft omdragen, ge beeldt u heimelijk op uw belijdenis iets in, boven diegenen welke een dwaalleer omhelzen. O als de bezem des doods uw hoop eens zal wegvagen; schrikt en beeft, dat de Heere het wee zo uitspreekt over "de gerusten in Sion en de zekeren op de berg van Samaria", Amos 6.

4. Zij hebben te strijden tegen de aannemers van Christus' gerechtigheid. Het bevel en de plicht om Christus' gerechtigheid aan te nemen heeft zijn afkomst uit het paradijs, zegt gij. Het staat in de Bijbel: "zovelen Hem aangenomen hebben", Joh. 1: 13, en de vermaning in ons teksthoofdstuk: "Neemt aan, de gehele wapenrusting Gods."

O, vrienden, wacht u voor een eenzijdige opvatting der Heilige Schrift, want de waarheid leert ons overvloedig dat wij geestelijk dood zijn en geen geloof bezitten om iets aan te kunnen nemen. De voorstanders van dat aannemen maken kenbaar, dat zij geheel onwetend of zeer weinig met hun doodsstaat bekend zijn geworden. Gelijk zo menig leraar in de verklaring, de mens voor geestelijk dood verklaart maar in de toepassing eist, dat zij zullen opstaan en hun plicht gaan betrachten. Gods bevelen hebben in Zijn volk Zijn uitwerking, zij schuilen door gebeden en smekingen in Christus, Die alle eisen voor haar volbracht heeft.

O, bedenk toch, dat de diefstal van uw verbondshoofd door u is overgeërfd, en dat gij

daarom uit het paradijs zijt verdreven. Maar o, duizendmaal ongelukkiger zijt ge, als ge het gestolene niet terug brengt, dan zal het hemelse paradijs voor eeuwig voor u gesloten worden.

5. Eindelijk hebben zij te strijden tegen de misbruikers van Christus' gerechtigheid. Christus' krijgsknechten hebben altijd te strijden gehad tegen hele en halve Antinomianen. Doch die hebben nu hun naam veranderd in vrijgemaakte en overgebrachte christenen. Zij lachen met de klachten der vromen over hun zonden en Godsgemis; dat zijn alle wettische plichten. Zij verachten het borstwapen des levens; dat zijn vrome werken des vleses. Hun leven maakt hun dwaalleer openbaar. De satan werkt op hun natuurlijk temperament.

Sommigen in dwalingen en dodigheid, anderen in ontzettende hooggevoeligheid, en velen in goddeloosheid. O, zij dragen in plaats van een Godzalig borstwapen, een stalen harnas waarop Gods Woord afstuit, en ook de vermaningen van 's Heeren knechten, die u met tranen aanstaren en nazien als ge zo komt te sterven. De weg der Godzaligheid is de enige weg naar de gelukzaligheid, dit was Paulus' jagen en lopen om reeds hier op aarde zoveel mogelijk te wandelen, gelijk de hemellingen in de heerlijkheid, Phillip. 3.

Geliefde kinderen Gods, ge zult uit de waarheid wel gehoord hebben, dat ge met listige vijanden van binnen en van buiten te strijden hebt. Laat uw zielsoefeningen veel werkzaam zijn om licht, om de gerechtigheid des geloofs en des levens niet met elkaar te vermengen; daardoor wordt uw geloof verzwakt in de strijd.

1. Waakt en bidt om bewaard te blijven, de gerechtigheid des levens niet voor de gerechtigheid des geloofs te plaatsen, om door een heilig leven verzekerd te willen worden. "Ge moet om niet gerechtvaardigd worden", Rom. 3: 24.

2. Waakt en bidt om door uw onvolmaaktheid aan Christus' volmaakte voldoening te twijfelen. In de gouden keten der gelukzaligheid behoort de heiligmaking niet, Rom. 8: 30. Dit zou tot grote oneer zijn van Christus' gerechtigheid en een troosteloze leer, want de allerheiligsten blijven zeer onvolmaakt in heiligheid, het zijn alleen maar bewijzen van de oprechtheid des geloofs, dat zij beelddragers Christi zijn, en om God te verheerlijken.

3. Waakt en bidt om niet te rusten op Christus' gerechtigheid zonder te rijckhalzen naar de gerechtigheid des levens; dat kan nimmer van elkander gescheiden worden. Dat borstwapen maakt sterk in de strijd tegen de vijanden. Een oprechte en goede consciëntie schenkt een geheiligde vrijmoedigheid, Hand. 23: 1.

4. Waakt en bidt om 's Heeren bevelen zo lief te hebben als Zijn beloften, hierdoor zal u Christus tot heiligmaking zo dierbaar en noodzakelijk worden, als tot rechtvaardigmaking.

5. Eindelijk, waakt en bidt om bewaring voor een wettische heiligmaking, om door een nauwgezet leven bij Christus wat te willen verdienen; gelijk Martha. Was de Zoon Gods gekomen om gediend te worden, dan zou Martha's dienstvaardigheid Hem aangenaam zijn geweest, maar Hij kwam om te dienen. Daar had Maria behoefte aan, om van Christus geleerd te worden, om niets te doen om verlost te worden, maar alles omdat zij verlost was. Laat ons nog met een woord van bemoediging eindigen, aan degenen wiens zielsoefeningen zijn met alle biddingen en smekingen, om de goede

strijd des geloofs te strijden, en te mogen volharden ten einde toe. De ervaring zal u zowel als mij geleerd hebben het misbruik van deze waarheid. Een aantal worden met hun rechtvaardigmaking naar de hoge en droge bergen van Gilboa gevoerd; anderen verachten een praktisch en zielbeoefenend leven, daar het veelmalen allertreurigst mee afloopt, de Heere schenkt Zijn witte keursteen niet om op te zondigen of mee te gaan pronken, zodat de Naam des Heeren gelasterd wordt.

O, ziet eens een waarschuwend voorbeeld in Simson; om zijn zonden en hoogmoed op de genade worden hem zijn ogen uitgestoken, en hij wordt in koperen boeien in de gevangenis opgesloten. Gods kinderen hebben geen tranen genoeg om zich over hun wandel te verootmoedigen, maar het is er zeer ver af om tegen een Godzalige wandel smaadreneren te gebruiken.

O nee geliefden, hoort eens uit Jes. 61: 10, waarin het Israël Gods hun blijdschap smaken: "Ik ben zeer vrolijk in de Heere, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen des heils." Namelijk, het blinkend fijn lijnwaad van de rechtvaardigmaking der heiligen, daarmee werden Adam en Eva nadat hun vijgenbladeren waren uitgetogen, door de Heere Zelf bekleed tot een voorbeeld voor de gehele uitverkoren kerk.

Verder lezen wij: *de mantel der gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan*; gelijk de vrouw, Openb. 12. Zij was bekleed met de zon, de maan was onder haar voeten, zij verachtte al haar eigen, alles wat buiten Christus was, zij droeg op haar hoofd een kroon van twaalf sterren, om al haar bevindingen aan Gods onfeilbaar Woord te toetsen, en dat boven alles dierbaar te schatten.

De vreugde der kerk klimt nog hoger, zij was versierd gelijk een bruidegom met priesterlijk sieraad, om gelijk Jozua met lust en opgewektheid haar tempelwerk te verlichten, om als een koninklijk priesterdom een heilig en verkregen volk "Zijn deugden te verkondigen", waarvan de inhoud luidt: "Niet ons, o Heere, niet ons, maar Uwen Naam geeft ere."

6. Eindelijk was het Israël Gods verheugd dat zij "gelijk een bruid versierd was met haar gereedschap." Op de oosterse bruidsversierselen wordt veel gezinspeeld, namelijk, de sluier van ootmoed, de oorringen om te horen naar Gods Woord, de halsketen van waarheid en Godzaligheid, de armringen van rechtvaardigheid, de schoenen van een Evangelische wandel. Door daarin te wandelen erkennen en geven de schapen de goede Herder er alleen de eer van: "Hij leidt mij in het spoor der gerechtigheid."

O, die weg is zo smal tussen de vele verleidende bijpaden. Het zijn de standvastigste krijgsknechten, die zichzelf het meest wantrouwen, zij hebben Christus het allermest nodig, Die gezegd heeft: "Ik doe wandelen op de weg der gerechtigheid in het midden van de paden des rechts."

Zo worden zij aan de hand geleid door haar overste Leidsman en Voleinder des geloofs, vrij en veilig, en worden in Zijn gestikte klederen geleid, zonder vlek en rimpel, tot de eeuwige bruiloft. Dan zullen zij alle strijd en onvolmaaktheid te boven zijn, en de kroon der rechtvaardigheid ontvangen, om met Hem te wandelen in de gouden straten van het nieuwe Jeruzalem overmits zij het waardig zijn." Amen.

Het Evangelie des Vredes
TEKST: EFÉZE 6: 15

VOORZANG: PSALM 119: 67, 68.

Geliefde toehoorders, in ons Psalmgezang zien wij de geloofsbegeerte van het Israël Gods, om in de koninklijke Wet der vrijheid, namelijk, in het zielzaligend Evangelie standvastig te mogen wandelen, een bede die ons bij de volgende leringen bepaalt:

1. "Maak mijn voetstappen vast in Uw Woord." Door de zalving des Heiligen Geestes worden de onpeilbare verborgenheden in Gods Woord aanschouwd. In alle volmaaktheid hebben zij een einde gezien", (namelijk, in 't kunstige gebouw van hemel en aarde, daar zal een einde aan komen), "maar Uw gebod is zeer wijd." Daaruit vloeit de bede: "Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouw de wonderen van Uw Wet", om daardoor vaste voetstappen, namelijk een geheiligde Godskennis, te ontvangen, waarmee het eeuwige leven een aanvang neemt, Joh. 17.

2. "En laat geen ongerechtigheid over mij heersen." Zij hebben door bewandeling geleerd de veelvuldige dwaalwegen en bijpaden, de kracht der verleiding van rondom, hun eigen kracht- en machteloosheid, om met vaste voetstappen in die gouden middenpaden te kunnen wandelen. Dit leert hen uitroepen:

3. "Verlos mij van des mensen overlast, en ik zal Uw bevelen onderhouden." Die door genade enige weinige zielsoefeningen zijn deelachtig geworden, in die moeilijke, doch God- verheerlijkende leerschool der zelfverloochening, die zullen zeer zeker behoefte gevoelen om van menselijke lof of haat verlost te worden; om in de oefening van Godzaligheid, in de strijd tegen de zonden, in ijver voor de waarheid, geen menselijke toejuiching beogen; maar ook evenmin door smaad en vijandschap zich te schamen of bevreesd te zijn, om zich voor de HEERE over te hebben.

O, vrienden, als de nevenbedoelingen in de godsdienst eens in 't vuur der beproeving afgebrand werden, wij zouden schrikken hoe weinig er in Nederland zou overblijven. Maar ook het Israël Gods getuigt dit van zichzelf. Vandaar hun bede om er aan ontdekt en er van verlost te worden.

4. "Doet Uw aangezicht lichten over Uw knecht." Wordt dat gemist, dan vragen zij de HEERE: "Waarom verbergt Gij Uw aangezicht?" Als Hij Zich verbergt, dan worden hun genadegiften bewolkt. Dit getuigt het Israël Gods: "In Uw licht zien wij het licht." Door 't licht van Zijn aangezicht "vervolgen zij de HEERE te kennen." In Zijn vriendelijk aangezicht te wandelen, daarvan zegt Asaf: "Mij aangaande, het is mij goed nabij God te zijn." In 's Konings aangezicht is leven en vrolijkheid. Dan worden zij door de stralen Zijner heerlijkheid naar Zijn beeld veranderd, 2 Kor. 3: 18. Zijn liefde dringt tot wederliefde.

5. "Waterbeken vlieten uit mijn ogen, omdat zij Uw Wet niet onderhouden." Uit de fontein van de liefde Gods ontspringen de geloofstranen der ziel. De oprechte beminnaars des Heeren roepen alle heerscharen te hulp: zon, maan en sterren, de walvissen en afgronden der zee, vuur, hagel, sneeuw, damp en stormwind, bergen en heuvelen, vrucht- en cederbomen, wild en kruipend gedierte, en de vogelen des hemels. Dat in 't kunstwerk van 't geschapen heelal, koningen en onderdanen, ouden en jongen, de wijsheid, grootheid en goedheid van hun Schepper mochten aanschouwen en tot aanbidding en verheerlijking Gods moge opgeleid worden. De liefde Gods maakt zich kenbaar in liefde tot de naaste.

Waterbeken vlieten uit hun ogen, als zij de wijzen der aarde horen spotten met Gods Woord, met dood en eeuwigheid. O, vreselijke gedachten, als zij uit een toppunt van eer hun ogen openen in de kerker der eeuwige wanhoop, waar een druppel water

geweigerd wordt om de vlam der helse pijn te verkoelen. Maar niet minder ontspringen hun ogen van tranen over die ontelbare vrolijk-roemende christenen, wier geloof hun zaligmaker, hun kerkijver hun godsvrucht, hun valse rust hun verzekering is. Zij zeggen met de rijke dwaas: "Ziel gij hebt vele goederen, neemt rust, eet, drinkt, zijt vrolijk." O, Gods kinderen ontroeren er van, als zij met de Bijbel in de hand hen nazien; als de HEERE tot een eeuwige verschrikking hun zal toeroepen: "Voorwaar zeg Ik u, Ik ken u niet.

"Waterbekken vloeien ook menigmaal uit de ogen des geloofs, over zwaar beproefde kinderen Gods, door armoede, lichaamspijnen en zielgrievende kruiswegen moedeloos geworden, en over anderen, wiens handen, door satans bestrijdingen, door ongeloof en moedeloosheid, verslaptten in de strijd. Maar allermeeft hebben de oprechte beminnaars waterbekken te wenen over zichzelf, omdat zij met zoveel liefdeloosheid, ontrouw, mensenvrees en geesteloosheid gekweld worden, en over het verlaten van veel kinderen Gods van de reine Evangelieleer. Dan hebben zij stof met een zeker dichter in te stemmen:

*Laat uw springbron nooit verdrogen.
Houd van schreien nimmer mat,
Steeds mijn wang en leger nat.*

Laten wij overgaan om met Gods Woord elkaar tegen het omringend gevaar te waarschuwen.

Tekst: Eféze 6: 15: *"En de voeten geschoeid hebbend met de bereidheid van het Evangelie des vredes.*

Door de gordel der waarheid om de lendenen werden de krijgsknechten versterkt, door het borstwapen der gerechtigheid vrijmoedig gemaakt tegen de pijlen en zwaarden der vijanden; maar de voeten te schoeien was noodzakelijk tegen de scherpe voetangels der vijanden en om vast te staan op glibberige en ongebaande wegen. Daartoe gebruikten vanouds de krijgsknechten metalen spijkers in de voetzolen, waarop gezinspeeld wordt: "ijzer en koper zal onder uw schoen zijn", Deut. 33: 25. Door de waarheid worden Gods kinderen met het borstwapen der gerechtigheid van Christus bekend gemaakt. De echtheid maakt het wandelen in het Evangelie des vredes openbaar, en de strijd zal gewis daarop volgen.

Tegen het zuivere Evangelie ontstaat de bloedstrijd op aarde. De HEERE heeft dit bij de openbaring in het paradijs voorzegd en bepaald: "Ik zal vijandschap zetten", Gen. 3: 15. Daarom draagt het overvloedig in Gods Woord de Naam "het Evangelie der lijdzaamheid."

Wij hopen samen bij twee hoofdleringen onze tijd te besteden.

- I. Bij het Evangelie des vredes.
- II. Zijn vermaning aan de geestelijke krijgsknechten.

Mocht de God des vredes, in Jezus Christus door de Heilige Geest, ons in de verborgenheid des Evangelies inleiden en heiligen. Amen.

I. Het Evangelie des vredes. Dit zal voor engelen en mensen een eeuwig bewonderen blijven. Gelieve mij met uw aandacht te volgen bij de inhoud, de onderwerpen en deszelfs zalige vrede in de tijd en de eeuwigheid.

A. Met de inhoud van het Evangelie worden wij opgeleid naar de eeuwige Vrederaad, over de zaligheid der uitverkorenen; daar spreekt de Vader: "Wie is Hij, die met Zijn hart Borg wordt, om tot Mij te genaken?" Jer. 30: 21. Om Mijn blinkende deugden in het zaligen Mijner uitverkorenen te verenigen? Toen sprak de Zoon: "Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen en Uw Wet is in het midden Mijns ingewands", Ps. 60: 9. Op deze Borgstelling "hebben de goedertierenheid en de waarheid elkander ontmoet, de gerechtigheid en de vrede elkander gekust", Ps. 85. De Zoon als des Vaders knecht zegt: "Ik zal van het besluit verhalen", Ps. 2: 7.

Dit heeft Hij na de bondsbreuk aan de wanhopende Adam in het paradijs bekend gemaakt in de eerste moederbelofte, Gen. 3: 15, waarin Zijn twee naturen en staten en drie gezegende Middelaarsambten als Profeet, Priester en Koning heerlijk openbaar zijn geworden, hetwelk reeds vroeger door mij is uitgebreid in de zevende Zondag. Deze belofte is door vele schaduwen, voorbeelden en in de profetische geschriften opgehelderd, en eindelijk hebben de engelen in Bethlehems velden de inhoud van die blijde boodschap ons verklaard: "Ere zij God in de hoogste hemelen." Hier blinken des Vaders deugden in de grootste heerlijkheid en eer uit. Zijn ondoorgrondelijke wijsheid, liefde, rechtvaardigheid, heiligheid, waarheid, barmhartigheid, genade en goedertierenheid in een zalige vereniging: "Vrede op aarde." Door de geboorte van de Vrededorst in Bethlehems beeststal, worden de woeste en onreine volkeren met God en elkaar bevredigd, en dat enkel en alleen in mensen een welbehagen door de bearbeiding van God de Heilige Geest tot blijdschap en vrede.

Dit was ook Paulus' oogmerk om de Efeziërs "die eertijds heidenen, vreemdelingen en bijwoners waren, zonder Christus, zonder beloften, ja zonder God in de wereld" bij de grond van hun voorrechten te bepalen. Toen is Jesaja's Evangelische profetie vervuld geworden: "De wolf zal met het lam verkeren, de luipaard bij de geitebok nederliggen, het kalf en de jonge leeuw, de koe en de berin, een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder, en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil der basiliken." Toen heeft het Israël Gods zich verblijd dat haar kleine zuster aan de borsten van het Evangelie vertroost werd.

Toen werd het gezang en gejuich gehoord dat de jongste zoon thuis was gekomen en met open armen en grote vreugde is ontvangen, Luk. 15.

Deze blijde boodschap is van zee tot zee, van de rivieren tot de einden der aarde in de breedte van Immanuëls land bekend gemaakt en geroepen: "Wend u naar Mij toe, alle dingen zijn gereed, komt tot de bruiloft", Matth. 22. Daarom zal het Tyrus en Sidon, Sodom en Gomorra verdraaglijker zijn in de dag des oordeels. Zij hebben niet tegen een eedzwerend God en tegen het Evangelie gezondigd. O, vrienden, "onder die geroepenen zijn weinigen uitverkorenen, het Evangelie is en blijft bedekt in degenen die verloren gaan", 2 Kor. 4.

B. Laat ons nu uit de waarheid aantonen de eigenschappen van de gelukkige onderwerpen. Ongelukkige leraren, die door een algemene leer de deur openzetten en van de mensen dieven en moordenaars maken, Joh. 10. De Zoon Gods heeft zo beslist gezegd: "de armen wordt het Evangelie verkondigd." Matth. 11: 5.

Die horen alleen door een Goddelijk geluid: "Welgelukzalig is het volk, hetwelk het geklank kent", Ps. 89: 16. Een zinspelend op het geklank van het grote jubeljaar, dat onder Israël alle vijftig jaren gevierd werd. Toen de Zoon Gods gedoopt was en Zijn Leraarsambt aanvaardde, lezen wij in Luk. 4: "Hij ging naar Zijn gewoonte op de dag des sabbats in de synagoge." Let wel, naar Zijn gewoonte. Hij las de profetie van Jesaja, hoofdstuk 61: dat heden het tegenbeeldige jubeljaar vervuld was, hetwelk tot grote blijdschap aanleiding gaf. Doch alleen, die in schuld, armoede, slavernij en

gevangenissen gebonden zaten, zagen heilbegerig uit, dat op de grote bazuin dat vrijjaar werd aangekondigd. Zij, die het diepst in de schuld zitten en een eerlijk hart omdragen, gaan er met David onder gebukt: "mijn zonden zijn steeds voor mij."

Zij worden door hun wettische geest tot de arbeid gezweept, tot slaven, gelijk Hagar. Doch helaas! zij kunnen van hun tienduizend talentponden schuld met al hun arbeid geen penningken afbetalen; zij zien en gevoelen zich in volslagen armoede gedompeld. Zij worden met ijzeren en koperen boeien in de gevangenis gebonden en bewaard om hun schuld te betalen.

Ziet hier, geliefden, de eigenschappen des geloofs, om hen voor het Evangelie vat- en ontvangbaar te maken. Zij zijn ten enenmale blind voor de weg der verlossing, zij hebben geen voeten om naar de Heere te lopen, te melaats om tot Hem te naderen, doof gelijk een adder; zij roepen uit: "Zult gij wonderen doen aan de doden? Zullen de overledenen opstaan? Zullen ze u loven? Sela!" Ps. 88. "Zij worden ter dood overgegeven", 2 Kor. 4.

O, zalig heilgeklank, het Evangelie is een hemelse pardonbrief, doch alleen voor doodschuldigen. "O, alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij die geen geld hebt, komt koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk", Jes. 55. Hij die het diepst in zijn schuld en doodstaat wordt geleid, die wordt daarna ook het meest met de verlossende liefde van Christus bekend gemaakt en de wederliefde en dankbaarheid des te overvloediger; gelijk blijkt in Maria met haar vijfhonderd penningen schuld tegenover Simon, "zij heeft veel lief", Luk. 7. Dat Evangelie, zegt Paulus, is de Joden een ergernis de Grieken een dwaasheid, en voor de oversten en wijzen der wereld verborgen, gelijk geschreven is: "Hetgeen het oog niet heeft gezien, en de oren niet hebben gehoord, en in het hart des mensen niet is opgeklommen, heeft God ons geopenbaard door Zijn Geest", 1 Kor. 2.

C. Laat ons nog kort onze aandacht vestigen, waarom het een Evangelie des vredes genaamd wordt.

1. Zij hebben vrede met God, een vrede die alle verstand en woorden te boven gaat. Daarvan zweert de Heere: "Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken en het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de Heere uw Ontfermer", Jer. 54.

2. Zij hebben vrede met hun eigen consciëntie. De ganse hellemacht kan hen niet doen beven, de brandende oven verschrikte de jongelingen niet, en Daniël vreesde niet voor de leeuwen.

3. Zij hebben vrede met de heilige engelen. Nadat Adam en Eva door de Heere als Zijn geliefde kinderen uit het paradijs zijn uitgedreven, bewaakte een engel met een vurig lemmer de ingang des hofs, afbeeldend hun vurige liefde tot de verheerlijking Gods; ook hun vurige liefde als gediensstige geesten der uitverkorenen, waardoor de Heere Zijn volk onderwijst dat zij in een onveranderlijk verbond met Hem zijn gebracht, en door Zijn engelen daarin bewaard worden. Doch zij staan ook ter waarschuwing van de overtreders van Jehova's vurige Wet en van hen die hun zaligheid in een verbroken werkverbond zoeken.

4. Zij hebben vrede met de geesten der volmaakte rechtvaardigen in de triomferende kerk. Christus heeft voor haar gebeden, dat ze één zijn; dit wordt in zalige tijden ondervonden.

5. Zij hebben vrede met al Gods kinderen. In Christus de Vredevorst van Zijn volk, want "die Zijn wet beminnen hebben grote vrede", Ps. 119.

Nu volgt de vermaning des apostels.

II. Aan de geestelijke krijgsknechten, *om de voeten te schoeien met de bereidheid van het Evangelie des vredes.*

Om vast te staan en te strijden tegen in- en uitwendige vijanden, gelijk aan Zijn geliefde en zeer gewenste broeders te Filippi: "Alleenlijk wandelt waardiglijk het Evangelie van Christus; indien er dan enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap des Geestes is, indien er enige bewegingen en ontfermingen zijn, zo vervult mijn blijdschap, dat gij eensgezind moogt zijn, dezelfde liefde hebbend, dezelfde strijd hebbend." Deze strijd bestaat tegen vlees en bloed, de overblijfselen der Wet en tegen de vijandschap tegen het Evangelie van de geweldhebbers dezer wereld."

A. Zij hebben de strijd tegen vlees en bloed.

De inhoud van het Evangelie is de liefde des Vaders, des Zoons en des Heiligen Geestes, die de gelovigen dringen en verplichten tot wederliefde. Daarin vinden zij hun leven, blijdschap en zaligheid. Zij hebben een inwendig vermaak en lust in des Heeren Wet, die zij dag en nacht overdenken. De Bruidegom verblijdt Zich en roemt Zijn bruid, dat zij een echte dochter van Sara is, wiens naam prinses betekent. "Hoe schoon zijn uw gangen in de schoenen (namelijk van het Evangelie) gij prinsendochter", Hoogl. 7: 1.

Maar op zichzelf ziende, dan roepen zij met Paulus uit: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?" Zij moeten zuchten over hun natuurlijke verdorvenheden, die gelijk de reuzen en Enakskinderen zijn, ja moordenaars van het leven hunner zielen. Daarover hebben zij hun leven lang te klagen en in de eenzaamheid tranen voor de Heere uit te storten, het bloed der verzoening in te roepen, en te smeken om Zijn krachtige bewaring dat het legio van binnen niet naar buiten moge uitbreken, opdat Zijn grote Naam niet om hen zou worden gelasterd. Tegen de ware beoefening van Godzaligheid openbaart zich door levende zelfkennis de kracht der verdorvenheid. Een teder levend kind Gods zeide menigmaal: "Hij vreesde dat hij nog eenmaal zijn leven op het schavot zou moeten eindigen", doch hij juicht al jaren voor de troon. Hoe meer licht en leven, hoe meer strijd. Niet alleen met hun zondig vlees en bloed, maar ook tegen "de listige omleidingen des duivels en tegen de geestelijke boosheden in de lucht", die samenspannen met hun zondige eigenliefde, die zijn oorsprong heeft:

B. Uit de overblijfselen der Wet.

De Wet staat regelrecht tegenover het Evangelie. De Wet op zichzelf, eist, dreigt, vloekt, verdoemt alle overtredingen en laat de gewonde zondaar onbarmhartig "half dood liggen", Luk. 10: 30. Maar halfdood? O ja, geliefden, de Heilige Geest gebruikt de Wet niet om de uitverkorenen van het natuurlijke leven te beroven; dan was hun lot onherroepelijk beslist; evenmin van het geestelijk leven, want zij zijn geestelijk totaal dood. Maar daar moeten zij mee bekend gemaakt worden: "de letter der Wet doodt", 2 Kor. 3. Om voor de olie en wijn, de balsem in Gilead en deszelfs Heelmeester ontvangbaar gemaakt te worden. De Wet is een zeer wrede tuchtmeester en toch wordt hij door onkunde geliefkoosd. De apostel Paulus had in al zijn gemeenten de zwaarste strijd tegen de wettische leraren. Een bewijs dat jonge christenen zeer vatbaar zijn verleid te worden door de zuurdesem van een wettische leer. Daarvoor bestaan veel oorzaken. Zij zijn in het werkhuis geboren, zij koesteren een heimelijke liefde voor haar eerste man; zij trekken veel troost uit haar werkzaamheid. De consciëntie beschuldigt meer over plichtverzuim dan over haar wettische plichten. Het is een bewijs van weinig ontdekking dat men tegenwoordig bijna geen klachten hoort en

strijd voert tegen die wettische overblijfselen. Dit blijft een pijnlijke en moeilijke leerschool, waarop niet uitgeleerd wordt. Dit blijkt zelfs in de vader der gelovigen: "Och, dat Ismaël mocht leven voor Uw aangezicht." Toen het bevel aan hem gegeven werd: "Drijft de dienstmaagd en haar zoon uit", daarna lezen wij: "Dit woord was zeer kwaad in Abrahams ogen."

Doch door ontdekking en zielsoefeningen leren Gods kinderen, dat de volgende zonden hun oorsprong hebben uit de overblijfselen der Wet.

1. De kracht der zonden. Van nature heeft de zonde geen tegenstander van binnen. Een slang zit vol vergif, doch spuwt zijn venijn uit, als ze verdreven of verdrukt wordt, gelijk Bunyan zegt van een kamer, welks bodem met stof bedekt is, de bezem om dezelve schoon te maken, doet het vuil geweldig opstuiven. Alzo de Wet geeft niet de minste kracht om de zonden te doden, maar komt de zonden verbieden; daarom wordt de zonde levendig en bovenmatig zondigende tegen het gebod, Rom. 7: en 1 Kor. 15: 56. Hoe meer een gelovige sterft aan de gebiedende eis der wet, hoe minder de verdorvenheden daartegen oprijzen, gelijk Luther, die de Wet in haar Verbondseis verwees naar Golgótha. Door Christus' voldoening wordt in 't Evangelie kracht beloofd tegen de zonden, om door Zijn kracht voor Hem te leven, als vruchtdragende ranken, Joh. 15.

2. De zonden van hoogmoed. Simsons roem in zijn sterkte, David dat de Heere zijn berg had vastgezet, Petrus, dat hij met Christus in de dood zou gaan, had zijn oorsprong uit de Wet: zij die zich inbeelden en beroemen dat zij aan al die wettische werken gestorven zijn, zijn juist blijken van het tegendeel, het vloeit uit kleine zelfkennis en gebrek aan een geestelijk oordeel, want het Evangelie alleen sluit alle roem uit, Rom. 3: 27. Het is voor de levende en geoefende kinderen Gods hun grootste en snoodste vijand. De man naar Gods hart smeekte tot de Heere: "Houd Uw knecht terug van trotsheid, laat ze niet over mij heersen, dan zal ik oprecht zijn, en rein van grote overtreding," Ps. 19.

3. De zonden van ongeloof. O dat Godonterend en zielverwoestend ongeloof omtrent Zijn Wezen, Zijn Woord, Zijn voorzienigheid, Zijn genadegiften, daarmee worden Gods kinderen in hun zielsoefeningen wat gekweld en verzwakt, maar de fijne listen daar zijn ze menigmaal zo blind en ongewapend tegen. Als zij voorspoed hebben, zo hartelijk bidden kunnen, zo opgewekt leven en nauwgezet wandelen, dan hebben velen meer geloof en beelden zich Gods bijzondere liefde tot haar in. Is dat alles het tegendeel, dat zij harteloos en biddeloos zijn, en onder een bitter en langdurig kruis moeten leven, dan wordt hun geloof verzwakt, en tot bewijzen van Gods ongenoegen aangemerkt. O wat al zondige overblijfselen van die wettische zuurdesem, die krijg voeren tegen Gods onveranderlijke liefde in Christus, Jes. 54 9.

4. De zonde van onwaakzaamheid. De Zoon Gods heeft het waken nog voor het bidden aanbevolen. De verbroedering en omgang met zielsverderfelijke leringen zijn zeer gevaarlijk, en om zich te begeven onder valse herders, die met wettische plichten en dode kerkvormen de schapen zoeken te verleiden. Op de Evangelieschool worden de leerlingen dwazen en blinden in zichzelf, die vrezen om verleid te worden, daarom worden zij voor dwalen bewaard, Jes. 35. Maar door de zuurdesem der Wet wordt de mens met zijn eigen licht, kennis en kracht ingenomen en vreest voor geen verleiding, begeeft zich uit nieuwsgierigheid onder waterloze wolken, waar geen dauw of regen uit beloofd is. Hiertegen weet men Gods Woord als een scherm te gebruiken: "Onderzoekt alle dingen en behoudt het goede", 1 Thess. 5. Uit de samenhang blijkt duidelijk, dat op een geestelijk zelfonderzoek wordt aangedrongen. De Heere is niet

tegen Zijn Woord verdeeld. Hij waarschuwt om niemand in huis te ontvangen met een andere leer, veel minder om er zich onder te begeven: "aan haar vruchten zult gij ze kennen", Matth. 7.

5. De zonden van onlijdzaamheid. In al de zendbrieven der apostelen en in de hemelse brieven van Christus, (Openb. 2 en 3) worden de gelovigen zeer vermaand tot lijdzaamheid. Voorwaar een Godverheerlijkende en zielzaligende deugd, doch daar wordt veel genade en zielsoefeningen voor vereist. Het gaat gemakkelijk, om in voorspoed te belijden dat wij alles verbeurd hebben en te zingen: "Zijn doen is majesteit en heerlijkheid", maar de Heere moet maar eens diepe wegen houden, van lichamelijke tegenheden en zielsduisternissen, dan openbaart zich de wettische geest van binnen, gelijk in Asaf: "Ik heb tevergeefs mijn hart gezuiverd en mijn handen in onschuld gewassen." Hij had zo vroom boven anderen geleefd, en nu de ganse dag geplaagd en bestraft te worden! O nee, hij beeldde zich in recht en aanspraak op Gods zegeningen te hebben, maar toen de Heere hem in het heiligdom aan zijn wettische onlijdzaamheid ontdekte, beled hij: "Toen was ik onvernuftig, en wist niets, ik was een groot beest bij U"

6. Eindelijk, de zonden van moedeloosheid. Uit die wettische bron wellen wat moedeloze klachten op, dat zij zo kracht- en machteloos zijn in de strijd tegen hun zielsvijanden, dat zij geen vorderingen maken in de genade, dat zij de Heere geen vergelding voor Zijn weldaden kunnen toebrengen, dat de vleugelen des gebeds maar niet willen aangroeien en dat zij hun voeten maar niet kunnen schoeien om in de Evangelische loopbaan te wandelen; hiertegen zullen de wettische redeneringen inbrengen, zijn dit geen gegronde oorzaken om er over te klagen?

O ja, geliefden, geloofsklachten zijn Gods offeranden, de Heere eist: "Zijt met ootmoedigheid bekleed." Maar de wettische geest voert in eigen kracht een vruchteloze strijd en dat baart moedeloosheid en verzwakt het leven des geloofs.

Daarover bestraft de Heere Zijn moedeloze Sionieten, Jes. 40. "Waarom zegt gij, o Jakob, en spreekt, o Israëel, als u kracht ontbreekt, Mij toch niet, weet gij het niet dat de eeuwige God, de Heere, de Schepper, noch moede, noch mat wordt in Zijn herscheppingswerk, daar is geen doorgronding van Zijn verstand" in Zijn wonderlijke leidingen. De jongelingen die weinig ontdekt zijn en op hun kracht vertrouwen, zullen gewis vallen, maar die geen krachten hebben zullen de krachten vernieuwd worden! "Welgelukzalig is de mens wiens sterkte in U is", Ps. 84. De Heere vermaande Mozes (Exod. 3: 5) en Jozua hoofdstuk 5, de schoenen uit te trekken, dat oudtijds van een grote betekenis was, om de schoenen van onreinheid en wettische inbeeldingen uit te trekken en tot de Heere te naderen met berouw en ootmoed, alsmede een zinnebeeld van de Wet en schaduwdienst, maar voornamelijk iemands overgave van zijn recht aan een ander, Deut. 25.

Gelukkig volk die het recht der Wet overgeeft aan Christus, om door Hem de voeten te laten schoeien, om met de Prinsendochter en de verloren zoon in de schoenen van de Godverheerlijkende en zielzaligende Evangelieweg te wandelen.

1. Het Evangelie is de oudste weg. Van eeuwigheid speelde en vermaakte zich Christus met Zijn volk aan de Evangelietafel, Spr. 8. De Heere nam een welgevallen aan het Evangelieoffer van Abel, Gen. 4. "Zo zegt de Heere, staat op de wegen, ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, en wandelt daarin, zo zult gij rust vinden voor uw ziel", Jer. 6: 16. Staat ziet toe vraagt naar de oude en goede weg; het is maar een smal middenpaadje, aan de ene en de andere zijde zijn veel nieuwe bekoorlijke bijwegen, de wettische verleiders en bestrijders zijn zeer grote heirlegers, daarom zegt Christus: "Ik

doe wandelen op de weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts", Spr. 8: 20. Het Evangelie sluit alle roem uit, Jezus" schaapjes belijden het door zielsondervinding: "Hij leidt mij in 't spoor der gerechtigheid om Zijns Naams wil", Ps. 23.

2. De Evangelieweg is een heilige weg, Jes. 35: 8. De wandelaars haten, betreuren en vlieden de zonden niet uit slaafse vrees, zij jagen niet naar heiligmaking om lof, loon of als bewijzen aan de hemelpoort. O nee, zij zijn uit God geboren, al wat uit Hem geboren is, kan niet zondigen, 1 Joh. 3: 9. Zij zijn een vrijwillig volk, hun wandel, omgang en lust is de heiligen en heerlijken op aarde. Hoort David en de Kerk Gods het bevestigen: "Ik ben een metgezel allen die U vrezen en die Uw bevelen onderhouden", Ps. 16 en 119.
3. De Evangelieweg is een veilige weg: "daar zal geen leeuw noch geen verscheurend gedierte op komen", Jes. 35: 9. De Heere heeft de smid en de verderver geschapen met zijn dodelijke instrumenten. De duivel en zijn hellemacht zijn geketend, gelijk Bunyan schrijft, zij kunnen Gods kinderen wel doen schrikken en beven en naar de Heere drijven, doch niet van Hem af, noch enige verderving of vernieling toebrengen: "Zij zullen zich zeker vergaderen, doch niet uit Mij, zo God voor hen is, wie zal tegen hen zijn, geen verdrukking of benauwdheid, of vervolging, of honger, of naaktheid, of gevaar, of zwaard, kan hen scheiden van de liefde van Christus, degenen die God liefhebben zullen alle dingen medewerken ten goede," Rom. 8.
4. De Evangelieweg is een rechte weg, tegenover 's mensen kromme, hobbelachtige en omleidende wegen, Jes. 40. Het geloof der uitverkorenen is de kortste weg. Armen, blinden, melaatsen, vermoeiden en belasten worden geroepen zonder geld en zonder prijs te komen. Zelfverlies en zelfverloochening maakt de Evangelieweg tot een weg van gelukzaligheid en gemak, achter Christus is licht, zaligheid en veiligheid; gelijk Israël achter de vuur en wolkkolom, waarvan de Rabbijnen getuigen; daardoor werden de "bergen geslecht, de dalen verhoogd, de stenen van de weg geruimd, de doornen verbrand, het wild gedierte verjaagd en de duistere nacht verlicht."
5. Eindelijk, de Evangelieweg is een weg van strijd. "De listige omleidingen des duivels en de geestelijke boosheden in de lucht" zijn van de vier hoeken der aarde dag en nacht met list of geweld werkzaam, om de wind van ketterij en uit de put des afgronds de rook van onwetendheid over de aarde te doen waaien. Doch de Heere gebiedt Zijn engelen de wind zolang op te keren, dat vooraf Zijn dienstknechten aan hun voorhoofden zijn verzegeld, getekend met waarheid en Godzaligheid, getekend met zuchten en met zakken bekleed van droefheid over de verleidende dwalingen, getekend om zich openlijk voor de waarheid over te hebben en te strijden. Zo zien wij dan het Lam op Sions berg met de honderd vierenveertig duizend bij Hem, die alleen het citergezang van het Evangelie der lijdzaamheid konden leren, "waar God het al en het schepsel niet is; die voor het geheel vrije Evangelie strijden", zegt de eerwaarde Watson, "zijn martelaren op aarde; de Kerk heeft al gebloed van Abel af.

TUSSENZANG: Ps. 89: 7, 8.

TOEPASSING.

Johannes zag, en daar was krijg in de hemel, Michaël en zijn engelen krijgden tegen de draak en zijn engelen. De verklager der broederen houdt dag en nacht niet op, om

dan *gelijk het wild gedierte, dat niets in haar woën ontziet*, dan weer gelijk kleine vossen die op een listige wijze de wijngaard verderven. In de laatste jaren heeft de rook uit de put des afgronds de kerkhemel in Nederland verduisterd, door een moderne leer, waaraan de naam wordt gegeven van een ruim Evangelie.

Veel hoort men tegenwoordig spreken van een ruim Evangelie. Zij prediken dat Jezus voor alle zondaren en zondaressen gestorven is, dat zij zich slechts hebben te bekeren en te geloven. Ach ongelukkige blinde wetpredikers! ge maakt de weg niet alleen nauw, maar onmogelijk, die deur zit voor eeuwig op het nachtslot. Maar waar der mensen totale doodstaat in Adam gepredikt wordt en daartegenover Christus' volkomen Middelaarswerk, als de Alpha en de Omega, de Eerste en de Laatste om Zijn onwillige uitverkorenen zonder enige traan, zucht of geloof te overwinnen, te trekken en te zaligen, dan wordt het een zekere en volkomen zaligheid.

O blank en ruim Evangelie, dat aan geen voorwaarde van 's mensen doen of laten afhangt. Christus heeft zo troostvol voor het arme en machteloze volk gezegd: "Al wat de Vader Mij geeft dat zal (of dat niet kan of wil) dat zal tot Mij komen", Joh. 6: 37. Maar o geliefden! dit wordt voor de wijze schriftgeleerden en alle orthodoxe letterwijzen voor een dwaze leergeacht, 1 Kor.

De verkiezingsleer wordt verdraaid en verzwegen voor dat nieuwe beroemde en ruime Evangelie, doch het is geheel met de zuurdesem der wet en een algemene verzoeningsleer vermengd, gepaard met enkele flinke orthodoxe en gestolen uitdrukkingen om de eenvoudigen te verleiden. Doch zij laten God niet vrij, verloochenen de werken des Heiligen Geestes; de mens moet met God beginnen, Christus aannemen en al de beloften des Evangelies zich toeëigenen.

O, vrienden, ons land is opgevuld met zulke ijvervolle predikers en christenen, de Zone Gods heeft er ons tegen gewaarschuwd, vele valse profeten zullen er opstaan, en grote tekenen en wonderen doen, zij bekeren bij menigte jong en oud, hun wijsheid, gaven en ijver wordt bewonderd en geroemd. Wat wordt het helaas! weinig geloofd, dat Christus Zich verheugde en Zijn Vader er voor dankte, *dat voor de wijzen en verstandigen het Evangelie is verborgen. Dat de Heere het dwaze heeft uitverkoren om de wijzen te beschamen.* O, wat heeft Christus menigmaal het wee over die wijze schriftgeleerden uitgesproken, die er zovelen met hun schijn verleiden. Het Evangelie blijft "bedekt in degenen die verloren gaan", 2 Kor. 4: 3. En wat baat en vrucht zal het voor u zijn, die beter in de waarheid onderwezen zijt en een zuiver Evangelie zijt toegedaan en daarvoor ijvert.

Och ongelukkige natuurlijke mensen! U zondigt verschrikkelijk tegen Gods Woord, ge schuilt heimelijk achter uw onmacht en misbruikt de verkiezingsleer en legt de schuld van uw onbekeerlijkheid op de Heere, of ge misleidt uzelf met een valse bekering, die zijn oorsprong heeft uit de Wet. Uw consciëntie zal het u wel eens aankondigen als ge ontdekkend prediken hoort, of de vromen hoort spreken over het werk Gods in hun zielen. Wacht u voor de zielverleiders, die zeggen dat kinderen van gelovige ouders niet zo krachtdadig behoeven bekeerd te worden.

Vraag uzelf eens getrouw af: zijt ge ontdekt aan uw vijandschap tegen het Evangelie? Is u het zalig worden al onmogelijk geworden? Heeft de Heere in een weg van afsnijding en hopeloosheid een deur der hoop aan het donkere dal Achors geopend? De Evangelieschat wordt geheel ongezoekt gevonden, gelijk Christus zegt, Matth. 13: 44, want alle mensen, geleerd of ongeleerd, gerusten of ontdekte zielen, allen zoeken hulp in het werkverbond.

O, Gods kinderen zullen het door ervaring bevestigen, hoe blind zij voor het Evangelie waren toen de schat gevonden werd en hoe verblijd dat zij al hun eigen werk hebben verkocht, hetgeen reeds vroeger door mij is verklaard in "de verheerlijkte

Immanuël."

Och vrienden, hetzij ge zorgeloos in de wereld leeft, of u door verderfelijke leringen laat verleiden, of met een schone leer pronkt, dat alles zal eens tegen u getuigen. En niet weinig die door Christus' gezanten van Christus' wege gebeden zijn: "Laat u met God verzoenen." Zij hebben hun zielen van uw bloed vrijgemaakt. Doch wee uwer! Paulus zegt: "Wij zijn Gode een goede reuk van Christus, in degenen die zalig worden en in degenen die verloren gaan", 2 Kor. 2.

Oprecht en heilbegerig volk! Waakt en bidt tegen "de listige omleidingen des duivels en de geestelijke boosheden in de lucht", tegen de grote schare Evangelische christenen van onze tijd. Zij zijn kenbaar genoeg: zij bouwen op lichtzinnige gronden, zij hebben geen behoefte aan voorkomende, medewerkende en achtervolgende genade tot elke geloofsdaad. Ontmoeten zij afhankelijke zielen die niet verder kunnen komen, maar op hun plaats moeten blijven wachten, dan protesteren ze met de waarheid tegen alle dwalingen, dan wordt spoedig de vijandschap openbaar, dan wordt het kenbaar dat zij haar geboorte uit Hagar hebben en met de arme Izaks de spot drijven. Maar ach, vrienden, ge kunt in belijdenis er een afkeer van hebben en dezelve vlieden, hetwelk gelukkig is, maar ge kunt door weinig ontdekking ze in uw binnenste koesteren; want zij zijn uw bloedverwanten.

Vele bekommerde zielen hoort men al maar klagen over hun zonden en hebben zeer weinig te strijden tegen de wettische Hagarenen in hun ziel. Dit is middellijk de oorzaak dat velen jaren in de Egyptische dienstbaarheid blijven zitten, waarom Christus geen gestalte in haar ziel krijgt. O lees eens: "Wien zou Hij dan de kennis leren? En wie zou Hij het gehoorde te verstaan geven? de gespeenden van de melk? de afgetrokkenene (namelijk, door de bearbeiding des Heiligen Geestes) van de borsten?", Jes. 28: 9.

Paulus' barensweeën over de Galatiërs zijn bewijzen van de moeilijke afsterving van de wettische overblijfselen. Al zijn arbeid was, opdat Christus een gestalte in haar mocht krijgen, namelijk in haar geformeerd worden, opdat zij Hem eens in Zijn schoonheid, onmisbaarheid en dierbaarheid door de traliën der beloften zien blinken, als blank en rood. Hij draagt de banier des Evangelies boven tienduizenden van al de wettische plechtigheden van gezalfde profeten, priesters en koningen.

Ja dat Hij een gestalte in haar mocht krijgen om in haar te wonen, gelijk de apostel zegt: "Christus leeft in Mij" met Zijn onsterfelijke levenswateren, om door Hem in levende zielsoefeningen werkzaam te zijn. Opdat zij Christus Jezus de Heere zonder enige voorwaarde, door de roeping des Evangelies geheel om niet mochten begeren en omhelzen en alzo in Hem mochten wandelen, opdat de kuise liefde tot Christus in hun wandel mocht openbaar worden, gelijk ook die getrouwe kruisgezant ijverig was, namelijk, heilig jaloers over de Korinthiërs en zo in al zijn brieven, om de gelovigen van de liefde van hun eerste man los te maken en gelijk reine en kuise maagden een Man voor te stellen, namelijk Christus. Paulus gevoelde zich door de liefde tot Christus' eer gedrongen en tot opbouw, verzekering en vertroosting van Zijn geestelijke familie in barensweeën en jaloersheid, arbeidzaam om een zuiver en onverbrekkelijk huwelijk te bevorderen.

Als een vader in Christus komt hij de Galatiërs niet alleen vermanen, maar ook de kenmerken van een kuise bruid voorstellen. "Zingt vrolijk, gij onvruchtbare die niet baart", namelijk, zij die door de Wet aan alle wettische vruchten zijn gestorven, geen tranen, gebeden, beweegoffers of goede voornemens hebben overgehouden, "breekt uit en roept die geen barensnood hebt, die zichzelf niet in de nood of pijn kunnen brengen, want de kinderen der eenzamen zijn veel meer dan dergenen die een man

heeft."

Och, geliefden! zolang als er nog geen Rechterlijke echtscheiding heeft plaats gehad, blijven zij nog overspelers en dragen der Wet vruchten, zij komen niet voort uit ware dankbaarheid en verheerlijking Gods, maar gelijk Israël, brengen zij vrucht voor zichzelf voort.

De Heere zegt van Zijn volk, die de Wet een scheidbrief hebben gegeven: "Uw Maker is uw Man, uw vrucht is uit Mij gevonden." Hoe meer gij door ontdekkend licht aan de Wet sterft, hoe meer dat Christus door het geloof u dierbaar zal worden, en hoe kleiner en ootmoediger uw leven en wandel zal zijn, want alle vonken van hoogmoed zijn spranken uit de Wet, die de Heere noodzaken om u "door de Geest des oordeels, en door de Geest der uitbranding" te zuiveren, maar "over alles wat heerlijk is zal een beschutting wezen." Gods eigen werk dat blijft in der eeuwigheid, daarvan getuigt de Heere Zelf: "Haar werken volgen met haar", als zij komen te sterven, zij hebben niet de minste waarde in de grond van rechtvaardigmaking.

O nee, Christus alleen, geheel en Christus volkomen; maar ten bewijze dat het hemelleven reeds op aarde een aanvang genomen heeft en zij hier aanvankelijk hun kroon al voor het Lam neerwerpen, gelijk de verlostten in heerlijkheid: "Gij zijt geslacht en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed, en Gij hebt ons onzen God gemaakt tot koningen en priesteren. *Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de kracht, en rijkdom, en wijsheid, en sterkte, en eer, en heerlijkheid, en dankzegging in alle eeuwigheid.*" Amen.

NAZANG: PSALM 97: 7.

Het Schild des Geloofs.

TEKST: EFÉZE 6: 16.

VOORZANG: PSALM 119: 9.

Geliefde toehoorders, het is een bede van een ruime inhoud: -Ontdek mijn ogen dat ik aanschouw de wonderen Uwer Wet." Geestelijke ogen zijn eigenschappen van het ingeplante geloof, deszelfs beoefening en aanwas bestaat in ontdekking in zichzelf en een zien op Christus, het Voorwerp des geloofs, zijnde de inhoud van de bede der discipelen" Heere vermeerder ons het geloof", Luk. 17: 5. De Heilige Geest geeft ons een weergaloos zinnebeeld van het geloof, Openb. 4. Van de vier dieren, hun aangezichten, ogen, vleugelen en dat zij geen rust hebben dag en nacht.

A. Johannes zag een deur aan de hemel geopend, namelijk, een inleiding in de geestelijke verborgenheden; in onze lettereeuw spreken de mensen van het vergeestelijken van Gods Woord, doch het Woord is geestelijk, de inhoud bestaat uit geestelijke verborgenheden, die de Heere bekend maakt aan dengenen die Hem vrez.

Leefden onze vaders, een Lodensteijn, Verschuur en Schortinghuis nog, zij zouden de mensen gaan waarschuwen tegen de letterknechten en levenloze redeneringen. Christus' lieveling zag vier dieren met verschillende aangezichten, dit wordt door sommigen op de vier Evangelisten toegepast, door anderen op de onderscheiden genadegaven der leraren, maar wij kunnen niet twijfelen of het moet ook op de gehele kerk overgebracht worden, het zinnebeeld kan voor ons tot een onderwijzing zijn, van de trappen niet tot, maar in het geloof.

- "Het eerste dier was een leeuw gelijk." In het jeugdige genadeleven zijn velen gelijk "de helden die in het slijk der straten treden in de strijd", Zach. 10: 5, dan is, "elk rechtvaardige moedig als een jonge leeuw", Spr. 28: 1.
- "Het tweede dier was een kalf gelijk." Een kalf is een zeer dom en onbedreven dier, het ziet geen gevaar en stoot en doet zichzelf veel kwaad. Door geloofsontdekking worden begenadigde zielen gelijk Efraïm met zichzelf bekend gemaakt, dan worden ze beschaamd over hun blinde ijver en diepe onkunde, en roepen met David uit: "Gedenk niet de zonden mijner jonkheid." Zij nemen de beschrijving van het veulen van een woudezel gulhartig over en passen het op zichzelf toe, en zeggen met Groenewegen: "Ach wat ben ik blind in 's hemels wegen."
- "Het derde dier had het aangezicht als eens mensen." Een mens staat in kennis boven het dier, een volwassen mens boven een kind. Als het geloof van een uitverkorene wast en vermeerdert, dan worden zij bekeerd "tot de voorzichtigheid der rechtvaardigen", Luk. 1: 17, om niet meer zo op hun gestalten, werkzaamheden en bevindingen te bouwen, maar gelijk Christus zegt: "dat het een voorzichtig man is die zijn huis op een steenrots bouwt", Matth. 7: 24.
- "Het vierde dier was een vliegende arend gelijk." De arend munt boven andere dieren uit in zijn hoge vlucht, zijn krachten in de ouderdom en zijn scherp gezicht op het aas; dit zijn voortreffelijke zinnebeelden van beproefde en gelouterde kinderen Gods, zij hebben door zielsoefeningen geleerd, dat alles buiten Christus gelijk staat aan Zijn ledig graf dat Hij verlaten heeft. Zij zien van het schepsel af en vluchten naar boven, zij leren door zielsuitering met David instemmen: "En nu, wat verwacht ik, o Heere, mijn hoop is op U", Ps. 39: 8. Aan al haar voornemen en kracht in zichzelf moeten zij sterven, "die geen krachten heeft, zal de krachten vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen gelijk de arenden", Jes. 40. En waar

de dood van Christus, van Zijn volkomen, volbracht Middelaarswerk gepredikt wordt, "daar zullen de arenden vergaderd worden", Matth. 24: 28.

B. Deze vier dieren zijn vol ogen van binnen, een zinnebeeld van licht en zelfkennis, van een geestelijk oordeel en gereinigde consciëntie, daardoor wordt "de ziel des mensen een lamp des Heeren, doorzoekende al de binnenkameren des buiks", Spr. 20: 27. De dieren waren ook *vol ogen van buiten, van voren en van achteren*, namelijk, zeer waakzaam tegen het omringend gevaar, zij leven in vijandelijk land, gelijk schapen in het midden der wolven, en gelijk Jezus' duifjes tegen het omringend wild gedierte; zelfs onder het eten zijn zij gedurig met schrik vervuld.

C. Elk dier had zes vleugelen, dit vinden wij ook opgetekend, Jes. 6: 2: "Met twee bedekten zij het aangezicht." De bruid van Christus vinden wij in Rebekka afgebeeld, zij ontmoette Izak onder de sluier van ootmoed, daartegen zijn de studiale wachters vijandig, zij namen de bruid Christi de sluier af, dat is een bekrompen en ziekelijk geloof, zij moeten flinke en kordate christenen zijn, waartegen Verschuur zo gewaarschuwd heeft. Men de twee andere vleugelen bedekten zij de voeten, van schaamte en ootmoed over hun ongelijkvormige wandel. Met de twee laatste vlogen zij, de cherubijnen bij Ezechiël hadden mensenhanden onder hun vleugelen, een zinnebeeld van het werkzame geloofsleven, daarom lezen wij:

D. De vier dieren "hebben geen rust dag en nacht", een voortreffelijke beschrijving van het levende geloof. Het Israël Gods reisde "van kracht tot kracht", namelijk, met verloochening van eigen kracht, in 's Heeren kracht voort, totdat "zij verschijnen voor God in Sion." Dat is het echte en onbedrieglijke merkteken van het levende geloofsleven: "schreeuwen en dorsten naar de levende God." Zij hebben geen rust dag of nacht, totdat zij in het hemels Sion zijn, om de Heere volmaakt de lof en dank te kunnen toebrengen met de zielen der rechtvaardigen tot in alle eeuwigheid. Amen.

Laat ons overgaan tot onderzoek van het geloof der uitverkorenen Gods.

Tekst: Eféze 6: 16: "***Bovenal aangenomen hebbende het schild des geloofs, met welken gij al de vurige pijlen des bozen zult kunnen uitblussen.***"

Een der voornaamste krijgswapenen was vanouds het schild. Het werd van verschillende stoffen gemaakt. Zij waren net zo breed en zo lang als de krijgsknechten; het werd in de linkerhand gedragen, om in de rechterhand het zwaard vast te houden, om te strijden. Het schild in de strijd te verliezen was niet alleen gevaarvol, maar ook een grote oneer, gelijk David daarover rouwklaagde over Saul en zijn zonen, 2 Sam. 1. Het was een grote eer, met het schild in de hand te sterven. De schilden waren om tegen de vurige, vergiftige en brandende pijlen der vijanden gewapend te zijn. Door de gordel der waarheid worden Jezus' krijgsknechten met het borstwapen der gerechtigheid bekendgemaakt; de echtheid wordt door een Evangelische wandel openbaar en daar zal de strijd niet achterblijven. Daarom luidt de vermaning: bovenal aangenomen hebbende het Schild des geloofs.

Wij zullen onze aandacht bepalen bij twee voorname hoofdleringen.

- Ten eerste, bij het Schild des geloofs.
- Ten tweede, bij de strijd van de geestelijke krijgsknechten.

O, Heere Jezus! die de overste Leidsman en Voleinder des geloofs zijt, plant, versterk en voleind het werk des geloofs in ons, om aan het eind van het strijdperk te kunnen roemen: "Ik heb het geloof behouden; voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid. Amen."

I. Bij het schild des geloofs. Daarin hebben wij te letten op het geloof, op het Schild en op het aannemen van hetzelfde.

A. Het geloof. De voorstanders, die het als een bevel Gods de mensen opdringen te moeten geloven, zijn nimmer aan hun doodstaat ontdekt. Adam was verplicht het gebodene en verbodene Gods te gehoorzamen, maar dit is door de bondbreuk onmogelijk geworden. Het geloof heeft zijn afkomst uit Gods verkiezing: "daar geloofden zo velen als er geordineerd waren tot het eeuwige leven", Hand. 13: 48. Het neemt zijn aanvang in het werk der herschepping gelijk de Heere in Adam de adem des levens blaasde tot een levende ziel, Gen. 2: 7. Jezus zegt zo ontegensprekelijk: "Dit is het werk Gods dat gij gelooft", Joh. 6: 29. "U heeft Hij mede levend gemaakt door het geloof: en dat niet uit u, het is Gods gave" Eféze. 2. Dit getuigt Elihu van zichzelf: "De Geest Gods de adem des Almachtigen heeft mij levendig gemaakt", Job 3: 4. Nu wordt er lang en breed over het geloof geredeneerd en getwist; het bestaat eenvoudig uit iemands getuigenis en zeggen te geloven, of niet te geloven, als een waarheid; alzo is het met Gods Woord: "Hoe zullen zij geloven van welke zij niet gehoord hebben", Rom. 10: 16.

Het tegenwoordige Christendom ijvert met het bevel en de verplichting om de Heere op Zijn Woord te moeten geloven, doch zij vergeten de totale doodstaat des mensen. Zij verbinden de beloften aan een historisch geloof, dat zelfs een heidense Agrippa, ja de duivelen bezitten; een duidelijk bewijs, dat zij vreemdelingen zijn van de inplanting des geloofs door de Heilige Geest, waardoor het hart vernieuwd wordt, ja verloochenaars dat "het geloof een gave Gods is."

Met 's Heeren Woord moet een Goddelijke kracht gepaard gaan, gelijk Christus met een dubbele eed gezegd heeft: "Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, de ure komt en is nu, wanneer de doden zullen horen de stem des Zoons Gods, en die ze gehoord hebben zullen leven", Joh. 5: 26.

Die geloven en verzegelen dat God waarachtig is, wat Hij van de mens, van Zichzelf, van Zijn Zoon en de Heilige Geest getuigt.

1. Zij geloven wat Gods Woord van de mens getuigt: zwarte moren, dood in zonden en misdaden, daar is niemand die God zoekt, enz. Rom. 3, "gebonden en in koper en ijzeren grendelen van ongeloof, doch roepende tot de Heere in de benauwdheid die zij hadden", Ps. 107.

2. Zij geloven wat God van Zichzelf betuigt: "Mij zal geen mens zien en leven", Exod. 33: 20. "Een ijverig God, een Wreker is de Heere en zeer grimmig", Nahum 1: 2. "Een verterend vuur" Hebr. 12: 29.

3. Zij geloven wat God de Vader van Zijn Zoon getuigt: "Deze is Mijn geliefde Zoon, in dewelke Ik Mijn welbehagen heb, hoort Hem", Matth. 17: 5. "De zaligheid is in geen ander." Hand. 4.

4. Zij geloven wat des Heeren Woord zegt: "Een mens kan geen ding aannemen, zo het hem uit de hemel niet gegeven is", Joh. 3: 27. De Heilige Geest is een Geest des geloofs, Gal. 5. Door het licht des Heiligen Geestes kunnen zij alleen zien de dingen die haar van God geschonken zijn, 1 Cor. 2. Laat ons nu overgaan ter beschouwing van

B. het Schild des geloofs. Zou het geen grote dwaasheid van een krijgsman zijn, zonder schild zijn lege hand voor zich te houden, om daarmee de spiesen en pijlen zijner vijanden af te weren? Even dwaas is het, zijn geloof tot een schild te maken. Augustinus zegt: "Het geloof is een onmisbare genadegift, maar een slechte zaligmaker." Onze Catechismus leert ons: "Niet dat ik vanwege de waardigheid mijns geloofs God aangenaam zij", enz.

O nee, geliefden! Christus draagt overvloedig in 's Heeren Woord de naam van het Schild van Zijn volk, Gen. 15: 1 en Psalm 3, 84, 89 en 118. Hij stelt Zich tussen Zijn Heilige Vader, de vurige pijlen der Wet, en Zijn volk, achter dat schild staan zij vrij en veilig, gelijk Hij tegen Abraham en zijn zaad zei: "Ik ben uw Schild en loon zeer groot."

C. Hij wordt alleen door het ingeplante geloof door de Heilige Geest aangenomen; in het wezen des geloofs zijn geen trappen, maar de handen van toe-eigening zijn zeer verschillend.

- Velen hebben maar bevende handen, zij worden door de listige omleidingen des duivels en de overblijfselen der Wet opgekeerd, om Christus op de voorwaarden des Evangelies te omhelzen. Namelijk, "zonder geld en zonder prijs." Zij zijn te zondig, te biddeloos, te harteloos en te onboetvaardig, velen blijven hun leven lang met de vreze des doods bezet en aan de dienstbaarheid der Wet onderworpen, Hebr. 2: 15.
- Anderen komen met lege handen; zij zijn door vruchteloze arbeid aan het einde der Wet gekomen en hebben moeten uitroepen: "Het is buiten hoop." Zij komen nu als vermoeden, met hun belastheid, door een dadelijk afzien en verloochenen van al hun doen en laten tot Christus, om Hem met een lege geloofshand te omhelzen, Matth. 11: 28.
- Een derde heeft sterke handen, die niettegenstaande de Heere in schijn tegen hem strijdt en hem afwijst, met een Jakob en de Kanaänese vrouw zo veel te sterker aanhoudt. Dan is het "geloof werkende door de liefde." Een hoogst gelukkige genadestand, gelijk Jezus' lieve bruid: "Ik hield Hem vast en liet Hem niet gaan totdat Ik Hem in mijns moeders huis gebracht had", opdat ook mijn broeders en zusters Hem mochten vinden en omarmen, Hoog. 3: 4.
- Eindelijk hebben sommige lievelingen des Heeren verzekerde geloofshanden; om in alle kruiswegen Gode te zwijgen, dat zij over dood en graf heen zien, gelijk vader Jakob, Simeon, Petrus, Paulus en meer andere Bijbelheiligen. O, vrienden, dat zijn zalige tijden, gelijk Bunyan schrijft: "als zij van de liefelijke bergen, door een verrekijker des geloofs de poorten van het nieuwe Jeruzalem aanschouwen."

Laat ons nu nog kort inzien, hetzij met een zwakke of meer sterkere geloofshand, waartoe oprechte zielen Christus als het schild des geloofs aannemen; niet gelijk de tijdgelovigen om maar geschenken van Hem te ontvangen en omdat zij buiten Hem niet in de hemel kunnen komen. O, neen, maar uit liefde tot Zijn Persoon, om Hem als een bundelke mirre tussen haar borsten bij zich om te dragen. Zij nemen Hem geheel en volkomen aan, met alle haat en smaad, wat aan Zijn dienst verbonden is. Zij hebben Zijn bevelen even lief als Zijn beloften. Zij zijn kuise maagden die "het Lam volgen, waar Het ook heen gaat", Openb. 14.

II. Zij nemen Hem aan als haar Koning om door Hem in de strijd onderwezen en bekrachtigd te worden *tot geestelijke en getrouwe krijgsknechten, tegen de vurige pijlen des bozen*. De Romeinen gebruikten in de strijd drieërlei pijlen: vurige,

vergiftige en brandende pijlen.

1. De vuurgevende pijlen vlogen zeer snel tot verschrikking der vijanden; een waarschuwing tegen die plotselinge inwerpingen des satans over het bestaan Gods en de onfeilbaarheid van Zijn Woord, pijlen van zelfmoord, vloeken en vijandschap, ongeloof en harde gedachten van Gods voorzienigheid in voor- en tegenspoed, welke het arme volk in hun zielsoefeningen soms gelijk bijen omringen en verschrikken, die niet oorbaar, veel minder nuttig zijn te openbaren in al deszelfs bijzonderheden, en alleen aan beproefde kinderen Gods.

2. De giftige pijlen waren om des mensen bloed te vergiftigen en te doen zwellen. De duivel had Job als een huichelaar en loondienaar beschuldigd, hij had de Heere opgehitst om zonder een bijzondere oorzaak Job zo zwaar te beproeven. Doch hoe menigmaal hitst en vergiftigt hij het bloed des mensen om de toorn tegen God te doen oprijzen. Zelfs in een Job en Jeremia, om hun geboortedag te vervloeken, of om aan hun natuurlijke beledigers de zonde van doodslag te bedrijven, of over de verleiders, vervolgers en tegenstanders van de Waarheid het vuur van de hemel te begeren, die de Heere in Zijn lankmoedigheid draagt. Dit zijn vurige pijlen die ziel en lichaam vergiftigen en doen opzwellen.

3. De brandende pijlen zijn om brand te veroorzaken. Hoe menigmaal steekt de duivel de hartstochten in brand, door zondige begeerlijkheden en malingen; maar verwekt ook door een blinde ijver, zondige eigen eer, gewinzucht, dwaalgevoelens en nevenbedoelingen en een twist vuur onder Gods volk, die allen zijn helse pijlen en instrumenten des duivels.

Doch de listige omleidingen des satans zijn nog verleidender, die zielenmoordenaar heeft in de laatste jaren een nieuwe geloofsleer uit zijn mond gespuwd, die de wereld overstroomt, hij weet op een listige wijze het oordeel te verblinden. Zij houden de beschuldiging van de consciëntie voor de ontdekking des Heiligen Geestes, ze maken van hun eigen geloof hun schild. Zij houden hun historische kennis voor het leven door het geloof, hun zorgeloos en behoefteloos leven voor een onwankelbare verzekering. De duivel wapent zijn onderdanen met een ijzeren geloof; alle strijd tranen en klachten zijn ze te boven, ze gaan met het schuitje van ijdele hoop dodelijk gerust sterven, gelijk het Pausdom.

Maar de listige duivel doorwandelt de aarde en komt ook in de vergaderplaatsen van Gods kinderen, hij onderzoekt nauwkeurig hun temperament, en neemt de beste gelegenheid waar, om ze door ongeloof, hoogmoed of moedeloosheid te verleiden.

In hun eerste overtuiging toen zij een rechtvaardig, heilig en alwetend God leerden kennen, en zichzelf daartegenover in hun vloek- en doemwaardige staat, dan zoekt hij door ongeloof hen van de Heere af te houden, de zonden te vergroten en ze als onvergefelijk voor ogen te stellen en voor hen gelijk voor Korach met zijn aanhang de afgrond te openen, zodat het hen menigmaal verwondert dat ze er nog niet levend in weggezonden zijn. O, dan vertoont hij zich in zijn verschrikkelijke gedaante.

Maar is de Zoon Gods verschenen om de werken des duivels te verbreken, en het zo zalige vrijjaar voor hen uit te roepen, o, dan moeten alle beschuldigers vluchten, dan zijn het zoete bruiloftsdagen die naar Gods vrijmacht bij de een wat korter en bij de ander wat langer duurt. Ja dan komt de listige duivel niet in zijn verschrikkelijke gedaante maar als een engel des lichts, niet om hen naar Sinaï of Sion te drijven, maar naar de bergen van Libanon en Amana. Hij helpt haar rekenen wat zij al ondervonden hebben, hij komt haar geheugen te hulp en weet de verbondsbeloften bij te brengen, de vastheid van hun staat voor ogen te stellen, met hemelse visioenen en inbeeldingen de

zintuigen verblinden.

O, vrienden, dit zijn de geestelijke boosheden uit de lucht. In zulke tijden gaan ze gelijk Hiskia hun schatten vertonen, doch hooggevoeligheid en vleeselijke gerustheid heeft de plaats van Christus ingenomen, gelijk wij lezen van de trage en rustlievende bruid, Hoogl. 5. De oprechte Sionieten die door het ontdekkend licht des Geestes hiermee bekend zijn geworden; stemmen met zielesmart met Bunyan in, "dat vleeselijke gerustheid de grootste diabolist is in mensenziel."

De Zoon Gods heeft het Zijn volk voorspeld dat de Bruidegom van haar zou weggaan; maar daar zijn ze doof voor, en als nu het woestijnleven aanbreekt, en de zonden weer levend worden, en hun rijke voorraad opgeteerd is, zodat zij soms zoeken moeten of er nog een kruimpje op de grond is gevallen. O, dan verandert de duivel zijn listen om de zielen ongelovig en moedeloos te maken, hij laat de vonken van de hel uit de hemel regenen, maar de satan zegt, dat het pijlen van Gods gramschap zijn, evenals met Job, hoofdstuk 6: 4. Al des duivels listen drijven de ziel achter Christus als het Schild des geloofs, daarachter leren zij de kracht der waarheid verstaan: "alle instrument dat tegen u bereid wordt zal niet gelukkien, en alle tong die in het gericht tegen u opstaat zult gij verdoemen", Jes. 54.

Eindelijk, de satan tracht door behulp van de moederskinderen Gods volk te verleiden tot een godsdienst buiten de Heere, zij zetten hen aan tot buitenwerk, zij moeten ijveren om de kerk te herstellen, maar helaas op een nieuwe wagen van mensenwerk, daar hij alleen door de priesters moet gedragen worden, namelijk, door de gebeden en smekingen van de geestelijke priesterschaar. Wordt die ijver afgekeurd, kunnen en mogen zij alle uiterlijke leden niet voor broeders en zusters in de Heere groeten, dan worden zij meer gehaat dan het pausdom. Doch de vijanden banen menigmaal de weg voor nieuwe Godsontmoetingen. Het schijnt nu, dat Abraham Lot verlost had, dat hij vreesde voor de Kanaänieten; doch de Heere zeide tot hem: "vrees niet Abraham, Ik ben Uw Schild, en loon zeer groot." Achter dat Schild staan de onderdanen van Sions Koning vrij en veilig, dan roepen zij gelovig uit: "Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?" Rom. 8: 21.

TUSSENZANG: PSALM 4: 1

Toepassing.

De bloedstrijd heeft op aarde zijn aanvang genomen over geloof en ongeloof; dit zien wij in Kaïn en Abel, Gen. 4. De naam Kaïn betekent: "bezitting"; hij was zichzelf eigen. Dit blijkt uit zijn offer, hij offerde van de vruchten des lands, hij bracht geen bloedige offerande, ach neen, hij was zonder geloof en had Christus en het vuur des hemels niet nodig; hij behaagde zichzelf in zijn offerwerk. De naam Abel betekent: "ijdelheid", hij geloofde dat al zijn werk ijdelheid was, hij bracht een bloedige offerande en zag door het geloof op Christus en had behoefte dat zijn offer door het vuur des Heiligen Geestes van de hemel aangestoken werd. Daarna lezen wij dat Kaïns toorn ontstak en dat hij zijn broeder Abel dood sloeg, daar integendeel Abel zijn begeerte is tot Kaïn, tot een toonbeeld voor de strijdende kerk op aarde. Al de oorlogen die op aarde geweest zijn, zijn uit die broedermoord afkomstig; daarover bestaat tegenwoordig de hoofdstrijd onder de belijders der waarheid.

Wij beleven een eeuw vol geloof, waarvan geen weerga in de kerkgeschiedenis te vinden is. Het is waar dat het stoute ongeloof en atheïsterij van overheden, machten en geweldhebbers dezer wereld groot is, om Gods Woord uit Nederland te verbannen, en een list des satans om de jeugd in Gods miskennis voor de staat in te winnen; daartegenover wordt geijverd om lagere en hogere christelijke scholen op te richten

om gelovige mannen te vormen voor kerk en staat.

O, vrienden, wat zou het een zegen zijn en een blijde hoop in de toekomst, als de jeugd en de jongelingen in de zuivere waarheid werden onderwezen; maar ach helaas! (enkelen uitgezonderd) ze maken ze tot kweekscholen van geloof en bekering; dit getuigt uit hun geschriften en woorden: zij spreken van gelovige leraren, advocaten, doktoren enz. daar te vormen; dit is immers een openbare verloochening van de Heilige Geest, die alleen het geloof door middel van de zuivere waarheid moet werken.

Ach het is treurvol, de ware Godskennis sterft uit. Waarheidlievende ouders laten hun kinderen in zulke zielverderfelijke leringen onderwijzen, waarop zij dodelijk gerust de eeuwigheid inwachten. Zij zijn gelijk Kaïn met hun eigen werk en reformatie ingenomen; verklaren de Abels al dat werk waarin de mens uit zichzelf met de Heere begint, voor ijdelheid; dan worden zij voor onkundige stijfhoofden gesmaad en gehaat, die het alleen weten en alles buiten hen veroordelen.

Och geliefden, die smaad hebben onze vaders door alle eeuwen heen moeten verduren, maar zij geloven en veroordelen ook al haar eigen werk voor ijdelheid, wat de Heilige Geest niet in en door haar uitwerkt, gelijk Abel. Hoe heilbegeerig de oprechte beminnaars van Gods Woord uitzien naar enige gunstige voortekenen, dat Godsvrucht en waarheid eens in ons vaderland herleven mag; zo kunnen zij geen tekenen zien dat de Heere in de spits voorop gaat, maar vrezen dat de tegenwoordige geloofsstrijd voorbereidselen zijn, dat eerlang de wereld een bloedbad zal worden. De mogendheden der aarde maken de dodelijkste wapenen gereed, om in weinige minuten duizenden mensen van het leven te beroven. Wee onzer, als Gods getergde lankmoedigheid ten einde zal zijn en Zijn glinsterend gewet zwaard tegen ons zal ontwaken.

Maar kom, geliefden, laat ons tot zelfonderzoek overgaan, onze vaders hebben altijd gewaarschuwd tegen het mirakel- tijd- en historie-geloof; in vorm wel, maar in wezen "is er geen nieuws onder de zon", Pred. 1.

1. Het geloof der mirakelen; daardoor konden zij "bergen verzetten", 1 Kor. 13. Ja maar nu toch niet meer? O vrienden, van zulke christenen is ons land vol; bergen van zonden, ontroeringen, rampen, sterfgevallen worden door dat geloof gemakkelijk verzet; zij hebben de Heere en de invloeden des Heiligen Geestes met de Bijbelheiligen niet meer nodig; zij prediken, gelijk de Zoon Gods zegt, op de straten, doen krachten, tekenen en wonderen in het bekeren van de mensen. De dwalingen van het pausdom beginnen allen weer te herleven, de jonge kinderen worden op de doop, de leden op hun belijdenis zalig gesproken. Als de predikanten en ziekenbezoekers de zieken getrouw hebben bezocht en genoodzaakt Jezus aan te nemen, dan zijn ze allen kalm in de Heere ontslapen, gelijk de kerkelijke bladen bevestigen.

2. Het tijdgeloof; *dit vindt het meest plaats onder scherpe en gemoedelijke wetpredikers, in tegenspoeden, ziekten en sterfgevallen.* Dit gaat gepaard met levensverbetering, gemoedsbewegingen, bidden en afzonderingen, vermaningen en waarschuwingen van hun naasten, metgezellen van de vromen en ijver voor predikanten; maar met ontdekkende waarheden en christenen daar zijn ze niet mee ingenomen. Zolang de toejuiching duurt, ijveren zij Gods volk ver voorbij, maar beginnen zij verdacht te worden, dan loopt hun godsdienst aan het eind, zij missen de levenswateren van binnen, die Jezus aan Zijn volk geeft, Joh. 4.

3. Het historisch geloof is tegenwoordig "de grote godin Diana waaraan de gehele wereld godsdienst bewijst", Hand. 19. Het hangt geheel van des mensen vrije wilskrachten af, en toch is het zeer listig om door sierlijke beelden eenvoudigen te verleiden. Zij geven voor, hoe beledigend het is om de getuigenis, geschriften en eden van geloofwaardige mannen niet te geloven, hoeveel temeer indien zij de Heere niet op Zijn Woord willen geloven.

O vrienden! vlied vliedt! die zielenmoordenaren, zij geloven zelf maar enkele waarheden, die in schijn des mensen vrije wil en kracht begunstigen, al de eeuwige en volgende waarheden worden verminkt, besnoeid en verloochend, namelijk, des mensen aangeboren zwartheid om zichzelf door een enig middel te kunnen wit wassen, zomin als "een Moorman zijn huid of een luipaard zijn vlekken", Jer. 13: 23.

- Dat alle mensen door erf- en dadelijke zonden verwerpelijc en walgelijc zijn, dat de grote Herschepper eerst moet spreken: "Leeft! ja Ik zeide tot u in uwen bloede leeft", Ezech. 16: 6.

- Dat een zondaar het recht Gods moet leren kennen en zijn eigen doemvonnisc moet goedkeuren, gelijk de moordenaar, Luk. 23: 41.

- Dat de weg der verlossing voor geleerd of ongeleerd verborgen is, dat de Vader Zelf Zijn Zoon moet komen openbaren, Gal. 1: 16. De ganse ontbloting en uittering van Gods volk in zichzelf, Ps. 102 en 116. De ontsteking van moederskinderen en de haat van de wereld tegen ware Godzaligheid, Hoogl. 1: 6; Joh. 15. De bestrijdingen die des Heeren lievelingen dag en nacht van de verklager der broederen onderworpen zijn, Openb. 12. - Al deze grondwaarheden worden door de genadeloze historische geloofschristenen geloochend, in acht merktekenen door mij uitgebreid in de zevende Zondag. Daarom geliefde toehoorders! de dagen zijn verleidend, geloof toch uw eigen hart niet, dat is "arglistig meer dan enig ding, ja dodelijk is het, wie zal het kennen?"

Geloof de voorkomingen en beloften niet, als ze u niet klein, ootmoedig en nauwer aan God verbinden, want de satan komt gelijk een engel des lichts, met geestelijke boosheid uit de lucht, dat is gevaarlijker dan een zwarte en boze duivel. Geloof en vertrouwt uw zielen niet aan de wijze filosofen en schriftgeleerden onzer eeuw, onderzoek met alle biddingen en smekingen Gods Woord, om gewapend te zijn tegen de vurige pijlen des bozen, om u een vooroordeel in te boezemen tegen Gods kinderen. Die listige zielenmoorder tracht u van de ontdekkende waarheden af te houden, om u in en door uw eigen geloof in slaap te wiegen. Hij is van God voor eeuwig buiten de hemel gesloten, daarom heeft hij grote toorn.

O, geen engelentongen kunnen het uitspreken dat verschrikkelijk zelfbedrog, zich in te beelden door des hemels gediensstige geesten afgehaald te worden en dan het tegendeel te ontwaren.

Twee voorbeelden zijn voor mij onvergetelijc, in twee gemeenten, van een de waarheid toegekeerde man en vrouw, die in het laatst op hun ziekbed hun kinderen te hulp riepen: "Help! help! daar is de duivel om mij weg te halen", die beiden wanhopend de adem hebben uitgeblazen.

De HEERE spreekt: "Bekeert u tot Mij met uw ganse hart, scheurt uw hart en niet uw klederen." Neemt geen voornemen in eigen kracht, berust niet in uw levensverbetering, of toestemming der waarheid, o nee. "Bekeert u tot Mij met alle biddingen en smekingen. "Wie weet, Hij mocht Zich wenden en berouw hebben, en Hij mocht een zegen achter Zich nalaten", Joël 2.

Geliefde kinderen Gods, gun mij uw aandacht om u bij de vaste grondslag, zalige

eerstelingen en het volzalig uiteinde des geloofs te bepalen.

A. Het geloof heeft zijn grondslag in God Drieënig, het heeft zijn afkomst "door de innerlijke bewegingen der barmhartigheid onzes Gods", Luk. 1: 73. Daarom wordt het genoemd "het geloof der uitverkorenen Gods", Tit. 1: 1 en 1 Petrus 1: 2. Gekocht door een dure en dierbare prijs namelijk door het Goddelijk hartebloed van de Zoon Gods, 1 Cor. 20 en 1 Petrus 1: 19, bearbeit, vrijgemaakt en toegepast door God de Heilige Geest. Daarom, zegt Petrus: "hebben ze allen een even dierbaar geloof met ons ontvangen", 2 Petrus 1: 1.

B. De gelovigen ontvangen reeds in dit leven de zalige eerstelingen.

1. Zij worden in de kracht Gods bewaard. Het geloof schrijft Bunyan, is de kapitein van het leger, en is even gelijk de overheden in de oorlog het mikpunt der vijanden. Daarom, het meest boven alle genaden bestreden. Petrus zegt van die geloofsbeproevingen; ze zijn "veel kostelijker dan het goud." De Heere tuchtigt Zijn allerliefste kinderen door uitwendige verdrukking, om hen van de wereld te spenen en Zijn heiligheid deelachtig te maken. Hij loutert hun zielen in de smeltkroes niet om met hun geloof te pronken, het is al maar een sterven aan zichzelf, om plaats te maken om in God al hun heil en zaligheid te vinden. De Heere komt voor elke Godsontmoeting "door de Geest des oordeels en der uitbranding" Zijn volk vatbaar en ontvangbaar te maken. Hij verheugt en verkwikt alleen "zo het nodig is", 1 Petrus 1: 6. Zij worden al maar bearbeit om alle roem buiten te sluiten, om alleen te roemen in de krachtige bewaring Gods. Van Zijn onveranderlijke Verbondstrouw wordt alleen door ervaring van eigen kracht- en machteloosheid de troost gesmaakt. Dan, o ja dan, wordt "de God Jacobs ons een hoog Vertrek, Sela!" Psalm 46.

2. Zij leunen op hun Liefste; dat is een zalige geloofswerkzaamheid, zij vloeit uit innerlijke liefde tot Christus. Zijn liefde dringt tot wederliefde; zij komt ook uit gevoel van eigen zwakheid, zij hebben door zielsoefeningen geleerd: "Buiten Mij kunt gij niets doen." Zij leunen op Hem door een meer zwak of sterker geloofsvertrouwen, dat in Hem een nooit verminderende volheid is. In de zon is niet zoveel licht en de zee vol van water, dan Christus vol van genade.

Zij leunen ook op Hem, omdat Hij de barmhartige en medelijdende Hogepriester is, "Die in alle zwakheden is verzocht geweest." Die meer lief heeft dan een tederhartige vader of moeder. Eindelijk, zij leunen op Hem om voor struikelen en afdwalen bewaard te blijven; zij worden onmiddellijk in Gods kracht, maar middellijk door geloofsoefeningen bewaard, om door het onderhouden van Zijn geboden in Zijn liefde te blijven, Joh. 15.

3. Zij dragen geloofsvruchten "tot heerlijkheid en prijs Gods", Fil. 1: 11. Daaraan zijn de zalige eerstelingen des Geestes verbonden, Rom. 8. De Heilige Geest is de Kinderleider der gelovigen. Als Zijn liefde in het hart wordt uitgestort, dan kunnen zij met ruimte van binnen het *Abba Vader* gebruiken, doch dat gaat onafscheidelijk gepaard met geloofsvertrouwen. Dan klagen zij hun lichamelijke noden aan geen mensen, dat zou tot grote oneer zijn, dat zou gelijk staan aan koningskinderen die gaan bedelen. Het *Abba Vader* maakt zich kenbaar in tedere vreze en gehoorzaamheid, het geeft een reuk van zich gelijk de nardus van Maria. De liefde Gods maakt alle banden op aarde los, opent een ruime en "rijkelijke ingang in het eeuwig Koninkrijk", 2 Petrus 1: 11

C. Daar zullen zij dan erven een onuitsprekelijke gelukzaligheid. Het is voor ons onbekend hoe ver hun kennis zal uitstrekken in de onpeilbare verborgenheid van Vader, Zoon en Heilige Geest, hoe de ontmoeting wezen zal van de geliefde ouders, kinderen, echtgenoten, gezaligden en engelen; hoe eenmaal de nieuwe hemel en aarde zijn zal. Maar het zal zijn een onverderfelijke erfenis zonder einde, een onbevleete erfenis zonder de allerminste stoornis, een onverwelkelijke erfenis die eindeloos vers en nieuw zal blijven, 1 Petrus 1.

Waarschijnlijk zullen de ware Sionieten in hun binnenste zeggen: Wij geloven wel dat het met de gelukzaligheid der hemellingen zal zijn, gelijk de koningin van Scheba zeide van de heerlijkheid van Salomo: "Ziet de helft is mij niet aangezegd." Maar mijn twijfelingen zijn maar over de oprechtheid van mijn geloof en het gemis van Christus als mijn Schild. De omgang met veel van Gods lieve kinderen heeft mij geleerd, de onkunde omtrent de eigenschappen van het zaligmakend geloof.

1. Zij twijfelen de zaligheid is voor haar te groot; hoe groter de gelukzaligheid wordt voorgesteld, hoe meer zij in haar nietigheid en onwaardigheid wegzinken. O, dat is te groot voor zulke ellendigen. O, geliefden! ziet dan eens op een Manasse, Maria Magdalena en de moordenaar aan het kruis.
2. Zij twijfelen omdat zij Jezus niet met een verzekerd geloof durven aannemen. Geliefden, het ware geloof bestaat niet in verzekering, maar in een volkomen toestemming der ziel, dat buiten Hem niets voor God kan bestaan, dat zij Hem begeren in al Zijn graveerselen, niet alleen als Priester om van schuld verlost te worden, maar ook om door Hem als Profeet in de weg des geloofs onderwezen te worden. En naar Zijn Koninklijk ambt daar hongeren en dorsten zij vooral het minste niet naar. O, dit zijn de eigenlijke geloofsdaden, het heilbegerig uitzien naar die gehele Jezus. Hij is hun dierbaar, vooral niet minder in Zijn bevelen dan in Zijn beloften.
3. Zij twijfelen omdat hun verruimingen en vertroostingen zo spoedig voorbij gaan, en dat zij aan zoveel bestrijdingen en afwisselingen onderworpen zijn. Ach, geliefden! het is een duidelijk bewijs dat u geen genomen geloof bezit, maar een geloof in Gods Woord. De Heere heeft dag en nacht, winter en zomer tot volmaking des geloofs bepaald, Ps. 74.
4. Eindelijk de twijfelingen ontstaan, omdat ze vele christenen van een onafwisselende verzekering horen roemen. Ach! laat u door de zodanigen niet ontmoedigen. De genade zelf niet, maar alle genadegiften zijn gelijk de zee aan eb en vloed onderworpen, ook de geloofsverzekering. Ziet liever op de wolk der getuigen van de uitmuntende Bijbelheiligen. Het is niet mogelijk dat levenloze belijders aan zielsduisternissen en over Gods verbergingen kunnen klagen, maar het inwendige leven dat uit God is, schreeuwt met David naar God, de ganse dag komt de duivel dat bestrijden: "Waar is uw God?" De godvrezende Hiskia riep uit zielsbenauwdheid: "O Heere, ik word onderdrukt, weest Gij mijn Borg." De historische christenen, om hun onwankelbaar geloof te stijven, zeggen: Hiskia kirde en piepte omdat hij nog geen troonopvolger had. Hoe vinden zij het uit? Daarvan is noch titel noch jota in zijn gebed te bespeuren.

Och vrienden! oefent uw zielen in de wapenrusting Gods met alle biddingen en smekingen, tegen de volgende omringende verleidingen.

1. Tegen ongelovige klachten; Judas waarschuwt tegen "murmureerders, klagers over hun staat." Zij klagen over Gods weg in lichamelijke tegenheden, zij klagen over geesteloosheid en ongelovigheid en dat zij zo jaren onverzekerd blijven, doch

heimelijk leggen zij de schuld op de Heere. Dit zijn wettische klachten, dat haar onrecht wordt aangedaan, gelijk Jeremia hoorde van Israël over Jeruzalems puinhopen: "Wat klaagt dan een levendig mens? Een ieder klage vanwege zijn zonden."

O, hierover heeft zich het volk diep te vernederen, de Heere recht en gerechtigheid toe te kennen, met de discipelen te bidden: "Heere vermeerder ons het geloof", om tegen dat ongeloof te strijden.

2. Tegen de geloofsverzekering van onze tijd. "De witte keursteen" van verzekering is een zeer uitnemende verbondsgift; zij werkt een zalige troost in leven en sterven, in de verheerlijkte Immanuël, door mij aangetoond. Maar ach, geliefden! de wereld is tegenwoordig o zo vol namaaksel van het werk des Heiligen Geestes. De historische christenen zijn allen verzekerd. Daar spelen zij mee, zegt iemand, gelijk een kind met de juwelen, zij leven zonder droefheid en strijd over hun zonden, onbekommerd over de verheerlijking Gods. De eerwaarde H. Wits zegt: "Zij rekenen uit met hoeveel zonden na te laten en deugden te betrachten zij in de hemel kunnen komen." Zij geven door hun losse woorden en wandel veelal grote ergernis. Het licht des Geestes ontbreekt, terwijl zij enkel door eigenliefde gedreven worden in de godsdienst. Ach! dat Gods volk daarmee maar niet besmet wordt. De ware, echte en levende verzekering wordt spaarzaam gevonden, de geloofsklachten kunnen zo min tegenwoordig als de ware blijdschap van Gods kinderen onderscheiden worden. Een hongerig of doodziek mens kan zich niet vertroosten dat er in een ander land brood en medicijnen zijn; zij klagen uit hun tegenwoordige nood en pijn. Alzo de gelovigen daar de liefde Gods in het hart is uitgestort. Hun klachten komen niet voort uit ongeloof, maar over zonden, liefdeloosheid, onvrede en Godsgemis. Zij gevoelen zich met hun verzekering niet gelukkig; o neen, de overblijfselen van die eigenliefde is hun tot zielssmart. Zij gevoelen zich verblijd als de volzalige Jehovah lege zielschattkameren vult om tot Zijn eer en heerlijkheid te leven, dan spreken zij van geen verzekering en denken aan geen hemel.

3. Het leven door het geloof; dit is een gezegende genadestand, zoals de geleerde A. Comrie schrijft. Tegen de nabootsing van onze tijdgeest, die daar lijnrecht tegenover staat. Een rechtschapen mens in de natuur heeft twee handen, ogen en voeten, maar ook een herschapen christen, die maar een oog heeft in zichzelf, dat is wanhopend. En aan de andere zijde, die alleen op Christus zien en niet wie zij in zichzelf zijn en blijven, worden opgeblazen. De bruid van Christus had twee ogen, Hoogl. 4: 9. Die maar een hand heeft om alleen maar wat van de Heere te ontvangen, en geen hand van dankbare wederliefde, is niet uit God geboren.

David had twee handen, 1 Kron. 29: 14. Wee degene welke maar een voet heeft om de brede weg der zonden te verlaten, en geen lust bezit, om zich te oefenen in de weg van Godzaligheid. De kerk had twee voeten, Jes. 55: 7.

Het leven des geloofs wordt ons in de aartsvader Jacob afgebeeld. Hij was een vluchteling voor Ezau en lag schijnbaar van God en mensen verlaten onder de blote hemel te slapen tot een prooi voor het wild gedierte, doch hij zag in de droom een ladder van de hemel naar de aarde, namelijk de Zoon Gods in Zijn twee naturen en staten, en de engelen nederdalen die hem vrij en veilig bewaakten. Zijn Verbonds-God openbaarde Zich aan hem en verzegelde de zegen van zijn vader Izak aan hem en zijn zaad, dat hij het land Kanaän erfelijk zou bezitten, als een onderpand van alle aardse zegeningen en van de Messias met al Zijn geestelijke weldaden, ja van de hemel zelf. Na twintig jaren vol strijd te hebben doorgebracht, verscheen hem de Heere en zeide:

"Trek weder naar uw vaderland, Ik zal met u zijn."

Een vijandige Laban werd een prediker voor Jacob dat Gods voorzienigheid hem beschermde. Een heirleger van engelen omringden hem, maar toen hij hoorde dat Ezau met vierhonderd gewapende mannen hem tegen kwam, vreesde hij zeer. O, vrienden! de historische christenen zouden hem verfoeien, maar Jacob moest in grote nood komen, hij kon zich met zijn geloof, beloften en ondervindingen niet getroosten, en de Heere kwam hem schijnbaar tegen een gehele nacht.

O, het was een hevige nachtworsteling, en daarbij werd zijn heup nog verwrongen, om hem geheel kracht- en machteloos te maken, zodat hij worstelde met de rechte geloofswapenen, namelijk met wenen en smeken. Daarom zegt de kerk: "Aldaar sprak Hij met ons", Hos. 12: 5.

Ziet geliefden! de worstelende kerk en het leven des geloofs, daarom spreekt de Heere overvloedig Zijn strijdvol volk aan in de profetische geschriften met de naam van Jacob en Israël. Het geloofsleven dorst naar de levende God zelf, het begeert met Jezus' bruid dat haar Bruidegom tussen haar borsten moge vernachten in alle donkerheid en strijd. Het leven des geloofs kan geen rust vinden voor zij van alle zonden zijn verlost, en de Heere volmaakt kunnen verheerlijken.

4. Tegen afval van de gezonde leer des geloofs: "Welgelukzalig die geduriglijk vreest." De dagen zijn verleidend, de sterke jongelingen zullen "gewisselijk vallen", Jes. 40. Paulus geeft ons uit zijn ervaring een leerzaam voorbeeld: "Als ik zwak ben dan ben ik machtig", 2 Cor. 12. Christus zegt van Zijn hooggeprezen dienstknecht van Philadelphia: "Gij hebt kleine kracht", maar hij werd gemaakt tot een pilaar in Gods tempel, Openb. 3.

Koning Jezus roept in Zijn krijgsartikelen Zijn krijgsknechten toe: "Strijd voor het geloof eenmaal de heiligen overgeleverd." Ziet ge velen rondom u afvallen door die lichtzinnige leer, het is voorspeld: "Haar woord zal voorteten gelijk de kanker." De Heere laat zowel een dwaalleer toe als de wan der beproevingen om het kaf openbaar te maken en het koren te zuiveren. Paulus riep Timotheüs toe, toen velen van het zuivere Evangelie werden afgetrokken: "Evenwel het vaste fundament staat, hebbende dit zegel: de Heere kent degenen die de Zijnen zijn", 2 Tim. 2: 19.

De grote kruisgezant vermaant nogmaals zijn geestelijk geliefde zoon: Strijd den goede strijd des geloofs." En valt u de strijd eens zwaar, "grijpt naar het eeuwige leven." Niemand wordt gekroond die niet wettelijk gestreden heeft. De Zoon Gods zegt: "Zijt getrouw tot den dood, en Ik zal u geven de kroon des eeuwigen levens." Amen.

NAZANG: Psalm 84: 6.

De helm der zaligheid
TEKST: EFÉZE 6: 17.

VOORZANG: PSALM 73: 12, 13.

Geliefde toehoorders, het heeft de Heere behaagd enige Psalmen voor Zijn kerk te laten beschrijven door Asaf; een man met veel geestelijke kennis in 's Heeren verborgenheden, een tederlevend kind Gods welke zijn zielsvermaak had in de wet van Jehova, en diep doorgeleid in de onderscheiden wegen en leidingen, welke de Heere met Zijn Israël houdt. Het echte geestelijke leven blijft hier op aarde aan veel afwisseling onderworpen. Duisternis gaat voor het zielvertroostend licht; benauwdheid voor de hartverblijdende ruimte, bestrijdingen voor bijzondere uitredingen, gevoel van verwijdering voor de zalige nabijheid Gods. Deze vrome Israëliet was nijdig geweest op Gods volwijze voorzienigheid, dat de goddelozen zoveel voorspoed en de vromen met zoveel tegenspoed hebben te strijden. Ach! wat blijven de uitmuntendste kerkjuwelen toch in zichzelf.

Doch Asaf werd opnieuw door Gods onveranderlijke verbondstrouw wederom opgezocht en in het heiligdom onderwezen, en tot een onvernuftig en groot beest voor God gemaakt, en door het tegenbeeldige heiligdom Zijns volks, namelijk de Zoon Gods opnieuw vrijgemaakt en met de Heere zalig bevredigd, en in een allergelukkigste zielstoestand gebracht, waarvan wij vijf uitnemende verbondsgiften zien opgetekend.

1. Zijn roem in Gods vernieuwde opzoekende liefde; "Gij hebt mijn rechterhand gevat." Des Heeren hand had Asaf in het heiligdom in de geestelijke spiegel der wet laten zien: de grootheid en snoodheid van zijn rebellie en opstand tegen zijn Formeerder, en het onherstelbare in zichzelf, maar zijn getrouwe Verbonds--Jehovah Die geen zonden in Zijn Jacob en Israël ziet, namelijk, om haar daarom een scheidbrief te geven. O nee! maar Hij had zijn ziel diep gewond en verootmoedigd, en de Fontein geopend, om tot Christus verzoenend bloed te vluchten, om van zonden gereinigd te worden met hysop, gewassen en wit gemaakt gelijk sneeuw. Nu was het ver van hem in zichzelf te roemen, maar alleen in het kruis van Christus, Gal. 6: 14.
2. Zijn allergezegendste genadestand: "Wien heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde." De Heere had Asaf zijn snarenspeel geborgen, zijn verkwikkende gestalten, zijn pronken met zijn bekering, en verouderde ondervindingen, dat zijn de onmisbare bewijzen van de bearbeidingen des Heiligen Geestes en van de oprechtheid des geloofs. Maar in diepe geloofsbeproeving en verdere doorleiding dan kunnen zij daarbij hun zielen niet in het leven houden, Ps. 22: 30. O rijk gezegende Asafs waar de hemel niets voor is buiten de Heere Zelf, en die op aarde zich niet met giften, maar met de Gever Zelf zich gelukkig gevoelen. Dit was ook Paulus' hoogste stand op aarde geworden: "Ja gewisselijk ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus mijn Heere", Filip. 3: 8. "Alle dingen", daarvan kan niets uitgesloten blijven. O die zielestand wordt in onze geesteloze dagen zo spaarzaam gevonden, gelijk het bundeltje zegt: "Ik heb alles verloren, maar Jezus verkoren", dit zijn de beginselen des eeuwigen levens: "aan God alleen genoeg te hebben."
3. Zijn zaligst voorrecht op aarde: "Maar mij aangaande het is mij goed nabij God te

zijn." Mochten anderen zich beroemen in de vastigheid van haar staat, de zekerheid om eenmaal in de hemel te komen. Asaf misgunde hun dit niet, maar hij had door zielservaring daar zijn leven uit verloren, "maar mij aangaande" ik vind mijn leven in God mijn Rotssteen Zelf. Hij is mijn deel in eeuwigheid, nabij Hem te zijn is mijn goed, buiten Hem lust mij niets op aarde, die God is mijn zaligheid, Sela! Ps. 68. 4. Zijn heilige zelfverloochening: "Gij zult mij leiden door Uw raad." O, waar kan een nietig Adamskind al toe bewerkt en gebracht worden, dat de eigenliefde door de kracht der genade niet meer naar zich toe bidt en begeert, maar het volkomen met 's Heeren volwijze raad eens wordt, God geen wetten voorschrijft noch iets uitbedingt, hetzij in diepe kruisscholen of zielsuitbrandingen amen te zeggen en uit te roepen: "Zijn doen is majesteit en heerlijkheid", de geestelijke eigenschappen te bezitten: "mijn ziel is als een gespeend kind in mij", en met Lodensteijn te zingen:

*Wie zou ooit om eigen voordeel,
Wensen dat die keten brak,
Nutter ging dit ganse rond,
Dan een mijt daarvan te grond.*

4. Eindelijk zijn zalig geloofsvertrouwen: "Daarna zult Gij mij in heerlijkheid opnemen." Asafs zielestand overtrof zeer verre een Elia en Jona, die wensten uit moedeloosheid en verdriet naar de dood, maar deze Godzalige Israëliet vond in de verheerlijking Gods zijn zielsvermaak. Hij heeft het heil van Sion lief, om daar zijn leven aan toe te wijden, en om voor zichzelf, door lief en leed geleerd en rijp gemaakt te worden voor het lied der eeuwige verlossing: "Daarna (niet ontijdig, o neen) daarna zult Gij mij opnemen in heerlijkheid."

Ziet hier, vrienden, de eigenschappen en vruchten van een levende geloofsverzekering; het geloofsgezicht op de kroon der gelukzaligheid maakt zeer teder, lijdzaam en zeer gemoedigd in het strijdperk van dit moeilijk leven.

Dit hopen wij nader uit Gods Woord te bevestigen en mijzelf en ulieden te vermanen en op te wekken om de goede strijd des geloofs te strijden en te grijpen naar het eeuwige leven.

Tekst: Eféze 6: 17: "***En neemt de helm der zaligheid.***"

Wij hebben in de voorgaande leerredenen gezien, dat vanouds de krijgsknechten gewapend waren om de lendenen, voor de borst, aan de voeten en een schild in de hand. Het is ook noodzakelijk dat het hoofd beschermd wordt tegen de zwaarden en lansen der vijanden, daarom zette de krijgsknecht een blinkende helm van koper op zijn hoofd, aan het schild vastgemaakt, met opening voor de ogen om de vijanden te kunnen zien; deze verstrekten tot grote moed en dapperheid in de strijd. Laat ons trachten daarmee de geestelijke mening en verborgenheden te gaan onderzoeken.

- Ten eerste, de helm der zaligheid.
- Ten tweede, de geestelijke krijgsknechten.

O Heere, breid uit en bewaar Uw Koninkrijk in onze donkere dagen op aarde, bemoedig en versterk Uw volk in de hope des eeuwigen levens.

I. De helm der zaligheid: de helm betekent: "de hope der zaligheid", 1 Thess. 5: 8. Doch het Schild des geloofs gaat voor de hoop der zaligheid, maar zij zijn

onafscheidbaar aan elkander verbonden, hebben veel overeenkomsten en toch in zielswerkzaamheden onderscheiden.

A. Laat ons vooraf de overeenkomsten gadeslaan.

1. Geloof en hoop zijn twee verbondsgaven, door de Heilige Geest door middel van Gods dierbaar Woord in het hart geplant, daarin vinden zij de eigenschappen en merktekenen tot zelfonderzoek opgetekend: "Het geloof is een vaste grond der dingen die men hoopt en een bewijs der zaken die men niet ziet", Hebr. 11: 1.

2. Geloof en hoop hebben beide Christus tot haar toevlucht: het geloof ziet met alle schuld en zielsgebrek "op het Lam Gods", Joh. 1: 29. De hoop kan geen gegronde verwachting hebben op de zaligheid "dan op Christus de hoop der heerlijkheid", Col. 1: 27.

3. Geloof en hoop zijn twee hartreinigende genadegiften; het geloof ziet, voelt, beweent en belijdt de zonden; daardoor worden hun harten gereinigd door het geloof, Hand. 15: 9. "Een iegelijk die deze hoop op hem heeft, (namelijk, dat hij een kind Gods is) die reinigt hem zelf, gelijk Hij rein is", 1 Joh. 3: 3.

4. Geloof en hoop openbaren zich in levende zielswerkzaamheden. Jezus zeide: "Die in Mij gelooft, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien", Joh. 7: 38. De hoop der zaligheid is "een levende hoop", 1 Petrus 1: 3. Een zinspel van springfonteynen, die zowel des zomers als des winters haar levende zielswateren opwellen en al de inkomende vuiligheden uitwerpen, namelijk, door berouw en ootmoed.

5. Eindelijk, geloof en hoop worden in alle strijd en duisternis uit Gods Woord versterkt en vertroost, zij zeggen met het Israël Gods: "Indien Uw Wet niet was geweest al mijn vermaking, ik was in mijn druk allang vergaan", Ps. 119. Zij zijn gelijk aan heilbegerige morgenwachters: "Ik verwacht de Heere, mijn ziel verwacht en ik hoop op Zijn woord", Ps. 130.

B. Maar geloof en hoop zijn in strijd en zielsoefeningen onderscheiden.

1. Het geloof haast naar de beloofde goederen. Nu is er in de eeuwigte Jehovah geen tijd, maar worden de beloften aan 's mensen zijde uitgesteld, dan maakt zich de gelovige aan ongelovig haasten schuldig: "Wie gelooft die zal niet haasten", Jes. 28: 16. Gelijk Abraham, toen hij door zonde en ongelooft de Heere vooruit liep naar de dienstmaagd; maar de hoop draagt overvloedig in Gods Woord de naam van een lijdzame hoop en wacht meer op de beloften Gods. De hoop in Abraham heeft door op en tegen hoop de zoon der belofte ontvangen, Rom. 4.

2. Het geloof schreeuwt naar nabijheid en gemeenschap Gods, maar houdt de Heere Zich menigmaal om wijze redenen verborgen, dat de zielsvijanden de ganse dag zeggen: "Waar is uw God", dan wordt de gelovige ongeduldig en moedeloos; dan komt de hoop het geloof bestraffen: "Wat buigt gij u neder, o mijn ziel en zijt onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, Hij is de menigvuldige verlossing mijns aangezichts en mijn God", Ps. 42.

3. Het geloof is een echte krijgsman, maar het ziet te veel op de buiten en tweede oorzaken. Heeft het schijn dat de vijanden zullen zegepralen, dan geeft het geloof de moed verloren, dan komt de hoop met voorgaande uitredingen het geloof aanmoedigen en bewijst uit de wolk der getuigen, door vele voorbeelden tot geloofsversterking, dat God Zijn volk niet begeeft noch verlaat, Hebr. 11.

4. Het geloof heeft Christus tot een Schild en schuilplaats waarop het liefelijk leunt en het zij zwakker of sterker vertrouwt, maar is Christus geweken en doorgedaan,

antwoordt Hij op het zoeken en roepen niet, dan wordt het geloof ontroerd, onvrijmoedig en verzwakt, maar de hoop wordt bij een anker vergeleken, die heeft zijn sterkte in Gods eed en beloften, Hebr. 6. Die haalt de beloften Gods uit haar boezem om het geloof te versterken, gelijk Bunyan schrijft.

5. Het geloof strijd om de volkomen overwinning te behalen, en wordt daarom het felst bestreden door ongeloof en de vurige pijlen des bozen. De hoop komt het geloof bemoedigen met de ondervindingen van het werk Gods: "Wat er geschied zij, van Sittim aan tot Gilgal toe", Micha 6: 5. Met de bevindingen in overeenkomst der Bijbelheiligen, zij zijn gevonden, waar zij niet naar gevraagd of gezocht hebben, Jes. 65: 1. Zij bekennen met Elihu: "De adem des Almachtigen heeft mij levend gemaakt", Job 33: 4. Toen hebben zij hun vorige doodsstaat geloofd en betreurd, zij hebben met een Jesaja de majesteitelijke deugden aanschouwd en uitgeroepen: "Wee mij, want ik verga", hoofdstuk 6: 5. Zij hebben bevindelijke kennis aan het pijnlijk Godsgemis: "De ellendigen en nooddruftigen zoeken water, maar daar is geen, hun tong versmacht van dorst", Jes. 41: 17. En met de verloren zoon: "Ik verga van honger", Luk. 15. Van de vijandschap van de duivel, vrienden, en van de wereld zijn ze niet onbekend.

O, zij weten hoe red- en radeloos zij waren, toen een deurtje aan het donkere dal Achors geopend werd, hoe lieflijk de voeten waren die de goede boodschap des Evangelies verkondigden op de bergen, toen hare zonden als bergen en heuvelen voor haar stonden, o, toen was het alsof zij een nieuwe Bijbel hadden ontvangen; de Evangelische gordijnen werden geopend: "Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid, zij zullen een ver gelegen land zien", Jes. 33: 17. Bij de stralen van die Hemelzon verdween alles tot niet op deze aarde. Ze hebben ook de liefdekussen des Vaders gesmaakt met de verloren zoon. Daardoor werd Zijn liefde in het hart uitgestort tot wederliefde, om alle zonden te haten en alle deugden te beminnen uit de liefde Gods: "Haar kolen zijn vurige kolen, vlammen des Heeren, vele wateren en rivieren kan die liefde niet uitblussen, al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem ten enenmale verachten", Hoogl. 8: 7. Hierdoor kan de hoop roemen zelfs in de grootste verdrukking; deze hoop beschaamt niet, Rom. 5: 5.

6. Eindelijk, het geloof ziet op de kroon der heerlijkheid, maar komen er donkere wolken voordrijven, dan klagen zij met David: "Het licht mijner ogen heeft mij verlaten, mijn vrienden en nabestaanden staan van verre, (namelijk, de inwendige vertroosting), mijn vijanden zijn levend en worden machtig, (namelijk, de ongelovige redeneringen), maar de lijdzame hoop vertroost het geloof: "Wij zijn in hope zalig", Rom. 8: 25. Wij genieten hier maar eerstelingen, een druifrosje, "zo het nodig is", 1 Petrus 1: 6, maar dat zijn de onderpanden des Heiligen Geestes, de voorsmaken en verzegelingen.

Maar zij hopen op A. een volkomen verlossing en B. volmaakte genieting.

A. De gelovigen hopen op een volkomen verlossing.

1. Van het lichaam dezes doods. Het heeft de Heere om wijze en Hem verheerlijkende einden niet behaagd, om een volmaakte herschepping over de gehele mens te scheppen, om de gevolgen do der bondsbreuk te betreuren, onder het lichaam der zonde te laten zuchten, Christus' Middelaarswerk onmisbaar te maken, en een heimwee naar de verlossing in hen te verwekken. O, zij, moeten wat zuchten en kermen: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen?"

2. Van alle onkunde en zielsduisternissen. Hoe meer een gelovige door zielsoefeningen naar de Heere dorst, en met de mededeelbare eigenschappen van de

zalige Godskennis gezegend wordt, hoe meer hij zijn kleine kennis ziet en betreurt, en wel eens met tranen naar het paradijs teruggeleid wordt, toen Adam de Heere kende aan de wind des daags. O, wat ontelbare zielsduisternissen en droevige Godsontberingen moeten zij van het begin tot aan het einde van hun pelgrimsreize al ondervinden.

3. Van een moeitevolle wereld. O, een oprecht christen gaat wat gebukt. "Het aardrijk zij om uwentwil vervloekt, ook zal het u doornen en distelen voortbrengen, met smart zult gij daarvan eten, alle dagen uws levens." Zeer velen zijn arm naar de wereld; zij hebben de wet der liefde tot hun naasten in het hart geschreven, en zijn zeer bevreesd dat zij hun schuld niet kunnen betalen, zij begeren een eerlijk stukje brood van de Heere, gelijk de Zoon Gods in het Onze Vader geleerd heeft: geeft ons heden ons dagelijks brood", namelijk, ons brood, dat ons eerlijk van U gegeven wordt; anderen hebben velerlei tegenspoed, zorgen, verdriet, ziekten, hartgrievende tegenwerking van ouders, echtgenoten of kinderen.

4. Van de listige omleidingen en vurige pijlen des Satans Het is niet bekend, veel minder oorbaar mee te delen, waar die zielenmoordenaar Godzoekende zielen al mee kwelt, gelijk Job zegt: "Welker vurig venijn mijn geest uitdrinkt, de verschrikkingen Gods rusten zich tegen mij", hoofdstuk 6: 4.

B. De gelovigen hopen te ontvangen een volmaakte gelukzaligheid.

1. Een gelukzaligheid om God volmaakt te kennen. O, haar geest bezwijkt als zij eens aan het bemediteren komen: "De reinen van hart zullen God zien." O, dat zien, niet door het geloof, maar dag en nacht voor de troon Gods, om zich dan te verliezen in de eeuwig bewonderende liefde des Vaders, de onbegrijpelijke vereniging van Christus' naturen, afgebeeld in het Lam dat geslacht en in het midden van de troon is, en de weergalozе bearbeiding des Heiligen Geestes; o die fonteinen blijven bodemloos om te peilen.

2. Een zaligheid van het aanschouwen der hemelingen; daar zullen zij Adam en Eva, de aartsvaders, profeten, apostelen, martelaren, hun ouders, echtgenoten, kinderen, vrienden, ja de ganse gemeente der eerstgeborenen en al de duizenden engelen bij hun hemelse aankomst aanschouwen; alle verborgenheden achter de gordijnen der eeuwigheid bewaard.

3. Een zaligheid om te hopen en mee in te stemmen met het lied der verlore Hemelschaar. Daar wordt menigmaal met tranen van zielsverlangen naar uitgezien, om de Heere eens volmaakt te kunnen dienen, danken, lieven en loven. O, mijn ziel wordt teruggeleid naar mijn geliefde zuster, die zo verlangde om met beide handen haar kroon voor het Lam neer te werpen, om daar te zingen: "Door U, door U alleen, om het eeuwig welbehagen", dat toch zal de inhoud zijn van het hemellied.

4. Een zalige opstanding in de dag des oordeels. O die wonderlijke ontmoeting en vereniging van die twee lang gescheiden vrienden van ziel en lichaam, en het aanschouwen van die voor ons onbekende nieuwe hemel en aarde. Dit zijn alle onpeilbare verborgenheden, daarvan zal getuigd worden: "Ziet de helft is mij niet aangezegd."

II. Laat ons nu kort horen de vermaning aan de geestelijke krijgsknechten, om met de helm der zaligheid gewapend te zijn, tegen de listige omleidingen des duivels, van binnen, van boven en van rondom.

1. Tegen de inwendige zielsbestrijdingen.

De Heere plant Zijn beeld en het geloof in de nieuwe mens. Het onherboren

Adamsdeel kan onmogelijk God liefhebben of geloof oefenen, daarom hebben zij tot haar dood toe met hun zondig vlees en niet weinig met hun ongeloof te strijden, een oude listige en zielverwoestende diabolist, schrijft Bunyan. De Verbonds-Jehovah heeft gezworen, dat Hij op Zijn volk niet toornen of schelden zal, hun namen zijn duidelijk in het Testament genoemd: "verdrukke, door onweder voortgedrevenen, ongetroosten."

De Heere verbergt in een kleine toorn Zijn aangezicht. Dit zijn benauwde tijden, zegt Bernardus, als God Zich gram houdt. Wanneer zij van hun Bruidegom moet zeggen: "Ik zocht Hem maar ik vond Hem niet, ik riep Hem maar Hij antwoordde mij niet." Als zij moeten uitroepen: "Mijn oog vliet af van water, omdat de Trooster die mijn ziel zou verkwikken ver van mij is", Klaagl. 1: 16.

In zulke tijden komen niet weinig de vurige pijlen en vuistslagen des satans de ziel verschrikken, doch bij Geesteslicht beschouwd, zijn het moedgevingen dat hun strijd in Gods Woord beschreven staat. Dat de Gode vijandige draak tegen haar vergrimd is, zijn bewijzen dat zij niet alleen tot het zaad der vrouw behoren, maar dat zij "de geboden Gods bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben", Openb. 12: 17. Moeten zij menigmaal uitroepen: "ik doornat mijn bed met tranen, mijn oog is doorknaagt van verdriet, is veroud vanwege al mijn tegenpartijders", Ps. 6: 7, 8. Hiertegen is de helm, de hoop der zaligheid, een krachtig strijdwapen tot vertroosting, dat het maar een klein ogenblik is. "Maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de Heere uw Verlosser", Jes. 54. "En God zal alle tranen van haar ogen afwissen", Openb. 7: 17. Namelijk: "die (hier) met tranen zaaien zullen met gejuich maaien", Ps. 126. Dan wordt Groenewegen's lofzang vervuld:

*Des duivels list, dien zwaren strijd,
Is niet in het land hierboven,
De vijand zal in eeuwigheid
Gods volk haar troost niet roven.*

2. Tegen de verdrukkingen die van boven komen.

De gelovigen hebben met alle mensen gemeen: "een strijd op aarde", van zorg, verdriet en jammerlijke plagen, die beurt om beurt de afgematte ziel doorknagen, maar zij worden hiernevens als Zijn kinderen nog gekastijd en gezeseld: "Gij spijsst ze met tranenbrood, en drenkt ze met tranen uit een drieling", Ps. 80: 6. En konden zij nu maar geloof oefenen, dat dit liefdevolle kastijdingen des Vaders zijn. Maar ach neen! dat gaat met de bastaarden beter. Job moest klagen: "De pijlen des Almachtigen zijn in mij, Gij houdt mij voor Uw vijand, Gij doet mij erven de zonden mijner jonkheid." En David roept uit: "O Heere straf mij niet in Uw grote toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid, Uw pijlen zijn in mij gedaald, mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd, Ps. 38.

Maar komt de Heere Zijn Woord ontzegelen, dan zijn hen de krijgsartikelen voorgelezen: "In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goeden moed, Ik heb de wereld overwonnen", Joh. 16: 33. Dan is het hun een eer de weg van de aartsvaders, profeten, apostelen en martelaren te bewandelen. Ze weten het, hun overste Leidsman is Zelf door lijden en strijden in de heerlijkheid ingegaan. O, de helm der zaligheid maakt moedig in de strijd. "Het lijden dezès tegenwoordigen tijds is niet te waarden tegen de heerlijkheid" die zij zullen ontvangen. Op de helmen waren palmtakken afgebeeld van blijdschap en de zekerheid der overwinning, gelijk sommige krijgsknechten kronen op hun hoofden zetten, om door hun moed en dapperheid de vijanden te verschrikken. Hierop zinspeelt Christus: "Houdt dat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme", Openb. 3: 11.

De hoop der gelukzaligheid bemoedigde de drie jongelingen tegen de zevenvoudig heetgestookte oven, en Daniël tegen de leeuwen. Jezus' kruisgezanten en martelaren zagen op de kroon der heerlijkheid. Als zij in de hemel zouden binnen komen, dan zouden de klokken over haar van vreugde luiden en het gezang gehoord worden: "Dezen zijn het die uit de grote verdrukking komen, zij hebben hun lange klederen gewassen en wit gemaakt in het bloed des Lams, daarom zijn ze voor de troon Gods en dienen Hem dag en nacht en Zijn tempel, en Die op de troon zit zal haar overschaduwen", enz.

3. Tegen de verdrukking van rondom in de wereld.

De Zoon Gods heeft gezegd: "Een dienstknecht is niet meerder dan zijn Heere." De wereld zal haar haten en vervolgen, maar zij worden veel bitterder gehaat van de waarheidbelijders, dode kerkleden en formalisten, die kennen geen strijd noch Godsontmoetingen. Zij hebben met geen ongeloof te strijden, omdat zij van het geloof der uitverkorenen geheel ontbloomd zijn. O, die bittere moederskinderen zijn tegen Jezus' zwarte bruid zo ontstoken, zij zetten haar aan tot hoederinnen der wijngaarden, zij moeten ijveren voor kerkherstel en scholen, maar ach, helaas! met eigen en menselijke wapenen. O, de Davids kunnen in Sauls gewaad niet strijden, de Nehemia's kunnen met de Tobia's en Sanballats niet samen bouwen; maar het is nog veel zwaarder strijd tegen de Vaderskinderen?

De Heilige Geest is al jaren lang bij trappen van ons geweken, gelijk bij Ezechiël, hoofdstuk 10: 11. De onkunde van het werk Gods is tegenwoordig zo groot, dat zelfs begenadigde zielen door die menselijke ijver en stoomgeloof worden verleid, tot een vormelijke leer. Die zich aan de oude leer onzer vaders vasthouden, komen een eeuw achteraan en worden gelasterd en gesmaad dat zij het alleen weten.

O, dit zijn zielgrievende pijlen, maar ook droevige voortekenen, hiertegen hebben de getrouwe aanklevers der Heilige Waarheid de helm der zaligheid tot vertroosting aan te nemen, dat hun strijd spoedig verwisseld zal worden met de triomferende kerk, waar geen strijd of broedertwist meer zijn zal tot in eeuwigheid.

TUSSENZANG: PSALM 27: 6 en 7

TOEPASSING

Geliefden, wij hebben de hoop van Gods kinderen aangetoond in haar eigenschappen en zalige vruchtgevolgen, maar alle mensen hebben een weg die hun recht schijnt, allen hebben hoop op de hemel, buiten dezelve zou geen mens kunnen leven, hetzij een echte of valse hoop, een die vergaat en een die niet beschaamt, daarom worden wij uit 's Heeren Woord vermaand onszelf nauw, ja zeer nauw te onderzoeken, Zef. 2:1.

1. Daar is een hoop der huichelaren.

Een huichelaar is iemand die in woorden en schijn wat vertoont, waar zijn consciëntie van binnen het tegendeel van getuigt. Bekleedt een huichelaar het ambt van een advocaat en vereist zijn proces het, zo weet hij voor de rechter de waarheid uit Gods Woord en uit de kerkgeschiedenis zeer deftig bij te brengen, maar daarna zal hij er mee spotten. Verkiest een huichelaar het ambt van een leraar, komen ze onder oude christenen, ze bekleden zich met steek, mantel en bef, weten de oude waarheid na te bootsen, ze gebruiken veel allegorische beelden, staan de mensen met ernst, tranen en bewegelijke woorden te vermanen, en leven in het verborgen in de gruwelijkste zonden voort. Dit is zonder ervaring niet te geloven, dit vindt ook in andere

bedieningen in Gods kerk en in leden plaats, die grote ijver en liefde voor de waarheid vertonen, en vraagt ge wat hun drijfveer is? De ervaring leert, sommigen om een naam te verkrijgen, anderen om er voordeel door te behalen, een derde om zijn consciëntie te bevredigen. Wordt hun huichelarij openbaar, dan durven zij wel met aanroeping van Gods Naam en eedzwering het tegendeel getuigen. O gruwel der gruwelen! Daartegen heeft de Zoon Gods het wee menigmaal uitgesproken. Vraagt ge of zulke huichelaars dan ook nog hoop hebben? Och ja, hoe ongegrond ook, vergaat haar hoop dan worden ze als Saul en Judas, zelfmoordenaars. "De verwachting der huichelaars zal vergaan, wanneer God Zijn ziel zal uittrekken", Job 8 En 27.

2. Daar is een hope op ingebeelde vrijheid.

Dezen misleiden door betoverende woorden zichzelf en anderen. De mens is en blijft niets dan enkel zonde en goddeloosheid, de zaligheid ligt geheel buiten de mens, alles in Christus. Horen zij oprechte christenen klagen over zonden en Godsgemis, heilbegerig om naar Gods deugdenbeeld te worden herschapen, dat zijn vrome werken der wet. O vrienden! dit zijn listige omleidingen des duivels. Wat baat heeft een arm en hongerig mens dat een rijke overvloed heeft en die voor zichzelf behoudt? Daarom, de satan zal die ingebeelde christen niet bestrijden, hij laat hen maar pronken met die belijdenis, als Christus en de zondaar maar elk op zichzelf blijven. O nee, geliefden! de uitverkorenen ontvangen uit Zijn volheid genade voor genade, Joh. 1: 16. De levende ranken zijn in en met Hem verenigd om Gode vruchten te dragen, Joh. 15. Zij worden één plant met Hem om de kracht van Zijn dood en opstanding deelachtig gemaakt te worden, om de zonden af te sterven en door Hem Gode te leven, Rom. 6.

3. Daar is een hoop door verleiding der huurlingen.

Velen bestuderen goede boeken en door omgang met de vromen kunnen zij twee uur flink gereformeerd prediken, hetzij van een voorschrift, of, die een goed geheugen heeft, uit het hoofd.

Doch al voor jaren hebben mij geoefende kinderen Gods op twee zaken opmerkzaam gemaakt.

Ten eerste: er wordt gemist het ontdekkend overbrengen van de waarheid en in de toepassing op de consciënties der hoorders; de uiterlijke belijders kunnen, er gemakkelijk onder zitten en christenen blijven.

Ten tweede: van de predikstoel het onderling bespreken van het bevindelijk werk der genade. Des Heeren knechten zijn zonen Zadoks om het reine van het onreine te scheiden. De huurlingen spreken gedoopte kinderen van gelovige ouders zalig, doch de Heere spreekt: "Niet die uit den bloede, maar uit God geboren zijn", Joh. 1: 13. Johannes zegt: "Ik doop u wel met water, maar Die na mij komt, Die zal u met de Heilige Geest en met vuur dopen", Matth. 3.

De Zoon Gods zegt: "Voorwaar! voorwaar zeg Ik u," en nogmaals "voorwaar! voorwaar zeg Ik u, als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien," Joh. 3.

Evenmin "die uit de wil des vleses" geboren zijn, namelijk, die op hun uiterlijke vleselijke belijdenis van de waarheid en hun avondmaal gaan vertrouwen, noch die uit de wil des mans geboren zijn, die Christus, de hoop der heerlijkheid, verstandelijk door eigen natuurkrachten hebben aangenomen en de beloften des Evangelies zonder de voorgaande eigenschappen, waaraan de belofte gedaan wordt te bezitten, en te onderzoeken of de kracht des Heiligen Geestes daarmee is gepaard gegaan.

4. Daar is een hoop van zelfmisleiding.

Dit zijn degenen, die door uiterlijk verdriet, ziekte, sterfgevallen, tegenspoed in de wereld, door drang van de consciëntie, uit zichzelf met de Heere zijn begonnen, doch het zijn maar onweersvlagen en een zeeziekte, gelijk Job zegt: "Zal hij God aanroepen 't aller tijd," hoofdstuk 27: 10. O nee, het komt of verdwijnt, gelijk met Farao na de plagen komen of weggenomen worden, doch menigeen bouwt daar zijn hoop op, doch Gods Woord vergelijkt de zodanige hoop bij een spinnenweb, die de spin uit zijn eigen ingewand voorbrengt. Dit staat gelijk of een schipper zijn anker in zijn eigen schip werpt.

Ach, vrienden! schenkt mij uw belangstellende aandacht om u enige vragen te doen, welke u tussen de Heere en uw zielen moet beantwoorden, namelijk aangaande de eigenschappen der zalige hoop, zoals die in Gods Woord gegrond zijn.

1. Hebt gij de pijnen, smarten en benauwdheden der wedergeboorte in uw zielen ondervonden? "O mijn ingewand, mijn ingewand, ik heb barensweeën, o wanden mijns harte, mijn hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen," Jer. 4: 19.
2. Hebt gij de volstreekte onmisbaarheid van de geloofsvereniging met Christus gezien en gevoeld? Te hopen zonder dat zijn hoop op Christus gegrond is, staat gelijk aan een dwaze schipper, die zijn anker in zee werpt zonder kabel of touw. "Al wat uit het geloof niet is, dat is zonde", Rom. 14: 23.
3. Hebt gij uzelf wel red- en radeloos leren kennen? Gij zijt vermoeid door uw grote reis, maar gij zegt niet: "Het is buiten hoop, gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt gij niet ziek," Jes. 57: 10.
4. Hebt gij uzelf de deur der verlossing geopend? Of hebt u moeten wachten totdat de HEERE Zijn beloften aan u heeft vervuld?" Ik zal haar geven het dal Achor tot een deur der hoop", Hos. 2: 14. Voor de echte schapen moet de Heilige Geest de deur openen. "Dezen doet de Deurwachter open", Joh. 10: 3.
5. Hebt gij uzelf met zielsdroefheid in uw liefdeloosheid en onvruchtbaarheid leren kennen buiten de invloeden van de Heilige Geest? Of vermaakt en verwarmt gij u in uw eigenliefde? "Ziet gij alle die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt, wandelt in de vlam van uw eigen vuur, en in de spranken die gij ontstoken hebt," Jes. 50: 11. "De oprechte hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest", Rom. 5: 5.
6. Is uw hoop aan strijd en afwisseling onderworpen? gelijk de klaagkerk: "Mijn sterkte is vergaan en mijn hoop van de HEERE", hoofdstuk 3: 18. "De uitgestelde hoop krenkt het hart", Spreuk. 13: 12.
7. Eindelijk: onderzoekt gij uzelf wel met bidden en smeken aan Gods Woord? Of vertrouwt gij u op eigen goeddunken? "Maar dezen verstaan niet dat zij zichzelf met zichzelf meten, en zichzelf met zichzelf vergelijken", 2 Cor. 10: 12.

Ach vrienden! die onder u zijn hoop op onbijbelse gronden bouwt, de Zoon Gods vergelijkt u bij een dwaze bouwer. Als de slagregens van geloofsbeproevingen van de Hemel nederdalen, de waterstromen van ketterijen komen, de winden van vervolgingen waaien, dan wordt mensenwerk openbaar: "Het is gevallen, en zijn val was groot", Matth. 7: 27. O, vreest voor diegenen, die in de hoogte bouwen, voor die op zulke lichtzinnige gronden bouwen, die overal licht en geloof bij hebben, en met hun staat zo ingenomen en gerust zijn.

Ontelbare van die gemakkelijke christenen zijn door mij gekend, waar het allertreurigst mee afgelopen is. Vader Smytegelt zegt: "Zij wagen het op veel lossere gronden dan hun rentebrieven, die moeten goed notariëel verzekerd zijn."

O vrienden! schrikt toch eens voor Jezus' woorden: "zijn val was groot." O vreest, als

God uw ziel zal uittrekken, Job 27. Het is beter honderd malen onderzoek te doen naar het fundament der hoop, dan het te voltrekken zodat het instort en het "te laat, te laat", de wanhopende uitroep zal zijn. De HEERE heeft de zonen Zadoks geroepen het reine van het onreine te onderscheiden, doch de ervaring leert ten allen tijde, dat levenloze belijders gelijk zijn aan Galio, die "trok zich geen van deze dingen aan", Hand. 18: 17.

Maar die oprecht hopen keren met alles tot zichzelf in, vinden zich overal schuldig aan en worden menigmaal ontroerd. Daarom heeft de HEERE wel een derde deel van de Bijbel met merktekenen en eigenschappen laten beschrijven, gelijk de Zoon Gods een voorbeeld heeft nagelaten in Zijn Bergrede en gelijkenissen.

Komt, geliefden! laat mij toe ook u enige vragen te doen tot bemoediging en versterking in de zalige hope.

1. Zijt gij uit uzelf met de Heere begonnen? De Hagarenen, die in Abrahams huisgezin onderwezen zijn, pronken met een gereformeerde belijdenis, waarvan zij nimmer de kracht hebben leren kennen: "Heb ik ook omgezien naar dien die mij aanziet?" Gen. 16: 13. Of moet gij bekennen, dat gij zolang mogelijk het tegen de HEERE hebt volgehouden? Zeggende met Jeremia: "Gij hebt mij overreed, Gij zijt mij te sterk geweest en hebt overmocht," hoofdstuk 20: 7.

2. Zijt ge geen vijand van huichelarij? Mogelijk zegt ge, och, daar kleeft mij zoveel bijeinden en bedoelingen aan. Het onderscheid is groot, ja het is als duisternis en licht, een huichelaar te zijn, deze zoekt en behaagt zich in zijn huichelarij; doch de oprechten worden met huichelarij gekweld, maar strijden daartegen, verfoeien zichzelf en bidden met David: "Laat de oprechtheid en vroomheid mij behoeden", Ps. 25: 21.

3. Hebt gij het anker van uw hoop op uw deugden, waardigheid en eigen werken voor de Heere laten vallen? O nee! zult gij zeggen, al mijn doen is melaats. Hebt gij dan uw hoop maar zonder kabel of touw, namelijk zonder geloof, verstandelijk op Christus laten vallen? Waarschijnlijk zegt gij: daar staat, Rom. 14: 23: "Al wat uit het geloof niet is, dat is zonde." En ach! ik miste die geloofsverzekering, en dan is immers al mijn doen zonde.

O geliefden! daar wordt bedoeld waar de wortel des geloofs in het hart ontbreekt, maar niet de geloofstoeëiging en verzekering, dat missen heilbegerige zielen, evenwel komt haar kernen, zuchten en begeren uit het ingeplante geloof voort, gelijk de geleerde Owen verklaart uit Hebr. 10: 22, "van de volle verzekerdheid des geloofs", namelijk, niet in het onderwerp, maar in het voorwerp des geloofs, Jezus Christus.

Engelands martelaar Love verklaart deszelfs eigenschappen: "Het geloof is vals dat zonder moeite verkregen is, dat zonder enige bekommring berust, dat zonder bezoeking bestaat, dat zonder heiligheid blijft, dat met geen jaloesheid en nederigheid vermengd gaat."

4. Hebt gij een hoop ontvangen zonder voorgaande barensood? Want uit de smarten der wedergeboorte wordt de levende hoop geboren, 1 Petrus 1: 3. Heeft Christus door achtervolgende barensoed een gestalte in u verwekt, dat Hij u onmisbaar en dierbaar is geworden? Gal. 4: 19. Al de zegeningen voor Gods Kerk worden uit pijn en barensoed geboren, Openb. 12: 2.

5. Hebt gij een hoop in overeenstemming met Gods volk? De wijze Prediker zegt: "Voor degenen die vergezelschap is bij alle levendigen is er hoop", hoofdstuk 9: 5. Het is een oud spreekwoord, dat door ervaring bevestigd wordt: "Zegt mij uw vriend, dan weet ik wie gij bent." Vogelen van enerlei veren verkeren veel bij elkaar. Zijn de arme, afhankelijke en behoeftige kinderen Gods uw hart- en zielevrienden? Of zoekt gij de gezelschappen van de wereldse en hooggroemende Christenen? David

zegt: "Ik ben een gezel allen die U vrezen, en die Uw bevelen onderhouden."

6. Hebt gij een hoop zonder bestrijdingen? Het is het keur des Heiligen Geestes, al wat de Heere werkt is aan strijd onderworpen, maar der mensen eigen werk niet. Laat de hoop der oprechten eens door andere kinderen Gods door woorden, of zelfs door schijn afgekeurd worden, zij worden bekommerd en bevreesd. Horen zij de vromen van bijzondere ondervindingen en Godsontmoetingen en uit het leven spreken, zij voelen hun gemis en zielsverlangen naar de HEERE. Maar het tegendeel openbaart zich bij 's mensen eigen inbeeldingen, wordt dat zelfs door vele geoefende kinderen Gods afgekeurd, zij ontroeren er niet van, maar rijzen in toorn. Horen zij Gods lieve kinderen, die nabij de HEERE leven, vertellen wat Hij aan hun zielen gedaan heeft, het baart geen verwondering, noch jaloersheid, zij munten boven allen uit.

Ziet hier, geliefden! het grote onderscheid van de ware en valse hoop.

De bestreden Sionieten zullen mogelijk in hun ziel antwoorden: Ik zou de HEERE wel tot een getuige in mijn ziel kunnen inroepen, dat mij die eigenschappen van de hoop der oprechten niet onbekend is, maar evenwel durf ik mij dezelve niet toeëigenen en mee vertroosten. Dit is het echte kenmerk der genade. Worden zij door de ware vromen afgekeurd, dat baart ongeloof en vrees, maar worden zij goedgekeurd, o daar zijn ze niet mee vertroost, zij zeggen met David: "Zegt Gij tot mijn ziel, Ik ben uw heil, in Uw licht zien wij het licht." Zij kunnen alleen bij het licht des Heiligen Geestes zien "de dingen die haar van God geschonken zijn," 1 Cor. 2: 12. Zo weet de Heere Zijn volk met alle genade klein behoeftig en biddende te houden, om uit Zijn hand te moeten blijven leven.

Geliefde kinderen Gods die u benaarstigd hebt "uw roeping en verkiezing vast te maken," 2 Petrus 1, dat Christus de hoop uwer heerlijkheid is geworden. O, uw voorrecht is groot, dit maakt getroost in de moeilijkheden van dit Mesech van onophoudelijke strijd, waarvan de wijze Prediker schrijft, dat "de wolken wederkomen na de regen", Hoofdstuk 12: 2, dat de ene plasregen nauwelijks is voorbijgegaan, of een andere donkere wolk drijft weer boven hun hoofd.

Doch, is de hoop der heerlijkheid levendig geworden, o, dan is het maar een verdrukking van tien dagen. De geloofshoop maakt ook de vurige pijlen des bozen krachteloos, de helm der zaligheid maakt vrijmoedig in de strijd om getrouw en standvastig, met alle biddingen en smekingen gewapend te zijn tegen de listige omleidingen des satans en de geestelijke boosheden in de lucht, die krijg voeren tegen de oude, doch gehate en vervolgte waarheid, welks kenmerk in nederigheid en Godzaligheid is. Elke afwijking der waarheid, baart hoogmoed en wereldgelijkvormigheid.

De echte vrucht der verzekering openbaart zich voornamelijk in kruis- en drukwegen, om dan Gode te zwijgen, en in moed en dapperheid als de vijanden des Heeren erfdeel vervolgen; gelijk de drie helden van David door het leger der Filistijnen braken om uit Bethlehems bornput water te halen, alzo breken de drie verbondsgiften door alle vijanden heen. Het geloof is de eerste en onmisbaarste genade, want door en uit het geloof wordt een ziel om niet gerechtvaardigd. Het geloof duldt geen vermenging van mensenwerk met Christus' gerechtigheid. De hoop is het aller-zaligste in dit leven, die laat het anker vallen in het binnenste voorhof des hemels, waar Christus, de Voorloper, is ingegaan, om daar plaats voor de Zijnen te bereiden.

De zalige hoop kan zelfs in verdrukking roemen in de hoop der heerlijkheid, maar

kan ook geen roem verdragen buiten het kruis van Christus.

Die liefde is de uitnemendste genade. De liefde, zegt Paulus, is de meeste, die vertoont de vrucht van geloof en hoop naar buiten, dit is die uitnemende weg die de apostel aanwijst, 1 Cor. 12.

De liefde veroordeelt alle welsprekendheid en het geloof dat geen vrucht draagt. De liefde veracht insgelijks alle gaven van profetie, verborgenheid en wetenschap wat geen kleinheid en ootmoed werkt.

De liefde dringt door alle tegenstand heen om de gaven des Heiligen Geestes uit de "put der levende wateren" te halen. Niet om daarmee in zichzelf wat te worden. O nee, maar gelijk de drie helden het water met levensgevaar haalden voor David, alzo de liefde begeert en dorst naar de liefde Gods, om Hem daardoor hartelijk te kunnen liefhebben.

De liefde is uit God, geloof en hoop zijn van Hem. Geloof blijft zelfs in een beproefd en hoogbegenadigd christen tot in de rivier des doods aan bestrijding onderworpen, gelijk Bunyan schrijft: "Hopende had daarom genoeg te doen om zijn broeders' hoofd boven water te houden."

Maar over de dood zal het geloof in aanschouwen, de hoop in genieting der gelukzaligheid verwisseld worden, maar de liefde zal dan volmaakt zijn, tot in alle eeuwigheid. "de liefde vergaat nimmermeer." Amen.

NAZANG: PSALM 118: 10

Het Zwaard des Geestes.

TEKST: EFÉZE 6: 17 en 18.

VOORZANG: PSALM 51: 6.

Geliefde toehoorders. Het heeft de vrijmachtige Jehovah behaagd, door vele profeten, priesters en koningen Zijn strijdvol Sion af te beelden. Hun vallen en struikelen staan tot waarschuwingen, gelijk bakens in zee; hun godsvrucht tot toonbeelden van navolging. Door het ontdekkend licht des Heiligen Geestes gevoelden zij tot hun zielesmart alle zaden van eigen zonden en zij moesten ook nog de zonden van Kerk en volk dragen gelijk een Ezechiël. En vraagt u waarom? Niet om met woorden en harteloze klachten over Sions rampen te spreken. O nee, maar om de breuk in zichzelf te zien en te gevoelen, om uit innerlijk schuldgevoel te treuren en te wenen, gelijk de HEERE in een Ezra, Jeremia, Daniël, Jozua de hogepriester en in meer anderen, Zijn gemeente op aarde heeft laten afschaduwten. Een der voornaamste voorbeelden zien wij in David; zijn naam betekent "beminde des Heeren." Hij was tot koning en profeet over Israël gezalfd en tot een baak en toonbeeld in de kerk opgericht. De Heilige Geest heeft door David een innerlijke boetpsalm voor het zuchtend Sion bewaard, die wij in vijf uitmuntende genadegiften wensen gade te slaan, onzer aller aandacht dubbel waardig.

1. Zijn diepe zelfkennis. David kende zijn zonden in haar oorsprong, grootheid en snoodheid: "Ik ken mijn overtreding en mijn zonden is steeds voor mij." Hij zag zijn zonden als een overtreding van Gods heilige Wet, niet als een voorbijgaande morgenwolk. O nee, zegt hij, zij zijn "steeds voor mij?."

Hij zag met ogen des geloofs tegen Wien hij gezondigd had: "Tegen U, U alleen heb ik gezondigd, en gedaan wat kwaad is in Uw ogen." Klimmen de tegenredenen in uw gedachten, heeft David dan niet gezondigd tegen zijn Godzalige krijgsknecht Uria? Heeft hij Bathséba niet tot zondigen verleid? Heeft hij gans Israël niet geërgerd en de oprechte vromen diep bedroefd? O zeker en gewis, hij had zowel de tweede als de eerste tafel der Wet overtreden, maar hij had tegen zijn Wetgever zelf gezondigd; dat vergrootte en overtrof zijn misdaad, daar moest zijn schuldbekentenis een aanvang nemen. Het is mede een blijk van zijn oprechtheid.

Huichelaars schamen en beklagen zich als hun zonden voor de mensen openbaar worden. Davids' diepe zelfkennis openbaart zich in zijn belijdenis: "Ziet ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonden heeft mij mijn moeder ontvangen." Pelagius verklaart dit, dat David zijn moeder beschuldigd, dat zij het zaad van zijn geboorte in onkuisheid had ontvangen, doch dit is een uitlegging des satans, om de erfschuld en smet te verloothen. Maar David wijst de vuile bron aan, waar zijn diepe val van afkomstig was, namelijk, zijn bondsbreuk, maar wijst ook als een profeet in Gods kerk de weg aan tot schuldvergiffenis.

2. Zijn hartelijk berouw. "Ziet gij hebt lust aan waarheid in het binnenste," namelijk, aan de innerlijke boetvaardigheid der ziel. De HEERE zegt: "Scheurt uw hart en niet uw klederen", Joël 2: 13. Want Ezau kan zowel wenen als Jacob, Achab kan even goed een zak om zijn vlees doen als Mordechai. David was in de geestelijkheid der Wet ingeleid: "Gij hebt geen lust tot offeranden." Het zou geen wonder zijn geweest, dat het vormelijk en werkheilig Israël David van gierigheid beschuldigde, gelijk het tegenwoordige christendom Gods volk doet. Nee, zegt David, "Heere hebt Gij daarin lust, dan zou ik ze U geven."

Mogelijk klimmen de overdenkingen in u op: de HEERE heeft ze Zelf ingesteld, Hij heeft Zelf Adam en Eva met de offervellen bekleed, Gen. 3: 21. En Hij zag met welgevallen het offer van Abel en rook de liefelijke reuk van Noachs offerande, Gen. 4: 4 en Gen. 8: 21.

O vrienden! David geloofde met zijn ganse ziel: "Zou de HEERE een welgevallen hebben aan duizenden van rammen? aan tienduizenden van oliebekken?" Micha 6: 7. O nee, zijn ziel kon in die wetplechtigheden geen vergiffenis en vrede vinden, en hierboven was in de schaduwdienst voor geen echtbreker en doodslager een offer ingesteld. De HEERE kon evenmin in menselijk berouw en tranen een welbehagen hebben. "De offeranden Gods zijn een gebroken geest, een verslagen hart."

Die zijn door de Heere Zelf in Zijn volk gewerkt, en daarom die "zult Gij o God niet verachten." Als een vat of kruik verslagen of gebroken wordt, dan wordt hetgeen er in verborgen is openbaar gemaakt, gelijk bij het slachten der offerbeesten door de priesters onderzoek werd gedaan, of het hart goed of kwaad was, daar werd het gehele offer naar beoordeeld. Een verslagen en gebroken zielsgestalte geeft de inwendige pijn en het oprechte noodgeschrei te kennen, naar de "balsem in Gilead en deszelfs Heelmeester," Jer. 8.

3. Zijn sterk geloofsvertrouwen. Ontzondig mij met hysop en ik zal rein zijn." De hysop was een klein plantje in Kanaän gemengd met het bloed en de as der rode vaars tot gebruik der ceremoniedienst, Num. 19. En voornamelijk, als de melaatsen door de priesters rein verklaard werden, namelijk, als zij van het hoofd tot de voet sneeuwwit van melaatsheid geweest waren, dan werden zij daarmee tot bewijs van genezing besprengd. Zo gans melaats gevoelde zich David, maar hij vluchtte wat hoger dan tot die uiterlijke hysop en priester-besprenging, hij neemt de toevlucht tot die tegenbeeldige Hoge priester en Zijn Goddelijk reinigend bloed: "Was mij en ik zal witter zijn als sneeuw."

O, ziet hier geliefden zijn sterk geloofsvertrouwen. In dat offer zag hij dat een echtbreker en een doodslager met God zaliglijk verzoend en bevredigd kon worden, dat een gans melaats sneeuwwit voor een driemaal heilig God kon verschijnen, geen wettische heiligheid, ook geen engelen-volmaaktheid, maar sneeuwwit in Christus' lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid, en herschepen tot een "gemeente die geen vlek of rimpel heeft", Ef. 5: 27.

4. Zijn oprechte Godsvrucht. "Doet mij vreugde en blijdschap horen." David had bijna een jaar in onboetvaardigheid geleefd. "Toen ik zweeg werden mijn beenderen verouderd." Niet zonder consciëntie beschuldiging en lippenbelijdenis, och neen, maar nu de HEERE Zelf zijn beenderen verbrijzeld had, nu gevoelde hij zijn Godsgemis, nu geloofde en gevoelde hij de kracht der waarheid in zijn ziel: "de HEERE doodt en maakt levend, Hij doet ter helle nederdalen en Hij doet weder opkomen," 1 Sam. 2. Nu zag hij dat de Heere Nathan tot hem gezonden had, dat nog getuigde hij in zijn ouderdom: "door uw verootmoediging hebt Gij mij groot gemaakt", 2 Sam. 22: 36.

David kon niet roemen en zich bevredigen dat zijn schuld en straf was weggenomen, hij begeerde vreugde en blijdschap uit Gods mond te horen: "dat de beenderen zich verheugen dien Gij verbrijzeld hebt", namelijk, om met vernieuwde zielskrachten in het pad van Zijn geboden te lopen "zonder moede of mat te worden", uit een hartelijke lust en zuiver beginsel. "Schep mij een rein hart, o God!" Hij bidt om geen nieuw hart, dit had hij al in de wedergeboorte ontvangen.

Hij gevoelde zich melaats en onrein, en machteloos om zichzelf te reinigen; daar werd Gods almachtige scheppende daad toe vereist; hij grondt zijn bede op zijn getrouwe

Verbonds-Jehovah; uitroepende: "O God!" Hij had door zielservaring zijn zwakheid geleerd, om zich voortaan te kunnen bewaren tegen nieuwe verzoeken. O nee! dit blijkt uit zijn bede: "Vernieuw in het binnenste van mij een vaste geest." Hij begeerde ook in Gods tegenwoordigheid en nabijheid te leven: "Verwerpt mij niet van Uw aangezicht." O, hij gevoelde dat het rechtvaardig zou zijn, om gelijk Saul als koning over Israël verworpen te worden, en als een profeet voor Gods kerk te worden afgezet of als een melaatse die in het Heiligdom niet mocht komen; afgezonderd te moeten leven.

Ja de HEERE zou de toegang tot Zijn genadetroon voor hem kunnen sluiten, dat hij het vriendelijk en zielvertroostend aangezicht Gods zou moeten missen. Het gevoel van zijn gemis deed hem uitroepen: "Neemt Uw Heilige Geest niet van mij weg", Maar David de genadegiften zijn immers onherroepelijk?

Och ja, met de letter der waarheid kunnen zich uiterlijke belijders en dode christenen vertroosten, zonder twijfel ook David dat jaar lang. Zolang een kind Gods in een afgezakte en kwijnende staat leeft, dan leeft hij op zijn staat en ondervinding, dan heeft hij ook geen behoefte aan de Heilige Geest.

Maar de Heere herschiep een nieuw en behoeftig leven in David, nu gevoelde hij zijn behoefte aan de vernieuwde invloeden des Heiligen Geestes, in zijn koninklijke en profetische bediening in zijn spreken en bidden, aan de heiligende, vrijmoedigmakende en zalige onderpanden des Geestes. "Geeft mij weder de vreugde Uws heils, en de vrijmoedige geest ondersteune mij", namelijk, dat de persoon des Heiligen Geestes zijn geest mocht ondersteunen. "Zo zal ik de overtreders uw wegen leren, en de zondaars zullen zich tot U bekeren." O, hij gevoelde zich nu zo diep en stijl afhankelijk: "Heere open mijn lippen zo zal mijn mond Uw lof verkondigen."

5. Eindelijk kenmerkt zich David in deze boetpsalm als een innige liefhebber van het Sion Gods. "Doet wel bij Sion naar Uw welbehagen, bouwt de muren van Jeruzalem op". Wanneer doet de HEERE aan Sion wel? Dan als Hij Zijn beloften vervult. "O Jeruzalem ik heb wachters op uw muren besteld, die gedurig al de dag en al den nacht niet zullen zwijgen."

Als hun prediking bedauwd wordt zodat Sion barensweeën krijgt en er van gezongen wordt: "Deze en die is daarin geboren", als de inboorlingen in geestelijke kennis, onderlinge vrede en Godzaligheid wandelen. De Heere bouwt de muren van Jeruzalem, als Hij godvrezende overheden verwekt. "Koningen zullen uw voedsterheren zijn, hare vorstinnen uw zoogvrouwen," Jes. 49: 23. Als de Heere de zestig helden omgordt en onderwijst ten oorlog, om het bed van Salomo te bewaken, namelijk, de innerlijke waarheid, de geloofsvereniging met Christus als het Fundament van leven en geestelijke vruchtbaarheid, om de Heere te kunnen toebrengen "offeranden der gerechtigheid, en een brandoffer dat gans verteerd wordt." Dit zijn de offeranden op het gouden altaar gelegd en door het vuur des Heiligen Geestes aangestoken, dat wordt gans verteerd. Dan wordt al wat van de mens komt en door de mens uitgewerkt wordt verloochend en verworpen. Van die offerande zegt David: "Dan zult Gij lust hebben aan de offerande der gerechtigheid."

Ziet geliefden! Hoe de Heere in David de man naar Zijn hart, ons een uitmuntend voorbeeld heeft vertoond, zijn diepe val kon ons indachtig maken aan de pijnloze diep gezonken staat van de kerk in Nederland. O, dat de Heere ons ook eens tot zulke ootmoedige boetelingen mocht bewerken om Sions rampen te bewenen, en met alle bidding en smeking met de wapenrusting Gods te strijden, tegen al die menselijke red- en hulpmiddelen die Sions Koning onteren.

Laat ons samen het enige strijdwapen gaan onderzoeken.

Tekst: Eféze 6: 17 en 18: "En neemt het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in de Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid, en smeking voor al de heiligen."

Al de voorgaande wapenen zijn tot bescherming der krijgsknechten, omdat wij in ons zelf zeer zwak zijn, de vijanden sterk en listig en om ons te waarschuwen niet voorbarig of ongewapend zich in de strijd te begeven, het zwaard des Geestes is het enige wapen om te strijden, waaraan de Heere Zijn zegen beloofd heeft. Doch de krijgsknechten moeten er met alle bidding en smeking mee strijden. Wij zullen onze aandacht trachten te vestigen:

- Ten eerste, bij het strijdwapen.
- Ten tweede, bij het gebruik der wapenen.

O Heere! schenk door Uw Heilige Geest Uw volk wijsheid, moed en kracht, om uit liefde tot Uw eer en Sions heil met Uw wapenrusting te mogen strijden. Amen.

1. Het strijdwapen is Gods Woord.

Het draagt om deszelfs uitnemendheid de naam van "reine redenen, gelouterd zilver, zevenmaal gezuiverd", Ps. 12. Dit wil zeggen, het heeft al eeuwen lang het vuur en de instrumenten der hel doorstaan, het is volmaakt, Ps. 19, tot bekering, opbouw en bescherming van Zijn volk. In dat Woord maakt Zich de Drieënige Verbonds-Jehovah aan ons bekend. God de Vader openbaart Zich daarin als de Schepper en Herschepper, en in Zijn volwijze voorzienigheid als Regeerder en Onderhouder, Hij heeft door Zijn profeten Zijn bedreigingen en beloften op aarde laten bekend maken: "Hooft des Heeren woord."

Jozua zeide: "Ik ga heden in de weg der ganse aarde (namelijk in de dood) gij weet in uw ganse hart, en in uw ganse ziel, dat er niet een enig Woord gevallen is van al die goede woorden welke de Heere uw God over u gesproken heeft, zij zijn u overkomen." hoofdstuk 23: 14. De Heere zegt: "Alzo zal Mijn Woord zijn gelijk de regen en de sneeuw die van de hemel nederdaalt het zal niet ledig tot Mij wederkeren maar het zal doen wat Mij behaagt en het zal voorspoedig zijn waartoe Ik het zende," Jes. 55: 10, 11.

Van God de Zoon wordt aan ons bekend gemaakt: "In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God." Hij is uit de baarmoeder van Gods eeuwige onbegrijpelijke wijsheid gegenereerd, door Hem is de wereld geschapen, Joh. 1: 1-3. Hij moet de besluiten, namelijk het Woord Gods, op aarde bekend maken, Hij roept: "Hooft aandachtelijk naar Mij."

De Vader heeft meermalen Zijn stem van de hemel laten horen: "Deze is Mijn geliefde Zoon in dewelke Ik Mijn welbehagen heb: hoort Hem", Matth. 17: 5. De Heilige Geest heeft dat Woord door heilige mensen onfeilbaar laten beschrijven, 2 Petrus 1: 21.

De inhoud bestaat uit geestelijke verborgenheden, alleen aan geestelijke mensen geopenbaard, die kunnen het alleen geestelijk onderscheiden, 1 Cor. 2, en er mede strijden. Het blijft voor de wijzen en schriftgeleerden verborgen en verzegeld; deze kunnen er wel door gaven en schranderheid over prediken en spreken, en er geestelijke bevattingen van maken, maar zoals God de Vader Zijn Zoon aan Zijn uitverkorenen openbaart, dat blijft een verborgenheid.

Daarvan zegt de Zoon: "Ik dank U, Vader, HEERE des hemels en der aarde, dat Gij

deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt en dezelve den kinderkens geopenbaard", Matth. 11: 25.

De wijze schriftgeleerden hebben "de Heere der heerlijkheid gekruist", dat blijven zij door alle eeuwen doen, zij kruisigen Hem in Zijn arme leden, doch Christus zegt: "Aan hare vruchten zult gij ze kennen", Matth. 7: 16. Zij missen de levens wateren des Heiligen Geestes, namelijk de vreze des Heeren, de springader des levens, Spr. 15. Maar het is tot grote troost en veiligheid voor het Sion Gods, dat Christus als Middelaar alle macht in hemel en op aarde ontvangen heeft en met Zijn tweesnijdend zwaard Zijn gemeente regeert en bestuurt.

Wij kunnen ons in het verklaren van dit strijdwapen bekorten en de lezers verwijzen naar mijn leerrede over Jer. 22: 29.

Wij zullen nu maar enkele troostgronden aanwijzen en aan uw uitbreiding overlaten.

1. Door Zijn tweesnijdend zwaard regeert hij de koningen en de vorsten der aarde. Zij mogen de banden van de Godserkenning en vreze voor Hem verscheuren, de touwen van gehoorzaamheid aan Zijn Wet van zich afwerpen, zij mogen listige aanslagen maken tegen de HEERE en Zijn gezalfde, om het Israël Gods van de aarde uit te roeien, Ps. 83: 3 - 9. "Die in de hemel woont zal lachen, de HEERE zal ze bespotten", en op Zijn tijd verpletteren en in stukken slaan als een pottenbakkersvat, zie Psalm 2.

2. Door de almacht van Zijn tweesnijdend zwaard: "daar staat geschreven" en "gaat weg, satan", heeft Hij voor Zijn kerk en volk alle instrumenten en verzoekingens des duivels krachteloos gemaakt, Matth. 4.

3. Door Zijn tweesnijdend zwaard komt Hij door Zijn getuigen, Zijn gericht en oordelen op aarde uitwerken en Zijn vijanden te pijnigen in hun consciënties, te lezen Openb. 11.

4. Door Zijn dienstknechten, namelijk op het witte paard van Zijn reine Evangelieer rijdt Hij de wereld door, (Openb. 6) en door Zijn tweesnijdend zwaard, dat uit Zijn mond gaat, wondt en overwint Hij Zijn uitverkorenen, tot "een zeer gewillig volk in heilige sieradiën", Ps. 110; dat wil zeggen: Hij monstert Zijn krijgsknechten met Zijn livrei, "om de HEERE te bereiden en toegerust volk", Luk. 1: 17.

5. Door Zijn tweesnijdend zwaard komt Hij Zijn onderdanen ook inwendig te leren en te reinigen: "Want het Woord Gods is levendig en krachtig en scherpsnijder dan enig tweesnijdend zwaard, en gaat door tot de verdeling der ziel en des geestes, en der samenvoegselen, en des mergs, en is een oordeler der gedachten en overlegging des harten", Hebr. 4: 12. Aan de ene zijde snijdt het alle zonden af, en aan de andere zijde de hartader van eigengerechtigheid, doch niet gelijk de volmaakte drijvers, o neen! maar in de ontdekking, verootmoediging en strijd, zij hebben hare heerschappij verloren, Rom. 6: 14.

6. Eindelijk, Zijn Woord is een Testament in Zijn bloed bekrachtigd, daarin staan de namen van Zijn erfgenamen, namelijk de eigenschappen van hun geloof, en hun rijke erfenis van hemel en aarde gegraveerd, en "zo het nodig is", dan leidt hij Zijn bruid eens in de binnenkamer, om haar eens gelovig te verheugen en te verblijden in haar eeuwige erfenis, Hoogl. 1: 4.

II. Laat ons nu onze aandacht vestigen op het gebruik der wapenen.

Aan het biddend strijden is de overwinning beloofd Zelfs strijden met goede wapenen doch in eigen kracht is Godonterend, maar ook tot gewin der vijanden. Maar alles wat de naam draagt van bidden, en waarin de mens zichzelf behaagt en voldoening vindt, is nog geen bidden dat de HEERE behaagt. O nee! geenszins, de Zoon Gods heeft met zulk een nadruk gezegd: "Die Hem aanbidden in geest en waarheid", Joh. 4: 24. De

Heilige Geest heeft door Paulus een uitmuntend voorbeeld laten beschrijven in vijf bijzondere opmerkingen.

1. "Met alle bidding." Dit wordt bovenaan geplaatst. De oude kerkvaderen zeggen, dat bidding of aanbidding in het geloof in zelfverloochening bestaat. De Zoon Gods heeft dit ook geleerd in het Onze Vader. In de drie eerste beden moeten de gelovigen van zich af bidden, om de verheerlijking Gods boven hun eigen behoeften te beminnen: "Vader Uw Naam wordt geheiligd", Zoon, Uw koninkrijk kome", dat de Heilige Geest hen bewerkte om hun eigen wil te verloochenen. "Uw wil geschiede in de hemel, also ook op de aarde."

Daarna volgen drie beden voor eigen behoeften, doch wel opgemerkt, wederom volgens het huishoudelijk werk der Heilige Drieëenheid: Vader, "geef ons heden ons dagelijks brood"; Zoon "vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren"; Heilige Geest, "leid ons in geen verzoeking, maar verlos ons van de bozen."

De aandrang van verhoring is ontleend aan Gods deugden: "Want Uw is het Koninkrijk, en de kracht, en de heerlijkheid in der eeuwigheid." Het wordt geëindigd met het woord "Amen."

De gelovige bidder kan alleen, zijn gebed nazien op de verdiensten van Christus, Die gezegd heeft: "Ik ben de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige", Openb. 3: 14.

De zeer gewenste bidder Daniël heeft in Zijn gebed zijn bijzondere Godskennis openbaar gemaakt, in de persoonlijke eigenschappen der Drieëenheid: -O HEERE hoor! O HEERE vergeef!, O Heere merk op, en doe het en vertraag het niet! Om Uws Zelfs wille, o mijn God", hoofdstuk 9: 19.

2. "En smeking"; dit zijn meer afbiddingen die komen uit gevoel van eigen nood en behoeften: "de alle spreekt smeking", Spr. 28: 23. Doch "al wat uit het geloof niet is, dat is zonde, zonder geloof, is het onmogelijk Gode te behagen", Rom. 14: 23; Hebr. 11: 6.

Een gelovige bidder moet zijn nood en ellendigheid in zijn ziel gevoelen, om zich diep voor de majesteit Gods te verootmoedigen zij moeten niet op een enige deugd, of behoefte, of op hun vurig smeken het wagen tot de troon der genade te naderen, o neen, maar alleen op Gods roepen en beloften: "Wendt u tot Mij toe en wordt behouden, Ik! Ik ben het die uw overtreding uitdelg om Mijns Naams wil. Doet uw mond wijd open en Ik zal hem vervullen."

Al deze beloften zijn aan geen voorbereiding of geloofsverzekering onderworpen, zij zijn in Christus "ja en in Hem Amen, Gode tot heerlijkheid, 2 Cor. 1: 20.

Een gelovige bidder moet ook in Zijn Naam bidden, Joh. 16: 24, waardoor zij van alles buiten Christus afzien; gelijk Paulus, hij had overvloediger gearbeid in het heil van onsterfelijke zielen dan de andere apostelen. Hij had als een getrouw kruisgezant veel slagen, geselen en gevangenis doorstaan, hij had met een zeer tedere consciëntie in waken, vasten en bidden geleefd, vele Godsontmoetingen ondervonden, tot in de derde hemel opgetrokken geweest, doch het zij verre van Paulus daarop iets te verwachten, uit liefde tot Christus' Middelaarsvoldoening zegt hij: "Ja gewisselijk ik acht (tot op heden toe) alle dingen schade en drek te zijn."

Hij wenste alleen in Christus gevonden en in Zijn kruiswonden geborgen te worden. In Zijn Naam te bidden is op Zijn verdiensten alleen te leunen en te vertrouwen, op het gouden altaar van Zijn volmaakte hogepriesterlijke voorbede zijn smeking neder te werpen, Gode tot een liefelijk reukwerk, Openb. 8.

3. "Biddende ten allen tijd in den Geest", namelijk, om met behoefte aan die noorden- en zuidenwind des Heiligen Geestes zijn ziels- en lichaamsnoden daardoor levend te gevoelen, om met onuitsprekelijke zuchten werkzaam te zijn. Geen bange of ongelovige zuchten, o neen, maar heilige zielsmeditatiën en gebeden, om met een geheiligd verstand te bidden; geen eigenlievende begeerten, maar alleen ziende op hetgeen de HEERE beloofd heeft, gelijk Paulus: "Ik zal wel met den geest bidden, maar ik zal ook met het verstand bidden", 1 Cor. 14: 15. "Biddende ten allen tijd."

Job vraagt aan een huichelaar: "Zal hij God aanroepen te aller tijd?" hoofdstuk 27: 10. Neen, die bidden alleen voor de mensen; maar de gelovigen hebben gedronken uit die "Put van levende wateren."

Hoort eens een Heman: "O, HEERE, God mijns heils, bij dag, bij nacht roep ik tot U." Christus zegt van Zijn volk: "Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen die dag en nacht tot Hem roepen?" Luk. 18: 7.

Des Heeren vermaningen zijn: "Bidt zonder ophouden", 1 Thess. 5: 17, namelijk om een biddend leven te beoefenen en niets te doen zonder bidden. "Biddende ten allen tijd", naar de veranderingen van ziels- en lichaamsnoden. De Heere heeft in het rijk der genade zowel als in de natuur, de afwisseling van dag en nacht, zomer en winter bepaald. O, het zijn zulke treurige bewijzen, jaar in en uit, zijn oude sleurgebeden op te zeggen zonder enige zeilsbehoefte of begeerte om hetgeen waarom zij gebeden hebben te mogen ontvangen.

4. "En tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid." De Zoon Gods heeft het waken nog voor het bidden aanbevolen.

Zij hebben te waken "tegen de listige omleidingen des duivels", die is een vijand van eenzaam bidden. Zij hebben te waken "tegen de geestelijke boosheden in de lucht."

Zij mogen hun gebeden niet bestuderen om met sierlijke gaven, rechtzinnige waarheden, arme uitdrukkingen te gaan pronken; zij moeten met zielsbehoeften de HEERE aanbidden en geen mensen. Zij hebben ook te waken tegen ongeduldigheid, als de HEERE Zijn beloften komt uitstellen, of hun gebeden onverhoord laat; een Abraham en Izak werden jarenlang beproefd.

Eindelijk hebben zij te waken tegen taakwerk, zij moeten met alle gedurigheid hun gebeden nastaren en blijven uitzien en wachten, gelijk een die antwoord verwacht op een brief of rekest van groot belang.

5. "En smeking voor alle heiligen."

Zij leven allen in vijandig land. De HEERE heeft gezegd: "Ik zal Jeruzalem stellen tot een lastige steen aller volken", Zach. 12: 2 "De draak vergrimde op de vrouw, en voornamelijk tegen haar zaad die de geboden Gods bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben", Openb. 12. De heiligen zijn een wijngaard van rode wijn, het wild gedierte ligt altijd op de loer. En vooral des nachts als de mensen slapen, dan komt de vijand en zaait onkruid.

O vrienden! die tijd hebben wij tegenwoordig, dat een zeer dikke duisternis ons omringt. Naar de mens gesproken, dan zeggen de ouden: het loopt in Nederland aan het eind, beide de waarheid en Gods kinderen sterven uit.

Daar zijn echter nog enkele troostgronden waaruit wij enige hoop scheppen, daar liggen nog vele gebeden en smekingen van onze vrome voorvaders voor hun zaad voor de troon.

Daar zit nog een afgezonderd, hoewel, een veracht volk, waaronder de HEERE Zijn waarheid nog zuiverder bewaard hebben boven andere landen. 's Heeren Verbondsbelofte: "Ik de Heere behoed die wijngaard, alle ogenblikken zal Ik hem

bevochtigen, opdat de vijand hem niet bezoekt, zal Ik hem bewaren nacht en dag, de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen", Jes. 27 en Matth. 16: 10. Doch laat ons vooraf eens zingen.

TUSSENZANG: PSALM 80: 8 en 10.

TOEPASSING.

Geliefden, wij hebben tegenwoordig nog niet te strijden onder "overheden en machten" ten bloede toe, gelijk de getrouwe martelaren, evenmin gelijk onze vaders onder "de geweldhebbers dezer wereld" toen de Remonstranten hen in het openbaar vervolgden. Maar wij hebben nu de strijd "tegen de listige omleidingen des duivels", die zaait nu het onkruid onder de naam van broederlijke liefde. Wij hebben te strijden dat de Geest des Heeren van ons geweken is, maar de "duisternis dezer eeuw" is zo groot, dat het christendom spreekt van de gouden eeuw van vooruitgang.

Door de "geestelijke boosheden in de lucht", is de wereld vol van gelovige christenen, daarom is des Heeren vermaning voor ons van dubbele noodzakelijkheid, om met alle biddende en smeking met de gehele wapenrusting Gods toegerust te worden en met het zwaard des Geestes te strijden tegen de omringende verleidingen.

1. Tegen de verwerping van Gods dierbaar Woord. O, vrienden! waar moeten wij de koningen en vorstinnen zoeken, de voedsterheren en zoogvrouwen der kerk? Jes.9: 23. Waar zijn nu de vrome prinses van Oranje, tot bescherming der waarheid? De wijsheid dezer eeuw ijvert en acht het een voorrecht, dat de overheid de Kerk maar aan haar lot overlaat, doch dat is een wijsheid boven en tegen Gods Woord. Rom. 13: 1-4; Ned. Geloofsbelijdenis Art. 36.

Doch de eenvoudigen die zich aan Gods Woord vasthouden, behoren tot de domme "schare die de wet niet weten", Joh. 7: 49. De Franse geest heeft Neêrlands inwoners verleid: "vrijheid, gelijkheid en broederschap." Zij nemen het gebed weg om godvrezende koningen en prinses, vandaar het diep verval van onze voorvaderlijke vast- en bededagen, vandaar de openbare overtreding van Gods Wet en het ontheiligen van de sabbat.

2. Tegen de versmading van het koninklijk ambt van Christus. De geleerden dezer eeuw vormen ontelbare huurlingen tot predikanten, waartoe Sions Koning geen tittel of jota bevel heeft gegeven. Zij nemen door hunne academies het gebed weg: "O, Jeruzalem, Ik heb wachters op uw muren gesteld, die gedurig al den dag en al de nacht niet zullen zwijgen", Jes. 62: 6. Het is niet mogelijk dat onwedergeborenen leraren tegen alle zonden en dwalingen kunnen blijven staan te protesteren, evenmin om met de profeten en apostelen de breuk Sions te bewenen; het blijft bij de oprechte liefhebbers een biddend uitzien: "dat de HEERE des oogstes eens arbeiders in Zijn oogst uitstote", Matth. 9: 33.

3. Tegen de verloochening van de werken des Heiligen Geestes. Wat een roem, als de kerken opgevuld zijn met mensen en het lidmatenboek met leden; als kinderen, jongelingen en volwassenen maar zeggen dat ze Jezus liefhebben, dan zijn ze niet alleen bekeerd, maar ook al verzekerd. Jezus noemt zulke huurlingen dieven en moordenaars, Joh. 10. Zij nemen ook het gebed weg om de Heilige Geest; daarom is de Geest des Heeren van ons geweken. De oprechte Sionieten zuchten onder dat oordeel; zij kunnen zich onmogelijk verblijden in die nagmaakte borstlap, waar de

Urim en Thummim des Heiligen Geestes in ontbreekt.

4. Tegen de verachting van de wapenrusting Gods. De wereld is vol krijgsknechten om kerk en vaderland te redden, maar niet door het zwaard des Geestes, niet met alle bidding en smeking. O nee, met staatswetten, en van nabij beschouwd (enkelen uitgezonderd) gelijk Rabsaké zei: "Ik ben zonder de HEERE opgetogen", Jes. 36: 10. Die met de kerkgeschiedenis en uitreddingen des Heeren bekend zijn, vrezen dat door al die menselijke wapenen des Heeren toorn tegen Nederland verzwaard wordt. Toen de HEERE vroeger jaren in Nederland, Engeland en Schotland een Reformatie verwekte, stonden de leraren uren met bidden en smeken te worstelen en aan te houden aan de genadetroon. O, wat zou Gods volk moed scheppen, als zij de priesters des Heeren eens op die ramsbazuinen hoorden blazen; dan zouden de muren van Jericho vanzelf instorten, en God zou de eer van de overwinning ontvangen.

5. Tegen de leer van onze tijd. Een grote menigte beroemt zich en heeft daden verricht als zij de Haagse Synode verwerpen, en hun hand tekenen voor de Synode van Dordrecht, hoewel ze van de inhoud totaal vreemd zijn, en in de grond bittere vijanden van de leer van onze Dordtse vaders. Die is te scherp, te ontdekkend, daarin wordt alle mensenwerk voor niet verklaard.

Daarom hoort men openlijk zeggen: de geschriften van een Lodensteijn, Comri, Smytegelt, Vermeer enz. zijn verouderd voor onze tijd, zij moeten ruimen voor geschiedenissen, beelden, vreemde woorden en een sierlijke rede, waarin geen geest of leven gevonden wordt. Bij nauwkeurig onderzoek zal het de ervaring bevestigen, waar het leven Gods gemist wordt, de beoefening van de ware Godzaligheid in huis en opvoeding der kinderen; die schreeuwen veelal luidkeels tegen de staatswetten in kerk en scholen, die zijn vol ijver om het buitenste des drinkbekers te reinigen, heimelijk uit werkeilige beginselen en vooral om mensen te behagen; een vormelijke godsdienst kunnen ze buiten de invloeden des Heiligen Geestes betrachten.

Christus heeft gewaarschuwd: "Gij die de mug uitzuigt en de kemel doorzwelgt", leest eens Matth. 23. Gods oude volk, dat in Nederland verspreid is, is tegen de nieuwe staatswetten en zijn het hartelijk eens met de verordeningen van Dordrecht, maar zij zeggen met Naboth: "dat late de Heere verre van mij zijn, dat ik u de erve mijner vaders geven zoude", Kon. 21. Zij gaan de innerlijke waarheid niet opheffen voor de vorm en letterschors.

De echte moeder haar ingewand ontsteekt als de levende waarheid doorsneden wordt, 1 Kon. 3: 26. Zij blijven biddend uitzien en hopen wachten naar de noorden- en zuidenwind des Heiligen Geestes, dat de God onzer vaders in Nederland eens wederom met Zijn vuur- en haardstede mag komen wonen.

6. Tegen de verbroedering van onze tijd. Dit heeft vader Smytegelt reeds voorspeld: "De Lutheranen, de Bisschoppelijken, de Jezuïten en Remonstranten zeggen: gij kunt u met ons ook wel verenigen."

Er bestaat tegenwoordig nog wel een uiterlijke strijd tussen de kerkgenootschappen, maar dit ontstaat niet gelijk bij onze vaders, om uit liefde voor de gronden der eeuwige waarheden geen duimbreed toe te geven, ach neen het is enkel eigenliefde, dat elk de pauselijke zetel wil behouden. Zolang Gods knechten en kinderen met de waarheid blijven overstaan en protesteren tegen de Arminianen en letterknechten, dan zijn de vijanden nuttige instrumenten dat de waarheid helder verdedigd wordt, dan hebben zij de wapenrusting Gods nodig. Daarom zijn het listige omleidingen des duivels, de broederlijke liefde en verdraagzaamheid als een christelijke deugd in Gods

kerk aan te prijzen, als des Heeren knechten met de Remonstranten en huurlingen in kerkgemeenschap zich gaan verbroederen, dan moet om vredenswil de scherpe waarheid afgerond en verzwegen worden; zonden, hoogmoed en dwalingen durft men niet meer bestraffen.

O, vrienden, toen Gods zonen de kinderen der mensen aanzagen dat zij schoon waren en zich met hen verenigden; daarna lezen wij: "In die dagen waren er reuzen op aarde", Gen. 6: 4. Daar is nu de wereld vol van; dat zijn de gevolgen als de zuivere waarheid uitsterft. De Heilige Geest heeft met nadruk gezegd: "Israël zal zeker alleen wonen", Deut. 33: 28. De HEERE vermaant Zijn volk: "Gaat uit het midden van haar, reinigt u, gij die de vaten des Heeren draagt", Jes. 52: 11.

De gemeente Gods wordt vermaand, geen juk met de ongelovigen aan te trekken: "wat samenvoeging heeft de Tempel Gods met de afgoden", 2 Cor. 6. Het schijnt wel dat Nederlands inwoners vergeten hebben, dat de HEERE Frankrijk tot een geselroede voor onze vaders gebruikt heeft; met Franse woorden, wetten en modes is ons land vervuld, de mensen pronken zich op tot wanstaltige schepselen.

O wee onzer, als de maat der ongerechtigheid vol zal zijn! De tijd schijnt met rasse schreden te naderen, de HEERE verzamelt Zijn volk tegen de dag des kwaads, waarachtige bekeringen worden bijna niet gehoord, dit zijn de voortekenen dat de Zoon Gods met Zijn wraakzwaard zal komen. "Als Hij komt zal Hij ook geloof vinden op de aarde?" Luk. 18: 8. De vraag duidt het zeer kleine getal aan. "O wee! wee! wee! die de aarde bewonen", Openb. 8.

O vrienden! die onder u ontbloot zijn van de wapenrusting Gods, wat is uw staat ongelukkig en onveilig, gij zijt zo verkleefd aan uw akker, juk, ossen en vrouw dat u de Zoon Gods vruchteloos laat roepen, Luk. 14. Of behoort gij onder de godsdienstige wereld, och al uw eigen godsdienst is maar "hout, hooi en stoppelen", dat het vuur verteren zal.

Gij gaat gelijk uw stamhoofd Adam door eigenliefde uw zonden verbergen. Uw consciëntie zal toch wel eens tegen u getuigen als gij Gods Woord leest en des Heeren volk hoort spreken van de leidingen Gods? Elk mens bekleedt zich met vijgenbladeren, hetzij met eigengerechtigheid of met rechtzinnige gestolen klederen, maar vraag uzelf eens af, heeft de HEERE u gelijk Adam geroepen, uit- en aangekleed en uit het Paradijs van uw rust uitgedreven?

Dit geschiedt in geen hoek, dit kan u niet onbekend zijn, dit is niet uw, of eens mensen werk, o neen! Niemand zal Edens werkhuis verlaten, zij moeten er allen gelijk Adam en Eva door de Heere uit verdreven worden. De Heere laat nog door Zijn dienaren met het vurig lemmer van Zijn Woord waarschuwen. Gelijk de cherubijnen de hof des Heeren bewaarden, alzo bewaken des Heeren knechten de Evangelieschatten in Gods Kerk.

O wee, die tegen het vlamvend zwaard van Gods Woord indringt, om zelf de vruchten te plukken van de tegenbeeldige Levensboom Jezus Christus. De verhoogde Immanuël zegt uitdrukkelijk: "Ik zal hem geven te eten van de Boom des Levens, die in het midden van het Paradijs Gods is", Openb. 2: 7. En wederom: "Zalig zijn ze die Zijn geboden doen, opdat hare macht zij aan de Boom des Levens, en zij door de poorten mogen ingaan in de stad", Hoofdstuk 22: 14. Overweegt toch eens dat gij door zelfbekleding en eigen kracht de Zoon Gods komt te verwerpen, gelijk Jeruzalems inwoners, waarover Hij wenende uitriep: "Och of gij ook bekendet, ook nog in dezen uwen dag, hetgeen tot uw vrede dient."

Haast en spoed u om uws levens wil en vlied nog naar de Vrijstad, terwijl de Poort nog openstaat, en dat met alle bidding en smeking, en met gedurig waken voor

zelfbedrog, eer de deur op het eeuwige nachtslot wordt gedaan dat het allerverschrikkelijkst vonnis uw deel zou zijn: "maar nu is het verborgen voor uw ogen", Luk. 19: 42.

Geliefde strijdgenoten! elk tijdperk van Gods kerk op aarde heeft zijn bijzondere strijd.

Onze vaders hebben veel doorstaan van de Arminianen en Pelagianen, maar nu bestaat er hevige strijd over een roemend of klagend geloof. De armen van geest zijn niet het allerm minst jaloers op het tegenwoordig geloof, en daartegenover de historische christenen, vol van geloof, verachten en bespotten de armen van geest met hun ziekelijk geloof. Het zwaard des Geestes, namelijk Gods Woord kan en moet dit verschil beslissen: "al wat uit het geloof niet is, dat is zonde", Rom. 14: 23. Het zaligmakend geloof is een inplantende daad van God de Heilige Geest, en waar dat geloof ontbreekt, dan zal roemen zowel als klagen eindigen in eeuwige wening.

In het geloof der uitverkorenen Gods kan roemen en klagen niet gescheiden worden. De geloofsklacht is nimmer zonder geloofsroem, namelijk in het bewonderen van Gods grote liefde in Christus geopenbaard tot zaligheid, gepaard met heilbegeerig uitzien en wachten naar geloofsomhelzing en verzegeling des Heiligen Geestes. Maar die alleen een roemend geloof heeft zonder klacht wien zij in zichzelf zijn en blijven, bezit niet het geloof der Bijbelheiligen; zijn roem zal voorzeker naar Gods Woord eindigen in een eeuwige klacht van zelfbedrog.

De Zoon Gods heeft in Zijn eerste bergpredicatie aan de "armen van geest" de voorrang gegeven en ook toen Hij als Leraar Zijn mond opende in de tempel, Luk 4: 18. Maar het getal is in de laatste helft onzer eeuw o zo klein.

Waar de wortel der zaak nog gevonden wordt, ontbreekt toch de armoede des geestes, waar eensdeels de oorzaak van is, de omgang en besmetting van de tijdgeest, maar voornamelijk daar wordt zo weinig geestelijk leven gevonden.

De Geest des Heeren is om onze zonden van ons geweken, en de mens is in hoogmoed gevallen. Als de kracht der genade over dat monster geen heerschappij voert, dan zijn ze Saul gelijk: "hij was hoger dan al het volk", 1 Sam. 10: 23. En "in Rubens gedeelten waren de inbeeldingen des harten groot", Richt. 5: 15.

Op de geestelijke beproevingsschool wordt alleen de armoede geleerd: "Moab is van zijn jeugd aan gerust geweest, en hij heeft op zijn heffe stil gelegen, en is van vat in vat niet geledigd, en heeft niet gewandeld in gevangenissen, daarom is zijn smaak in hem gebleven, en zijn reuk niet veranderd.

Daarom ziet de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik hem vreemde gasten zal toeschikken, die hem in vreemde plaatsen zullen voeren, en zijn vaten ledigen en hunlieder flessen in stukken slaan", Jer. 48: 11 en 12. Het is ree vreemde gast, de Wet met zijn geestelijke ontdekkingen, daardoor komen de zondige begeerlijkheden uit de holen, ze worden levendig en druisen tegen het gebod in om uit te breken, bovenmate, namelijk, met meerdere kracht dan in haar gerust eertijds. De duivel is ook een vreemde gast, als hij verlof ontvangt om hun van alles te beroven, dat ze nauwelijks het leven behouden gelijk Job, o dan worden de vaten van verouderde en levenloze ondervindingen uitgeledigd, en de flessen van vroegere vertroosting in stukken geslagen.

Hierop is des Heeren woord van toepassing: "O gij die in de Libanon woont en in de cederen nestelt, hoe begenadigd zult gij zijn als u de smarten zullen aankomen, het wee als ener barende vrouw", Jer. 22: 23.

O vrienden, dan blijft er geen roem in het schepsel over, dan worden ze eerst arm van geest, dan krijgen zij eerst recht behoefte aan de verhoogde Immanuël, dan moeten zij

uit Zijn hand leven. De armen van geest kunnen alleen Gods volk stichten. Die in de Libanon wonen veroorzaken veel tweedracht; de armen van geest zijn Gods pronkjuwelen de gehele Bijbel door.

Doch het is voor klagende Sionieten van groot belang, te onderzoeken waaruit de klachten voortkomen. Komen ze voort uit traagheid van lezen en bidden? Nalatigheid van zielsoefeningen veroorzaakt geestelijke teringen. David zeide: "Toen ik zweeg werden mijn beenderen verouderd, mijn sap veranderde in zomerdroogte, sela!" O, daarover kan zich een ziel niet diep genoeg schamen en verootmoedigen en de Heere rechtvaardigen, De Opperste Wijsheid zegt: "Die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden", Spr. 8. De Kaïns hebben geen haast; "hij offerde ten einde eniger dagen", Gen. 4. Doch de herders "kwamen met haast", Luk. 2: 16. En Jezus' lieve bruid doorkruiste de straten van Jeruzalem, Hoogl. 3. De HEERE heeft de verzekering beloofd in de beoefening van geestelijke naarstigheid, 2 Petrus 1. Christus vermaande de gelovigen van Eféze: "Gedenkt vanwaar gij uitgevallen zijt, en bekeert u en doet de eerste werken", Openb. 6: 2.

De geloofsklachten in heilzoekende zielen hebben haar oorsprong uit de bestrijdingen des satans. Sommigen worden door de zonden van hun jonkheid ontmoedigd; daarover weeklaagden zelfs een Job en David.

Och geliefden! de Heere is door geen deugd of gepastheid voor de genade in een van Zijn volk bewogen, want het is een onbegonnen genade van alle eeuwigheid. Doch velen, als hun vaten door geestelijke zelfontdekkingen worden uitgeledigd, en de flessen in stukken worden geslagen, dat haar voorraad van zoete gestalten en bevindingen opgeteerd is, komen in twijfeling en moedeloze en ongelovige klachten, door gebrek aan Evangelielicht, dat de HEERE Zijn Sion bouwt "uit gruis" en Zich wendt tot het "gebed des gans ontbloten, om het zuchten der gevangenen te horen, om los te maken de kinderen des doods, dat zal beschreven worden voor het navolgende geslacht, en het volk dat geschapen zal worden, zal den HEERE loven", Ps. 102.

O wonder boven wonder! dat de HEERE Zichzelf in zulke uitgeteerde vaten der barmhartigheid wil komen verheerlijken.

Ja, zegt ge waarschijnlijk, daar behoort ware vrede, troost en geloofsverzekering toe. Geliefden, daarin zijn trappen; gij moogt de dag der kleine dingen niet verachten. Al de gelovigen zijn verzegeld, hetzij door de kenmerken uit Gods Woord, of door beloften des Heiligen Geestes, anderen door buitengewone inspraken des Heiligen Geestes. De Heere laat in bijzondere tijden Zijn liefde in Zijn lievelingen wel afdalen, dat het Abba Vader zo gelovig uit de ziel opwelt, maar deze kenmerken zich daarnaar, die het meeste van de liefde Gods gesmaakt hebben en geroemd in de zalige eerstelingen, zijn de grootste klagers onder het gemis. Gelijk in de natuur, die altijd arm geweest zijn, die zijn aan hun armoede gewend, maar die rijk is geweest en daarna arm wordt, die gevoelt zijn armoede.

De klachten die uit de geloofsverzekering voortkomen zijn de echtste en komen voort uit innerlijke liefde naar de Heere; dit kan niet achterblijven. Ze zijn herschepen om God volmaakt te lieven, te loven en zich alleen in Hem te verblijden. En zolang zij hier op aarde zijn is hun zon niet zonder wolken, de bestendige gemeenschap Gods is voor de Hemel bewaard. De Heere verbergt Zich menigmaal om hun liefde te beproeven, dan roepen zij met de klaagkerk uit: "Om dezer dingen wil ween ik, mijn oog, mijn oog vliet af van tranen, omdat de Trooster die mijn ziel zou verkwikken, ver van mij is", hoofdstuk 1: 16

O geliefden, ik herinner mij nu menigmaal dat ik in mijn jeugd aan de voeten zat van een oude en beproefde christin mijn nood te klagen; haar raadgeving was, de HEERE te vragen om licht. Later is het mij duidelijk geworden, dat zij de voorzichtigheid des rechtvaardigen bezat. Hoe meer ontdekkend licht, hoe onmisbaarder Christus, de Boom des Levens, zal worden. Hij geeft zelfs voor de hemellingen van maand tot maand nieuwe hemelvreugde. Hoe veel te meer hebben Zijn arme en zwakke volk Hem op aarde nodig.

Daarom is er geen noodzakelijker bede, dan om ontblotende, armmakende en vernederende genade bij de Heere met alle bidding en smeking aan te houden, om Christus op Zijn Middelaarstroon te verheerlijken: "U dan die gelooft, is Hij dierbaar." Die met zijn hart gelooft: "zonder Mij kunt gij niets doen", die zal Hem niet vruchteloos laten roepen: "Komt tot Mij en uw ziel zal leven." Die begeren uit Zijn volheid genade voor genade te ontvangen.

Uit dat gezegend Hoofd worden Zijn leden geestelijke broeders en zusters; dat zij samen in den gebede strijden, want "eendracht maakt macht."

O vrienden, dit is vooral noodzakelijk in onze donkere vooruitziende dagen: "Doet wel bij Sion naar Uw welbehagen, bouwt de muren van Jeruzalem op." Zij delen toch in elkanders lotgevallen; zij wenen met de wenenden en zijn blijde met de blijden; daar bestaat een vereniging, die door de Heilige Geest gewerkt wordt; dit is menigmaal door mij ondervonden, door een zeer geliefde vriendin* uit Amerika, mij van aangezicht onbekend, dat de Heere haar pen bestuurde, om mij in tijden van droefenis te verkwikken.

Eenmaal zal de begeerte vervuld worden, dat zij elkaar zullen aanschouwen en zullen leren kennen, gelijk Petrus reeds Mozes en Elias kende, toen zij de eerstelingen der zaligheid smaakten.

O, verdrukte Sionieten! moet gij hier het pad der verdrukking bewandelen en door kruis en lijden geheiligd worden, en om uw tranen en armoede bespottung ondergaan. Laat dit u vertroosten, dat de Heere beloofd heeft Zelf de tranen te zullen afdrogen tot in alle eeuwigheid. Amen.

NAZANG: PSALM 149:

* Mej. Sieben.